Mayıs 91'de işyerleri, sokaklar, alanlar, okullar

Yazısı 10. Sayfada

Sayı: 25
8 Mayıs
1991
000 T.L.
DV Dahil)

İŞÇİLERİN SESİ

pun ağzındaki kamu işçileri

Geleceğinize sahip çıkın!

80 sonrası koşullarda sermaye tüm dünyada ve Türkiye'de kaynakların doğrudan ine akıtılmasını, işçi ücretlerinin düşürülmesini, karlı büyük yatırımların kendisine ilerek diğerlerinin tasfiye edilmesini talep ediyordu. Bu genel taleplerin bir parçası elleştirmeler Türkiye'de emperyalizmle bütünleşmenin de bir aracı haline geldiğinden in yabancı sermayeye blok satışı gündeme getirildi.

zleşme mücadelesindeki işçiler; topun ağzından kurtulmak istiyorsanız, tüm işçi sınıfı r çalışan kesimlerle birlikte uluslararası ve yerli tekellerin kar çarkları arasında ip yıkıma uğramak istemiyorsanız, mücadelenizi bir kaç bin liralık ücret artışı ile mayıp emeğinizin ürünleri olan işyerlerinize sahip çıkın. Planlamasından yatırımına, inden pazarlamasına kadar KİT'lerin, sermayenin değil halkın ve çalışanların yararına n örgütlenmesi talebini yükseltin. Hem kendinizin hem de diğer emekçi kesimlerin ğinin karartılmasını engelleyin.

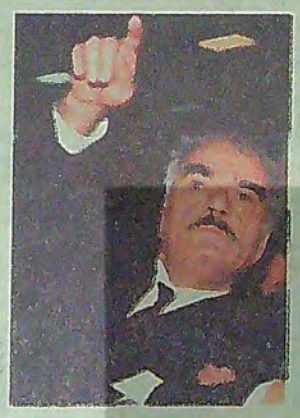

■ Kamu işçilerini etkisizleştirmenin en önemli araçlarından biri de sendikal yapılardır. Kamu işçilerinin madencilik ve imalat sanayindeki önemli ağırlığının üzerine oturarak, siyasi partilerle, siyasi iktidarlarla "partilerüstü sendikacılık" laflarıyla devletçi ilişkiler geliştiren Türk-İş sendikacıları bu yeni koşullarda da "uzlaşmadan" başka bir yol seçmeyeceklerdir.

Yazısı 3. Sayfada

Erdemir İşçileri Haykırıyor:

"HAKLIYIZ, GÜÇLÜYÜZ KAZANACAĞIZ"

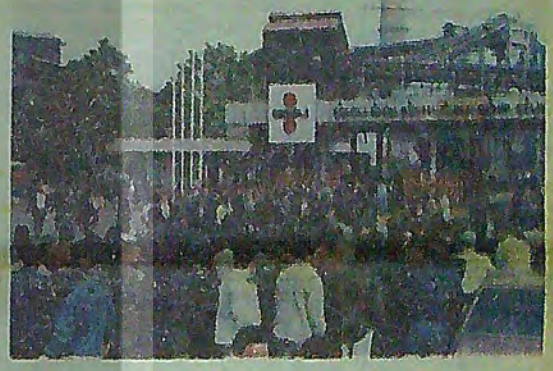

● ERDEMİR'de meydana gelen işten atılmalar kapsamlı bir özelleştirme planının parçasıdır. 674 işçinin işten atılmasının ve bu sayının binlere ulaşacağının belirtilmesinin, ABD ve Japon firmalarının Erdemir'e "görücü" geldiği günlere denk düşmesi tesadüf değildir. Erdemir işçileri işçi kıyımına karşı başlattıkları mücadeleyi uzun soluklu kendi güçlerine dayalı bir direnişe dönüştürmelidir.

Yazısı 5. Sayfada

ji İşçilerinin üzerinde oynanan kirli oyunlar

aruk Barut'un sınıfa ihaneti

Yazısı 5. Sayfada

İSK ÜZERİNE

yıldır süren DİSK yargılamasında Askeri tay KAPATMAyı tartışıyor.
SK ve bağlı sendikaların yöneticilerinin en beraatleri kesinleşti.
ısıl bir DİSK veya sınıf sendikası sorusu emde.

Yazısı 7. Sayfada

vlet Terörü Yasalaştı

nyada "ABD'nin çıkarları için kendi geleceğini dahi riske dam" olarak tanımlanan T.Ö.'nün istekleri doğrultusunda P hükümetince hazırlanan 3713 sayılı "Terörle Mücadele " 12 Nisan '91 tarihinde TBMM'de kabul edilerek yürürlü- di. İşçilerin, memurların tüm çalışanların en ufak hak talebi- rörizmle damgalanmasını yasalaştıran bu yeni uygulama plumu baskı ve terörle teslim almayı hedefliyor.
rörle Mücadele Yasası" T.Ö.'nün, başını ABD'nin çektiği Dünya Düzeni"nin bir yerinde konumlanabilmek amacının ünüdür. Türkiye'nin kısa ve uzun vadedeki dış politikasını nin güdümüne bağlayan T.Ö., bölgede, emperyalizmin gö- jandarmalığıyla yetinmeyerek, onun askeri üssü ve silah de- olma görevini yerine getirebilmek için, içerde tüm toplumu almaya yönelik olarak devlet terörünü yasalaştırdı. Bunu ken, "141-142'yi kaldırıyoruz, Kürtçeye özgürlük veriyoruz, krasiyi yerleştiriyoruz" türünde demogojilerle büyük bir ya- a yaratmıştır. 141-142'nin kaldırılması, Kürtçeye özgürlü- erilmesi koca bir aldatmacadır. Zira, kaldırıldığı ilan edilen ddelerin kapsamı daha da genişletilerek terör yasasının içi- rtulmuş, bununla da yetinilmeyerek, "kamu görevlilerinin" ceği suçlar (işkencede öldürmek, sokakta vurmak...) devlet

Yazısı 8. Sayfada

MAGA İŞÇİLERİ KAZANDI

"İSTEDİK VERMEDİLER ALDIK"

Yazısı 6. Sayfada

İÇİNDEKİLER

- Fikri Sönmez Yaşıyor 2
- Hava-İş grevi bitti..... 5
- Belediye ve şirketlerinde 4
- Memurlara % 10 zam..... 7
- Tekel İşçileri..... 9
- İşçilerin Sesi 3. yılında 6

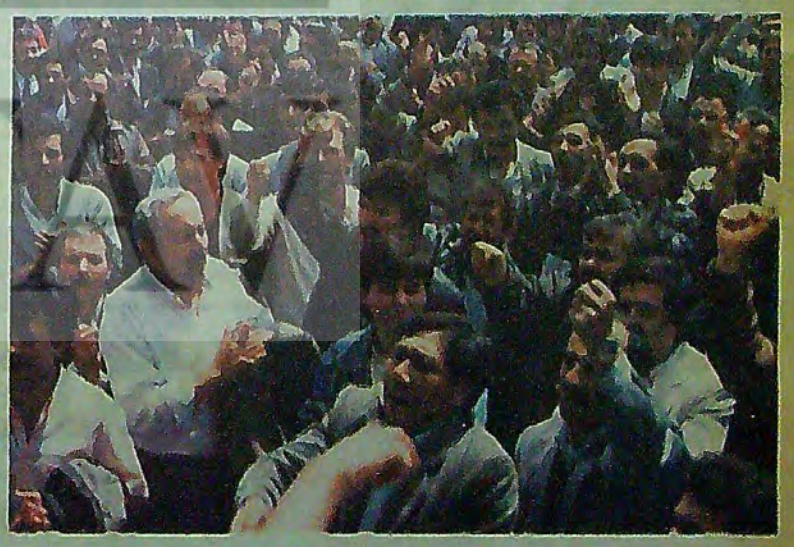

4.000 cam işçisi grev günü yaptıkları yürüyüşle Paşabahçe'yi bayram yerine dönüştürdüler. Topkapı'dan ve çevre fabrikalardan gelen destekcilerle birlikte, anti-terör yasasına rağmen yürüyen cam işçisi karşısında polis çaresiz kaldı.

BORSANIN EN KARLI ŞİRKETİNE AİT ŞİŞE CAM FABRİKALARI SUSTU:

Cam İşçisi Grevde

■ Cam işçilerinin grevi, hem işçi sınıfı genelinde yaşanan sessizliği aşmada hem de siyasi iktidar tarafından örülen baskı - yasak zincirini kırma mücadelesinde bir adım olmalıdır.

Yazısı 5. Sayfada

OKURLARIMIZA

Ülkemizde yaşanan ekonomik koşulların ağırlığı emekçi halkımız gibi bizleri de etkilemektedir. Bize anlayış göstereceğinizi umarak bu sayıdan itibaren fiyatımızı 3.000.- TL.'ya çıkartıyoruz.

O, Fatsalıydı.
Halkı için halkıyla birlikte yaşadı.
En büyük isteği,
halkın kendi kendini yönetme
alışkanlığına sahip çıkmasıydı.

Fikri Sönmez yaşıyor

"…….Bize umut olarak bakmayınız. Biz umut değiliz... Umut, (üreten) halkın kendisidir. Yani sizsiniz. Söz sahibi sizsiniz.....Karar sahibi sizsiniz. Yetki sahibi sizsiniz."

FİKRİ SÖNMEZ

"10 yılda yapılamaz" denen işlerin, 20 günde bitirilmesini sağlayan güç; emekçi halkın örgütlü iradesini, halk komiteleri aracılığıyla dolaysız olarak yönetime taşıyan ve her aşamada halkı yetki sahibi yapan bir yerel yönetim anlayışının gücüdür.Tek tek kişiler değil, işte halkın bu birleşik mücadelesi yaratmıştır FATSA'yı..Ve yaşatacaktır.

-Özgür müyüz? -Mutlu muyuz?

Bu iki sorunun yanıtını vermeden önce, şöyle bir düşünelim: Özgür ve mutlu olabilmek için bize gerekli olan "ŞEYLER"i isteyebiliyor muyuz?Hadi, isteme cesaretini gösterdik, peki, istediklerimizi alabiliyor muyuz? Hasbel kader, istediklerimizi elde ettik diyelim, elde etüklerimizi koruyabiliyor muyuz?

Vereceğimiz yanıtlar yaşayıp yaşamadığımızın bir ölçütü olacak.Özgür ve mutlu olabilmek için "YAŞAMAK HAKKI"nı kullanmamız gerekiyor. İçinde bulunduğumuz düzen yaşamamızı zorlaştırıyor, sınırlıyor ve yokediyorsa o düzeni "DEĞİŞTİRMEK" için çaba harcamamız zorunlu hale geliyor demektir. Yoksa doğacak çocuğumuza ÖZGÜR ya da MUTLU adını koyarak ne özgür olunur ne de mutlu. Değişimin devrimden başka bir şey olmadığını da pekala biliyoruz.

"ŞEYLER" mi? İş, ekmek, barınak, sağlık, eğitim...gibi şeyler ve yaşamak. Ve bir de biz, üreten halk. Bu üç kavram "YAŞAMSAL BİRLİK"in birkaç göstergesi. Yaşamak hakkını, yaşamsal birlik içinde olan üreten halk kullandığı anda, ancak o zaman, sınıf mücadelesinden, toplumsal mücadeleden sözedebiliriz.

Arzulanan değişimi, başka bir deyişle devrimi kimler gerçekleştirecek? Birilerini mi bekleyeceğiz, yoksa avukat tutmayı mı düşüneceğiz? Söz gelimi devrimcilere bel bağladıysak, kendimiz işin içine girmedikçe, boşuna bekleriz. Devrimcilerin devrimden önce ve sonra yaşamlarında bir farklılık olmaz. Onlar devrim için kendilerini adamış insanlardır.

Ama devrimi gerçekleştirecek olan onlar değildir.

Onlar, devrimi yapacaklara önderlik ederler. Devrimi, devrimden sonra yaşamları değişecek olan "üreten halk" yapar.

"....Bizim amacımız, halkın kendi kendini yönetme alışkanlığına sahip çıkması.

Evet, biz halka bazı reçeteler verdik ve bu reçeteler tuttu. Ama, halk bu reçeteleri kendi kendine hazırlayabilecek aşmaya gelmelidir.....Öyle bir durumdayız ki, halk bugün kadın-kız sorunlarını bile halk komitelerine götürüyor. Bu da gösterir ki, biz henüz durumu halka adamakıllı anlatamadık, onları kendi sorunlarına sahip çıkmaya yöneltemedik."

FİKRİ SÖNMEZ

Yukandaki olay Fikri Sönmez'in başından geçen, kendi anlaumıyla dinlemesi başlıbaşına bir zevk olan , yüzlerce olaydan biri.

Fikri Sönmez, tüccardan yana olsaydı, yani mevcut düzenden yana olsaydı acaba ne olurdu?

"Belediye'deki odamın kapısı çaldı. İçeriye, ilk defa gördüğüm ince, uzun bir adam girdi. Kasketi elinde,karşımda elpençe divan duruyor. 'Hayırdır' dedim,'ne kazık gibi dikilip duruyorsun, geç şöyle rahatına bak' Adam şaşırdı. Koltuğun ucuna ilişiverdi. Çay söyledim. Rahat olmasını yineledim. Sonra, derdini sordum.

Çorum'da çiftçilik yapıyormuş. Geçen yıl soğan ekmiş, soğanları da bizim buralı bir tüccara veresiye satmış. Buraya gelip tüccardan parasını isteyince, bizim tüccar " bak, burası ayrı bir hükümettir, burada buranın kanunları söker, sana para mara yok, üstelersen seni dövdürtür kentten de attırırım" demiş. İt herif, bizim gençleri adama karşı kullanıyor. Beyninden vurulmuşa döndüm. İtin teki dişimizle tırnağımızla kazıyarak gerçekleştirmeye çalıştığımız "yönetim alayışımızı " bir kalemde silip atıyor. Neyse, adamcağızın parasını borçlusundan alıp kendisine verdik.

İt itlikten tüccar tücarlıktan vazgeçmiyor. Sonradan haber aldık ki Çorum'lu her gittiği yerde bizi anlatırmış."

"....Milli iradeden sözedenler, Fatsa halkının % 80'inin oyunu alarak belediye yönetimine gelen bir belediye başkanına, biz burayı belediye olarak görmüyoruz demesinin hangi düşüncenin ürünü olduğu bellidir.... Kendileri yönetimde ise milli iradedir ama halk çocukla yönetimde ise milli irade değildir.Belediyenin bütün kaynakları egemenlerin soygun ve sömürüsüne bırakılırsa milli iradedir. bugün ülkeyi böyle bir anl yönetiyor....Halkın ihtiyac baskı ve terör değildir. Mazottur, benzindir, çimentodur, demirdir, yağ gazdır, yoldur, sudur, elektriktir ve buna benzer şeylerdir."

FİKRİ SÖNM

Fikri Sönmez'li Fatsa'da, şamsal birlik içerisindeki kent ki, mevcut düzenin değişmes örgütlenmesini "halk komit üzerine kurdu. Belediye ile komiteleri, halk komiteleri ile arasındaki organik ilişki, kendi yönetimini yaratması çe rının yerel bir deneyini oluştu

O günü yaşayanlardan so O günler için neler düşünü nuz? O günler bu gün de y mı?

Fikri Sönmez seçimi alıp diye başkanı olduktan sonra belediye çalışanının işine so medi. Ve, o günün bele A'sından Z'sine halkın tekno ğını üstlenip, onun saptadığı ve ilkeler doğrultusunda işle rütmeye çalışı. Gerçek demo nin gereği olarak halka hesa di. Halk da ondan hesap Kapalı kapılar arkasında şey olmadı. Ne olduysa gözler önünde oldu. O günle sırdaş kadro vardı ne de sır sap...

"....Bizde kararları halk komiteleri verir, belediye başkanına veya ilgili kuruluşlara tatbik ettiri

FİKRİ SÖN

Bugün, düzene muhalefet kendiliğinden kendi geleceğini ke desinde bağlama yerine, düz kin olanlara yardakçılık

Yurdun dört bir yanından gelen misafirlerle 80 yılı içinde gerçekleştirilen FATSA şenliğinin coşkusu, halkın değerlerinin yaşatılması ve geliştirilmesi doğrultusunda çok önemli bir deneyimdir. Bu şenlikte yaşanan başarı ve coşkuyu hiç bir mitralyöz unutturamaz, unutturamayacak. Bir gün mutlaka yeni FATSA'lar doğacak.

FATSA halkına karşı taşınan bu mitralyözler; devletin, halkın kendi irade ile yarattığı güzelliklere karşı tahammülsüzlüğünün ve korkusunun bir gesi oldu.

GECEKONDUDA Yıkım Var, Terör Var.

Yaygın deyimde "gecekondu", entellektüel dilde "varoş", ikusatçıların dilinde "marjinal nüfus bölgeleri", kimilerine göre "banliyö", araşırmacılar için "kentsel semtler" ya da "kentsel köyler"..... Kent soylularımız(!) ise, "şehirlerin yüz karası", "çözülmesi gereken bir sorun " olarak bakıyor buralara.

Oysa sistemin doğal bir sonucudur gecekondu. Üstelik yalnızca bizim ülkemize değil, çokça bizim gibi ülkelere özgü bir olgudur. Tarımsal alana makinalaşmanın girmesi, tarımsal alandaki küçük meta üreticisinin (küçük ölçekli üretim) pazar ekonomisi içerisinde yaşadığı yoksullaşma ve giderek mülksüzleşme süreci (elinde bulunan toprağı kaybetmesi), nüfus artışı ve benzeri etkenlerle oluşan kırdan kente göç olgusu, çarpık sanayileşme içerisindeki ekonomilerde hiç bir sosyal güvenceye sahip olmayan bu potansiyelin barınma sorununu giderebilmek noktasında açığa çıkan bu ihtiyacı, insanları gecekondulaşmaya yöneltmiştir.

GECEKONDULAR : KENTLERİN ETRAFINDAKİ KIRLAR

Düzenin bu şekilde ürettiği gecekondular, adeta kentlerin etrafındaki kırlar konumundadır. Kentlerin çevresinde [illegible] devletin bir anlamda da zor ulaşabileceği yerlerde oluşan gecekondular, son derece dayanıksız malzemeyle ucuza çıkarılmakta, aynı zamanda sağlıksız yaşam koşullarını bağrında taşımaktadır. Gecekondu halkı, okul, hastane, yol, su gibi olanaklardan da genellikle faydalanamamaktadır. Çocuk ölümlerinin yoğunluğu ise; adeta gecekondulunun "kaderi"haline gelmişir. Gecekondu sakinlerini ise; seyyar satıcı, işçi ve memurlar gibi gelir dağılımındaki en alt sınıf ve tabakalardan oluşuyor. İkusatçılar da bunun için, gelir dağılımının en alt marjindan faydalanabilen nüfusun barındığı bölgeler olarak bakıyor gecekondulara. Gecekondu, "entellektüel"lerimizin dilinde, bir şarkı ya da şiirde kafiyeyi sağlayan sözcük olarak "varoş"tur. Oysa Şili'siyle, Venezüella'sıyla, Türkiye'siyle benzer süreçlerin ortaya çıkardığı bir tablodur gecekondular.

DÜZEN PARTİLERİ VE GECEKONDULAR

Seçimlerin yaklaşığı dönemlerde ise, cafcaflı törenl rle erkan-ı devletli gecekondulara kadar gelerek tapu(!), pu tahsis belgesi(!) gibi kimi kağıtlar dağıtarak, gecekondula-rı, gecekondu sahiplerine bahşeder. Böylece gecekondulu konut güvencesine kavuşmuş olur. Ancak bu güvence seçim sonrasına kadardır. Seçimlerden sonra yıkım tehdidi ve benzeri sorunlar tekrar kaldığı yerden devam eder. Yine, yıkım ekipleri, dozer, asker, polis hatta belediye zabıtası gecekondulunun kapısındadır. Bu düzenin vazgeçemeyeceği bir çelişkidir. Zaman zaman da televizyon programları hazırlanarak, dramatize bir müzik eşliginde timsah gözyaş-

Devamı 8. sayfada

Nasıl bir insan..

Fikri Sönmez'in nasıl bir insan olduğu sorusuyla çok karşılaştım. Çoğu zaman kolay bir yanıtı bu benim için. Bir iki tümceyle özetleyiverirdim hep. "Son derece hoşgörülü, çok yönlü, çok samimi; her türden çevreden ve her yaştan insanla çabucak diyalog kuruveren, onların sevlyesine inebilen, siyasi ve sosyal kişilliğiyle çevresini aydınlatan bir adamdı..." gibi sözlerle anlatırdın onu. Ama bütün yönleriyle onu tanıtmak, epeyce zordu aslında. Zira üç beş cümleye, sayfaya, deftere onu sığdırmak, olası değildi. Ne kadar yazılsa, anlatılsa mutlaka eksik kalacakh. İşte ben bu ön açıklamayla, onun yalnızca bir kaç yönüne değinmek istiyorum.

Fikri Sönmez toplumun değişik katmanlarından her tür insanla çabucak diyalog kurardı. Sadece bir vatandaş, bir işçi, bir köylü, bir çocuk onunla birlikteyken çok rahat olurdu. İstediği soruyu sorabilirler hatta sorguluyabilirlerdi. Bu rahatlığı Fikri Sönmez verirdi onlara. Ortamı o yaratırdı.

Değişik kültür çevreleriyle de çok kolay iletişim kurabiliyordu. Onları etkiliyabiliyordu. Bu onun sınıf bilincine sahip olmasından, siyasi ve sosyal bir formasyona sahip olmasından kaynaklanıyordu.

Bence değinilmesi gereken bir diğer özelliği [illegible] hatipliğidir. Fikri Sönmez düşündüklerin, çok kolay, çok etki[illegible] ve çok anlaşılır bir biçimde anlatırdı. Yöredeki fındık üreticilerinin çoğunda fındıktaki sömürüye ilişkin bilgi ve birikim varsa; bu Fik[illegible]önmez'in fındık mitinglerindeki yalın anlatımlarındandır.

Mahkeme aşamalarında, (savunmalar [illegible]) yargıcın şu sözünü hiç unutmam:

"....Fikri bey, biz sizin sözlerinizi 40 yıl düşünülüp söylenmiş sözler olarak kabul ediyorduk. Ama siz bizi bu günkü sözlerinizle çok üzdünüz..."

Belediye Başkanı Fikri Sönmez

Belediye başkanlığı ve terzilliği çok sözü edilen yanlarından olmuştur. Başkanı olduğu Fatsa Belediyesi'nde yaşananlar, Fikri Sönmez'in sınıf bilinciyle, siyasi anlayışıyla, demokrasi anlayışıyla açıklanabilir.

Katılımcı bir anlayışla açıklanabilir. Ortak üretme, ortak yaşatma ve birlikte sahiplenme olayıyla açıklanabilir. Bu anlayışın şekillenmesinde Fikri Sönmez'in siyasi çevresiyle birlikte, mahalledeki sade bir vatandaşın, muhtarın, esnafın, memurun, işçinin, işsizin payı vardır.

İki, iki buçuk yıl önce, Fatsa'ya belediyeyi denetlemeye gelen bir müfettişin şu sözlerlyle sonlamak istiyorum bu öyküyü:

"...Bu ne düzensizlik, ne uyumsuzluk, böyle belediye mi yönetilir. Doğru dürüst bir belediye başkanı gelmemiş buraya, bir Fikri Sönmez gelmiş, 10 ay kalmış, ona da fazla yaphrmamışlar..." (M. GÜMÜŞ)

"YAŞAMAK" bir yaşam tar rak alabildiğine taraftar bi Egemenlerle yapılan bu gizl tiği her geçen gün biraz da nişliyor, yığınlar kendi gelec ni başkalarının iradesine ediyorlar. Fakat ne yoksullu dan kalkıyor ne de ezilmişli dir bunun nedeni?

Nedeni açık: Toplumsal delelerde, halkın kendi yön kendi iradesine bağlaması i gütlü olması , koşullara ve z uygun "örgütlü mücadele ni"ni yaratması gerekir. Eksi bu...Yerel yönetimlerde de söz, karar ve yetki sahibi olm bu disiplinden geçer.

Şayet, "üretenin yöneten gerektiğine , halen inanıyo şayet gerçek demokrasiye g nizi ve inancınızı -yani özg nizi, yani halka güveninizi- yitirmediyseniz. Fikri Sönm medi.

"Belediye hizmetlerinde başarıların nedeni benim çalışkan ve becerikli bir başkan olduğumdan değ yönetim anlayışım ve hal olan güvenimdendir."

FİKRİ SÖN

"O" Ölmedi Yaşıyor.... O Belki de Sensin....

Geleceğinize Sahip Çıkın !

Tekelden Karayollarına, şeker fabrikalarından limanlara, enerji işkolundan savunma sanayiine dek kamu sektörünün kilit noktalarında çalışan 670 bin kamu işçisinin sözleşme görüşmeleri birlikte ANAP iktidarı kapsamında bir siyasi saldırıyı da başlattı. Geçtiğimiz Ocak'taki sözleşme döneminde, yaygın işçi eylemliliklerinin de etkisiyle geri az saldırgan bir tutum almaya zorlanan hükümet ve Özal, 1991'de yapılan Hava-İş grevini tüm kamu işçilerine yönelik tehditleri tüm KİT'lerin özelleştirileceği ya da kapatılacakları açıklamaları izledi. ANAP iktidarının irili ufaklı tüm sözcüleri, Hazine ve DPT yetkilileri, KİT açıklarının ekonomiye büyük yük oldukularını, yüksek ücretlerin bu yükü daha da arttıracağını, önümüzdeki dönemde "KİT sorunu"nun mutlaka çözüleceğini her fırsatta açıklamaya başladılar. Basında "Topun ağzındaki KİT'ler" "Kârda-zararda olan KİT'ler listeleri işçilerinin taleplerini bastırma, işçi sınıfı hareketinin önümüzdeki dönemde elde edebileceği ekonomik-demokratik kazanımların önüne set çekme çabasına girişti. THY-Havaş işçilerine yönelik tehditleri tüm KİT'lerin özelleştirileceği ya da kapatılacakları açıklamaları izledi. ANAP iktidarının irili ufaklı tüm sözcüleri, Hazine ve DPT yetkilileri, KİT açıklarının ekonomiye büyük yük oldukularını, yüksek ücretlerin bu yükü daha da arttıracağını, önümüzdeki dönemde "KİT sorunu"nun mutlaka çözüleceğini her fırsatta açıklamaya başladılar. Basında "Topun ağzındaki KİT'ler" "Kârda-zararda olan KİT'ler listeleri tüm ekonomi sayfalarını kapladı. "Kamu açıkları ve çalışma ilişkilerindeki sertleşmenin ekonominin en önemli sorunları olduğu her türlü iletişim aracından dile getirildi.

Aynı günlerde Türkiye'nin en önemli ve eski kamu kuruluşlarından biri olan TEKEL'in özelleştirme kararnamesinin çıkarılması da bir tesadüf değildi. ANAP iktidarı sermayenin kâr mekanizmalarının önünde bir sorun olarak görülen kamu açıkları ve işçi sınıfı hareketini birarada çözmek, bir taşla iki kuş vurmak için, kamu işçilerinin sözleşmelerini, gerçekleştirmeye çalışacağı planın ilk durağı haline getirdi. Kamu sektörünün, işçilerin ekonomik mücadelesindeki belirleyiciliğinin artması karşısında, bu işçilerin ücret taleplerini asgari düzeyde tutmak bile sermaye ve ANAP açısından bir zorunluluk haline geldi. Sözleşmelerin düşük ücretlerle bağıtlanmasını yaygın işten çıkarmaların izleyeceği hükümet sözcüleri tarafından şimdiden dile getiriliyor. Kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi, zararda olanların kapatılması sonucunda 700 bini aşkın kamu işçisinin 200-300 binlere düşürüleceği hükümet tarafından "ekonomik bir zorunluluk" gibi anlatılıyor.

İşçilerin ücret taleplerinin karşısına dikilen,"KİT'lerin verimsizliği", "ekonomiye yük oldukları" iddiaları yeni değil. 1980 öncesi kriz günlerinde, 24 Ocak kararlarında, 12 Eylül sonrası bütün ekonomik programlar ve kalkınma planlarında ve ANAP'ın seçim bildirgeleri ve ekonomik uygulamalarında, serbest piyasa ekonomisi ve özelleştirmelerin birer "ekonomik zorunluluk" olduğu fikri işlendi. "Zarar eden KİT'lerin kâra geçirilmesi" doğrultusunda gündeme getirilen KİT zamları ile halkın günlük ihtiyaç maddelerinin fiyatları her gün biraz daha artırılırken, kamu sektöründe çalışan işçilerin çalışma koşulları ve ücretleri de her gün biraz daha kötüleşti. Kamu

Devamı sayfa 9'da

Sendikalar Ne Yapacak ?

Türk-İş

"Unutmamak gerekir ki, KİT'ler kamunun malıdır. Siyasi iktidarın amacı, kamuya ait kuruluşları "vatandaşa devrediyorum" görüntüsü altında özel kesime, daha doğrusu büyük sermaye sahiplerine açmaktır".

(Özelleştirmede Sendikaların Görüşleri M.Hulki Cevizoğlu ve Türk-İş, S. 31-32 ve 34)

"KİT'lerin satılmasına Türk-İş topluluğu kesin karşıdır.Bu konuda mücadelemiz sürecektir." (age.S.31 ve 35)

Tek Gıda-İş

KİT'lerin özelleştirilmesi, onların özel sektör işletmeleri gibi çalışmalarına sebep olacaktır ve aşırı kâr amacı ile üretilen mallara ve hizmetlere daha sık zam yapılmalarına göz yumulacaktır. Bu da halkımızın, dar gelirlilerin aleyhine olacakur. Özelleştirildikten sonra fiyatları daha sık artırılan KİT ürünleri ve hizmetleri yüzünden piyasada rekabet kızışacak, bu da enflasyonu körükleyecektir.

"KİT'ler özel sektör kuruluşları haline gelince, sendikalar daha sert muhalefetle karşılaşacak, işveren işçi ücretlerini düşürebilmek için kıdemli işçiyi işten çıkarıp, yerine kıdemsiz işçi almak yoluna gidecektir. İşçilerin iş güvenliği sarsılacaktır." (age. S.1 ve 2)

Petrol-İş

"Çok uluslu sermayenin de yararına olacaktır bu özelleştirme, Kısaca özelleştirme, işçi ve emekçilerin yaşamlarını dara sokma, onları ağır koşul

Devamı 9. sayfada

Kamu İşçisi Mücadeleye

Harb-İş'e bağlı iş yerlerinde eylem

(İşçilerin Sesi-İzmit/İzmir)

Türk Harb-İş sendikası ile Milli Savunma Bakanlığı adına TÜHİS'in sürdüğü Toplu İş Sözleşmesi görüşmeleri yasal süre olan 60 günün sonundan bir hafta önce tıkandı, anlaşmaya varılmadan sona erdi.

Görüşmeleri çıkmaza sürükleyen TÜHİS'i protesto etmek için Gölcük Tersanesi ve Gölcük Bölgesindeki Deniz Kuvvetleri Komutanlığına bağlı yerlerinde çalışan yaklaşık 6000 işçi 25 Nisan'da bir hafta sürecek toplu vizite eylemlerine başladı.

İlk gün işçilerin tamamına yakınının viziteye çıktığı Gölcük Tersanesi D.K.K.lığına bağlı diğer işyerlerinde işler durma noktasına geldi.

29 Nisan pazartesi günü ise yaklaşık bin işçi işyerlerinden çıkıp donanma caddesinden yürüyüşe geçtiler. Tersane'ye kadar toplu biçimde yürüyen işçiler "Özal istifa", "İşçiler el ele genel greve", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", sloganlarını attılar. Viziteden sonra aynı coşku ile tersaneye dönmek istediğinde işçileri polis engellemek istedi ama tersane işçisi buna izin vermedi.

30 Nisan'da tekrarlanan eylem sırasında açıklama yapan Harb-İş Gölcük Şube sekreteri Bekir Yurdagül "bu eylemde işçi dümanı siyasal iktidarı ve ANAP'ı, tutum içirdeki TÜHİS'i uyarıyor" yöneliktir.

3 Mayıs'tan itibaren arabulucu safhasına giren görüşmelerin tıkanmasından önce bir basın toplantısı yapan Harb-İş sendikası Gölcük şube başkanı Ahmet Çetin ise şunları belirtiyordu:

"Bir Cumhurbaşkanının her toplu sözleşmede, her grevde sendikaları ve işçileri tehdit etmesinin, işletmelerin kapatılacağı tehdidinde bulunmasının, işçiler karşısındaki tarafsız kalma ilkesiyle bağraşmayacağı açıktır. tehdit ve yıldırmalarla hiç bir yere varılamayacağını ve bizleri korkutamayacaklarını bir kez daha bilmeliler".

İzmir Alaybey Askeri Tersane işçilerinde 6 Mayıs'da toplu vizite eylemi yaptı. Tersane önünde toplanıp Karşıyaka Yalı caddesinde yürüyüşe geçen işçiler SSK Dispanserine alkışlarla girdiler. Tersane işçileri öğleden sonra basın açıklaması yaptı.

Görüşmelerin arabulucu aşamasından sonra bir sonuç alınamazsa Milli Savunma işyerleri olarak adı geçen Tersaneler ve Kuvvet Komutanlıklarına bağlı işyerlerinde çalışan işçilerin toplu sözleşme ile edinebilecekleri haklarının sınırını "grev yasağı" nedeniyle TİSK belirleyecek.

Dok Gemi-İş'e bağlı Tersanelerde işçinin öfkesi büyüyor.

1.1.1991 tarihinde Dok Gemi-İş ile TÜHİS arasında başlayan görüşmelerde TÜHİS'in 5 ay boyunca hiç bir teklif getirmemesi üzerine Dok Gemi-İş sendikası tek taraflı uyuşmazlık ilan etti. Tersane İşçisi 25 Mayıs'ta greve çıkmaya hazırlanıyor.

İşçiler 1980 yılı ücretlerine denk düşen ücreti istiyor.Bu, enflasyon hesaplamasına katıldığında tersane işçisinin bunu aldığı ortalama 600 bin lira ücretine % 400 kadar artırılması anlamına geliyor. İşçiler ayrıca haftalık çalışma saatlerinin 40'a düşürülmesini, halen % 50 olan fazla mesai ücretinin % 100 olmasını istiyor.

Dok Gemi İş-e bağlı Camialtı Tersanesi İşçileri talepleri karşısında duyarsız davranan TÜHİS'in tutumunu işçilere saldırı olarak nitelerken, sendika yöneticilerini de eleştirerek " 91'i örgütlü bir eylem yılı olarak düşünmüştük, nevar ki Türk-İş ve bağlı olduğumuz Dok Gemi-İş bize bilgi vermeden kapalı kapılar altında pazarlık yapıyor" diyor.

Camialtı Tersane İşçileri "Bu sendikaların ekonomik - demokratik taleplerimize yanıt almak için çalışmadıkları ortada. Başsız kaldığımızın farkındayız. Ancak Türk-İş önderlik etmese bile önümüzdeki günlerde işçinin patlayan öfkesi beklenmelidir" diyerek tersanelerde gerginleşen havayı tanımlıyor.

Cibali ve Cevizli TEKEL İşçileri yürüdü

Kamu sözleşmeleri ana başlığı altında 670 bin işçi adına sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin içinde 50 bin işçisiyle Tekel (Tuz, tütün, rakı fabrikaları) da yer alıyor. Türk-İş tarafından sürdürülen görüşmelerin Tekel cephesinde Tek Gıda-İş Sendikası var.

Sendika görüşmelerin sürdüğü iki ay boyunca hiç bir teklif getirmeyen Kamu-Sen'in tavrı karşısında 22 Nisan'da tek taraflı olarak uyuşmazlığa gitti.

Tekel işçileri arasında anket yöntemiyle oluşturulan sözleşme taslağında idari maddeler arasında:

"İş münasebetleri konusunda eşitlik ve buna bağlı olarak dönerli başkanlık", "aynı yöntemin disiplini kurulunda da geçerli olması", "500'ün üzerinde işçinin çalıştığı iş yerlerinde ambulans bulundurulması", "Cumartesi günlerinin tatil ilan edilerek haftalık çalışma saatinin 40'a indirilmesi", " Fazla mesailerin %100 ödenmesi", " 7 gün ücretli mazeret izni", " İşe giriş ücretlerinin dördüncü grup üzerinden belirlenmesi, hesaplamanın 4 grup üzerinden değerlendirilmesi" var.

Tekel işçisinin ücret talebi ise halen almakta oldukları 4250 lira saat ücreti üzerine birinci altı ay ayda 2500 lira artı %130 zam; ikinci altı ayda 1250 lira artı %50 zam ve ikinci yıl her iki altı ay için ayrı ayrı %50 zam. Sosyal yardım talebi ise aylık 600 lira

Kamu sözleşmelerinin sonuçlarını bekleyen işçiler arasında ilk eylemlerden biri de Tekel'den geldi. 6 Mayıs'ta Cibali Sigara Fabrikası önündeki park ta toplanan işçiler hükümetin ücret politikasını protesto ederken "Cibali'nin yolları taştan Özal sen çıkardın bizi baştan" sloganlarını attılar. Tek Gıda-İş 1 Nolu Şube Başkanı Hatice Görgülü'nün konuşmasını dinleyen işçiler daha sonra sloganlarıyla fabrikalarına yürüdüler. Bir süre trafiğin tıkandığı yürüyüşün ardından Cibali işçisi fabrikasına dönerek işbaşı yaptı.

Cevizli Tekel'de aynı gün yapılan eylemde, işçiler iki saat işe geç başladılar. Ambalaj, nakliyat, sigara, yaprak-tütün işletmeleri ve yedek parça fabrikalarında çalışan işçiler saat 7.15'de servis otobüslerinden inerek toplanmaya başladılar. Daha sonra işyeri kampüsü içinde yürüyüşe geçen işçiler "Çankaya'nın şişmanı işçi düşmanı", " Ankara'nın yolları taştan, Özal sen çıkardın bizi baştan" sloganları attılar.

Yapılan eylemi Kamu-Sen'in tavrı karşısında uyarı eylemi olarak değerlendiren Tek Gıda-İş Sendikası yöneticileri bu eylemin yankılarını işittikten sonra 'Yeni eylemler de yapabileceklerini' belirtiler.

Sümerbank Deri Kundurada sözleşme bağıtlandı

Siyasi iktidar " Zarar eden kamu işletmelerinin kapatılması yada özelleştirilmesi" naraları atarken, Sümerbank Deri Fabrikaları'nda 1.10.1990 - 30.9.1992 yürürlük süreli toplu iş sözleşmesi bağıtlandı. 1990 yılı 11'inci ayında Kamu-Sen ile Deri -İş arasında başlayıp 9.4.1991 tarihinde sonuçlanan sözleşme Sümerbank Beykoz, Van, Sarıkamış, Tercan ve Çanakkale Deri Fabrikaları'nda çalışan toplam 2850 işçiyi bağlıyor.

İmzalanan sözleşmeye göre ortalama 672 bin lira olan ücretler, %120 zam aldı, Deri işçilerinin sosyal yardımlar adı altında aldığı rakamlar ise şunlar:

1990'da 100.000 lira
1991'de 150.000 lira
1992'de 200.000 lira

Bu arada özelleştirme tehtidinden payını alan Sümerban Deri işçileri, sözlü olarak bitirilen (10 Nisan) sözleşmesine rağmen, 'İşçinenin parası yok gerekçesiyle Nisan belki de Mayıs ayı ücretlerinin eski rakamlar üzerinden tespit edileceğini duyup, üstelik bu talimatın Sümerbank ,Genel Müdürlüğü tarafından işyerlerine telgrafla büdirildiğini öğrenince tepkisini dile getirdi.

Bir yandan kendisine vadedilen avansı öte yandan toplu sözleşmeden doğan farklarını alamayan Beykoz Deri Kundura işçileri, 29 Nisan'da fabrika bahçesinde toplanarak, bir yürüyüş düzenlediler. Deri-İş Genel Merkez temsilcilerinin ve şube yöneticilerinin de katıldığı eylemde işçiler, kampüs içinde yürüyerek, müdüriyet binası önüne siyah çelenk bıraktılar. Bu arada söz alan işçiler, Sümerbank Deri Kundura'nın gerçekte zarar etmesinin nedeninin, işveren yani devletin uyguladığı politikalar olduğunu vurguladılar. Bu uygulamalar içinde; fabrikanın günlük 12-13 bin çift ayakkabı üretebilecek kapasitesi varken bunun 3500-4000'lere indirildiğini, yatırım yapılarak getirilen makinelerin kullanılmayarak çürütülmeye terkedildiğini, öte yandan kullanılmadığı halde işçilik ücretlerini defalarca kaybayacak paranın, kalitesiz derilerin ithali için kullanıldığını ve fabrika kapasitesinin altında çalıştırılırken sadece Beykoz Deri Kundura Fabrikası için fason çalışan beş firmanın varlığı yer alıyordu.

Sümerbank işçisi , fabrika zarar ediyorsa bile neden ettiğinin farkında, ancak önümüzdeki günlerde gündemlerini belirleyecek özelleştirme projelerinin, yani tekelci burjuvazinin sadık uygulayıcısı Özal iktidarının ekonomik açmazına çare arayışının karşısına, doğrudan işçinin söz ve karar sahibi olduğu bir örgütlülükle sahip çıkmak Sümerbank işçisinin temel görevi olacaktır.

YHK Değil PETKİM İşçisi Belirleyecek

Alpet (Aliağa Petkim) ve Yarpet (Yarımca Petkim) işçileri bir kez daha servis araçlarından inerek, işyerlerine yürümeleriyle gerçekleşti. İşçiler, iş giriş ve çıkışlarında toplu yürüyüşlerini sürdürdüler. Bu süreç içinde Petkim işçisi polisin saldırılarından da nasibini aldı. Örneğin 1 Nisan günü servis boykotunun ardından yürüyüşe geçen Alpet işçisine müdahale eden polis 9 işçiyi gözaltına aldı, sendika şube yöneticilerini tehdit etti. Ancak bu saldırı işçiyi sindirmedi aksine aynı gün toplu yürüyüşler yerini işyerlerini terketmemeye bıraktı. Bu karar 48 saat sürüyle Petki 'in bütün işyerlerinde uygulandı.

Petkim işçisi öncelikle toplusözleşme görüşmelerinin tıkanmasına tepki duyarak eylemlerine başlamıştı. Ancak bu eylemler giderek grev haklarının ellerinden alınmasına karşı olmaya döndü; Hava-İş grevini toplu ziyaretleriyle, sınıf kardeşliğinin ve ortak mücadelenin altını çizdi; polis saldırısında, gördükleri uygulamaların karşısına dikilme mantığına büründü.

Petrol-İş'in YHK'ya gitmeden önce TİS görüşmelerini bağıtlama telaşı, son taleplerin işçilerin büyük oranda habersiz ve onayı alınmaksızın sunuluşu, işverenin vardiyalı çalışanlara %20 daha fazla ücret teklifini açıklaması, Aliağa ve Yarımca Petkim işçisinin ortak, kararlı mücadelesini belki bir ölçüde olumsuz etkiledi.

Ne var ki toplusözleşmelerin gelinen noktasında karar YHK'ya kaldı. Ya da şimdilik öyle görünüyor. Öyle görünüyor çünkü, Petkim işçisi son aşamaya kadar gösterdiği kararlılık ve disiplini bugün de gösterirse; mücadelenin ancak ve ancak dayanışma ve birlikte davranmaktan geçtiğini pratikte gösterirse kararı YHK değil kendisi verecektir.

İşte bu kez mücadelede Yarpetişçisi öncü.

Yarpet İşçisi Açlık Grevinde

Yarpet işçileri sözleşmelerinin YHK'ya devredilmesini protesto etmek için dönüşümlü olarak açlık grevine başladılar. 90 Eylül'ünde başlayan TİS görüşmelerinde bir anlaşma sağlayamayan Petkim işçileri eylemlerini değişik biçimlerde sürdürürken ilk defa şehir merkezinde gösteri yapular. 7 Mayıs günü İzmit'in en işlek caddesinden yürüyerek sendika binalarının önünde toplanan işçiler " Şalter inecek bu iş bitecek", "Açlıktan ölmeyiz biz bu yoldan dönmeyiz", "Köle değil işçiyiz" gibi sloganlar atarak alkışlı protestolarda bulundular.

Sözleşmenin YHK'ya devredilmesini protesto etmek için 300 işçi sendika şubesinde açlık grevine başladı. İşçiler açlık grevini dönüşümlü olarak sürdürürken fabrikada kalan işçiler de açlık grevi boyunca sürecek yemek boykotu başlattılar.

Petkim işçisi caddelere çıkmanın coşkusunu yaşarken, düşüncelerini şöyle ifade ediyorlardı:

" Sözleşmemiz iki dönemdir YHK tarafından bağıtlandı. Bu üçüncü dönem olacak. Çalışma Bakanı'nın hiç kimseyi YHK'ya göndermeyeceğiz demesine rağmen, sözleşmenin YHK'ya gönderilmesini protesto ediyoruz. Petkim işçisinin inancı var. İster YHK'ya itsin, ister gitmesin istediğimizi alamadığımız sürece eylemlerimizi sürdüreceğiz."

İşçiler, "Bu antidemokratik uygulamalara karşı muhalefet partilerini duyarlı olmaya çağırıyoruz. Tüm işçi örgütlerinin daha ciddi adımlar atması gerekiyor. Meydanlarda demokrasi havarisi kesilenler bu mücadeleye sahip çıkmalılar" diyerek, tüm muhalif çevreleri bu sorun karşısında duyarlı olmaya çağırdılar.

Bir başka işçi ise "Para yoksa iş de yok" diyerek tepkisini dile getirdi.

Belediyelerde ve Belediye şirketlerinde sözleşme mücadelesi

BELPA, ESENYURT, BELBİM, İETT

■ Belpa grevi bir ayı aştı. Belbim işçileri 25 nisan gününden itibaren toplusözleşme görüşmelerine başladı. Esenyurt Belediye'si işçileri işçi çıkarmalarına karşı gündeme gelen ilk sınavını başarıyla verdi. İETT çalışanlarının direnişi sosyal demokratların maskesini düşürdü.

Belbim ve Esenyurt işçileri Belpa grevini ziyaret ederek Belediye çalışanlarının ortak mücadelesinin önemini vurguladılar.

BELPA'DA YÜZSÜZLÜK

Belpa'da eski sosyal demokrat yöneticilerin "götürdükleri" milyarların hesabı ortada dururken, bir güvenlik görevlisinin kırdığı camı işçilere yükleyerek 9 işçiyi grev sonrası postayla işten atmak yüzsüzlüğün sosyal-demokratcasıdır. Hipermarketin arka kapısından kamyon kamyon mal çıkarıp market açan yöneticilerden hesap sormadan, "Belpa zararda" diye işçileri greve zorlamak, sosyal-demokratlığın yüzsüzlüğüdür. Siz ki sözüm ona katılımcı belediyelerinizin ticari şirketlerinde karın tokluğuna çalışan işçileri işten atarak greve sürükleyerek, yeğenlerinizi, hemşehrilerinizi zengin ederek gideceğiniz yer sizden öncekilerin gittiği yerdir. Onlar ki "üreten biziz yöneten de biz olacağız" şiarıyla başladıkları grevi açıkçık grevi 40 gündür sürdürüyorlar. Emin olun kazanan onlar ocakur.

ESENYURT'TA İLK SINAV

Esenyurt Belediyesi işçilerinin sendikalaşma mücadelesi karşılaştığı ilk engeli başarıyla geçti. Sendika yetkisinin gelmesine çok az bir zaman kala, Esenyurt'ta iki kişi işten çıkarıldı. Siyasi hesaplarına alet edemediği bir işçiyi bayram arifesinde işten çıkaran Esenyurt Belediye Başkanı, bayram sonrasında geçici işçi statüsünde çalışan bir mühendisi işten attı. Bu olaylar üzerine tüm işçilerin bir araya geldiği bir toplantıya çağrılan başkandan atılan işçilerin işe geri alınması istendi. Bir form havası içinde geçen bu toplantı içinde başkan mühendisi tekrar işe aldığını açıkladı. Diğer işçi için ise oylama yaptırdı. Tüm işçilerin "arkadaşımız işe alınsın" demesi üzerine başkan toplantıyı terk etti. Salonda kalan işçiler 11 kişilik geçici bir komite seçerek -ki komitede işten atılan işçiler de var- tekrar başkanla görüşmeye gittiler. Başkanın özel görüşme ve düşünme isteği üzerine komite daha önce kararlaştırdıkları; işe alınmayan işçinin işine devam etmesi ve ücretinin gerekirse işçiler tarafından ödenmesi kararını başkana bildirdi. Böylece iki işçi işe devam ederken bundan sonra gündeme gelebilecek işten atılmaların önlenmesi için önemli bir kazanım elde edildi.

BELEDİYE MECLİSİ BAŞKANA KARŞI

Mayıs'ın 10'unda bakanlıktan sendika yetkisi gelirken, belediyede de silahı kullanmaya kadar varan olaylar gündeme geldi. Kardeşinin benzin istasyonu inşaatı, belediye başkanı tarafından engellenen bir meclis üyesinin körüklemesiyle, meclis, başkanın daha önce verdikleri yetkilerini geri aldı. Arkasında daha büyük çıkar hesapları yattığı söylenen meclisin bu girişimine çevre sakinleri ve belediye işçileri tepki gösterdi. Bu sırada çıkarı bozulan bir meclis üyesi silahını çekerek, belediye içinde sağa sola ateş etti. İşçiler, yakında başlayacak sözleşme çerçevesinde mücadelelerini sürdürecektirler ama belediye meclisinin kişisel çıkarlar doğrultusunda kullanılmasına da karşı çıkacaklarını belirtiyorlar.

BELBİM İŞÇİLERİ VE BELEDİYE-İŞ

Yeni sendika yetkisi alan Belbim'de işçilerin hazırladıkları sözleşme taslağı Belediye-İş Mezbaha Şubesi yöneticileri tarafından -kendi deyimleriyle- traşlandı. Şube başkanı bu traşlamayı, taslağın mevcut koşullara göre ileri olması nedenine dayandırıyor.

Belbim işçilerinin, Esenyurt Belediye işçilerinin hazırladığı taslak doğrultusunda oluşturdukları taslakları, şube yöneticileri tarafından tamamen eski Belediye-İş sözleşmelerine benzetildi. Bu taslak üzerinden 25 Nisan'da 2 temsilci, iki sendika yöneticisinin işçi tarafı olarak katıldığı görüşmeler başladı. Bu görüşmeler sürerken, taslağın son durumunu değerlendiren işçiler şubeye giderek yöneticilerle görüşmek istediler. Ancak yöneticiler genel merkez binasından şubeye gelmediler. Bunun üzerine aynı gün yapılacak olan sözleşme görüşmesinin yapıldığı yere giden işçiler, Şube Başkanı'nı protesto ettiler. çalışkıları birimlere çağırdıkları başkana taslaktaki değişikliklerin hesabını sordular. Başkana göre 4 işçi, 4 işveren temsilcisinin katılması düşünülen Toplu Sözleşme Komitesi kabul edilemezdi çünkü sendikayı dışlıyordu.

Belbim hizmetlerinin taşerona verilmemesi maddesi ticaret özgürlüğünü zedeliyordu. Hem Belediye-İş'in eski sözleşmesini Genel Maden-İş yöneticileri bile beğenmiş ve "yahu biz... isteyecek hiç bir şey bırakmamışsınız" dedirtmişti. Gerçi bu sözleşmedeki kimi idari maddeler uygulanmıyordu... "işyeri komiteleri" vs. gibi alt örgütlenmelerin esaması okunmuyordu ama... başkan ne yapabilirdi ki? Bu belediyelerin, belediye işçilerinin hali malum... du. Bu işçilerle nereye kadar ne yap... labilirdi?

Bu görüşmeler sonucunda bir top... lantı günü kararlaştırıldı ve 100'e ya... kın işçi, yöneticilerden taslakta olma... gereken hususları belirtiler. Bu top... lantı sonucunda fazla bir şey çıkma... ancak açıkça görünen şu ki, Belbim i... çileri bu gün her ne kadar örgüdülü... leri zayıf mücadele deneyimleri yete... sizse de kendi haklarını kopar... konusunda boyun eğip beklemeyece... ler. Belbim de yeni oluşturulmay... başlanan geçici komiteler, örgüle... menin ilk basamağını oluşturacak... Belbim'liler sendikal mücadelenin g... reklerini ve görevlerini öğrenecekler...

Şirket yöneticilerinin ise işçiler... iş güvencesi için ileri sürdükleri "... ket çalışanlarının belediye işçisi say...ması" maddesini köz olarak kullan... "bu maddeyi ancak belediye işçile... nin geçen sene aldıkları ücreti kab... ederseniz okeyleriz" demeye başla... lar. Fakat işveren temsilcilerinin "e... işe eşit ücret" ilkesinin gölgesine sı... narak getirdikleri bu teklifte bir tak... şartlar ileri sürülüyor. İşveren tem... cileri belediye işçilerine verdik... enflasyon+%10 tutarındaki ikinci... zammının %10'luk kısmını, B... bim'lilerin yeni oldukları gerekçesi... vermeyeceklerini belirtiyorlar. Böy... ce "eşit işe eşit ücret" ilkesi adına B... bim işçileri geçen sene belediye işç... rinin kazandığı hakların geri... çekilmeye çalışılıyor.

Bu teklif üzerine çeşitli birimler... ki geçici komiteler işçilerle görüş... bu teklifi kabul etmeme kararına... dılar. Aylardır sürdürülen taslak ç... malarını yok sayan bu teklifte dir... mesine karşı sendikalarıyla birl... direneceklerini belirtiler.

Esenyurt Belediyesi, BELPA'... BELBİM'deki gelişmeler bir yan... Belediye-İş'in yüzünü sergilerken... ğer yandan da hizmet işkolundaki... cadenin alması gereken biçimi... ipuçlarını ortaya çıkarıyor. Tüm b... diye çalışanlarının yaratması ve g... tirmesi gereken hat, bu çabaların... ranıp kedi somut... derinleştirilmesidir.

İETT'DE SOSYAL DEMOKRAT TAKTİKLERİ

İETT'de, Sosyal Demokratların... tumları işçilere karşı uyguladık... taktikleri kimlerden aldıklarını aç... sergiliyor. İETT işçileri aylarca m... kum edildikleri grev yasağına rağ... direndiler. İşçilerin kimi zaman se... çıkmama kimi zaman gösterilerle... dürdükleri toplusözleşme mücadel... belediye yöneticilerinin sosyal dem... rat maskesini yüzlerinden düşürdü...

İETT işçilerine karşı, ayak dire... sosyal demokrat yöneticiler sözleş... sürecinde maskelerini atıp, işçil... hak mücadelesini yasadışı ilan ede... Özal'ın ağzından konuşmaya başla... lar? En sonunda işçilere karşı, bir... manlar tekelci burjuvazinin CHP... kümetine karşı gündeme getirdik... gazete ilanları taktiğini kullana... hangi geleneğin devamı oldukla... sergilediler. Tarafların kendi tekli... için verdikleri rakamların kargaş... içinde işçilerin taleplerini aşırı gösti... meye çalışan MESS'in metal işçile... ne, Cem Kozlu'nun havacılara k... yürüttükleri taktiklerle işçileri hak... göstermeye çalışan İETT yönetici... kimseyi inandıramadılar.

SÖZLEŞME İMZALANDI

İETT sözleşmesi 14 Mayıs gü... imzalandı. Belediye Başkanı N. S... zen, bu sözleşmeyle ilgili yaptığı t... sın açıklamasında ne kadar pişkin... yüzsüz olduğunu bir kere daha gösti... di. Daha düne kadar işçilerin eylem... rini yasa dışı ilan eden, gazete ilanl... veren Sözen, basın açıklamasında b... denbire işçilerin "Baba"sı kesildi... bin 700 İETT işçisi de düşük ücretle... mahkum edilmekten kurtarılmış, de... geli, eşit ve hakça olanaklara kavuş... rulmuştur." diyerek bu hakları kend... leri bahşetmiş gibi ifade etme... başladı.

Sözen'in basın açıklamasına gö... işçiler, giydirilmiş olarak günlük... ile 106 bin lira arasında yevmiye al... caklar. Bu yevmiyeler çıplak olar... ise 58-60 bin lira arasında. Ve bu ü... ret hiç de "Baba" Sözen'in dediği gi... "dengeli, eşit ve hakça" değil. Çünk... geçen sene belediye işçileri için ve... len ikinci yıl taban ücretlerinden bi... %10 düşük bu ücretler.

Kendinize güldürmeyin sayın S... zen. Ve sayın sosyal-demokrat yöne... ciler. Bu saatten sonra bu oyunla... kimseyi kandıramazsınız. Kendini... bile.

İzmir Belediye Çalışanları 1 Mayıs mitinginde.

"Sosyal Demokrat" Belediyecilik İzmir'de Can Çekişiyor

(İŞÇİLERİN SESİ-İZMİR) Ülke çapında (özellikle büyük şehirlerde) büyük umutlarla belediye yönetimlerine getirilen sosyal demokrat belediye başkanları adeta tel tel dökülüyorlar.

Bütün yaptıkları "hükümetten yardım alamıyoruz" gerekçesinin arkasına sığınmak olan belediye başkanları hem anti-demokratlıklarıyla hem de beceriksizlikleriyle ün salmaya başladılar.

İzmir'de Büyükşehir ve Konak Belediyeleri bunlara sadece birer örnek.

Konak Belediye Başkanı bir yıl önce imzalanan toplu sözleşme farklarını hala işçilere ödememekle "sosyal demokratlık" örneği verirken, Büyükşehir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur'da işçileri maaşsız ve ikramiyesiz bayram geçirmeye mecbur bıraktı.

Belediye çalışanlarının iki günlük iş bırakma ve Büyükşehir Belediyesi önünde toplanmalarıyla 500.000 liralık avanslarla işi idare etti.

TANSAŞ'ın, daha önceki ANAP'lı belediye başkanı Burhan Özfatura zamanında şirketleşmesiyle başlayan özelleştirme çalışmaları, fuarda İZFAŞ, ulaşımda İZULAŞ, imar işlerinde İMAR LTD ile Çakmur döneminde devam ettı. "Bunlar özelleştirme sayılmaz, kredi kolaylığı için bu yola gittik, nasıl olsa yine belediyenin şirketleri " diyen Çakmur'un bütün bu şirketlerden yönetim kurulu başkanlığı sıfatıyla almış olduğu maaşlar ise tartışma konusu.

Hem özelleştirmedeki gayretkeşliği hem de belediye çalışanlarına yönelik olumsuz tutumu ile Çakmur'un demokratlığı artık tartışılmıyor. (Sohbet toplantıları şeklinde zaman zaman gündeme getirdiği özellikle delege avına yönelik) platformları ise kendisi için bir show alanı olmaktan öteye geçmiyor.

Bu tür showlardan birinde Tüm Bel-Sen genel sekreterinin konuşmasınabile tahammül edemeyip provakatıvlikle suçlayarak kürsüden gorillerince indirmesi ve Fuar TANSAŞ'tan biri işyeri sendika temsilcisi olmak üzere üç işçinin işine son vermesi gibi olaylar Çakmur'un demokratlığını tartışma konusu olmaktan bir kez daha çıkartmış durumda.

Belediye-İş sendikası ise hem toplu sözleşmeden doğan haklarının uygulanmayışı karşısında sürekli eylemlere zorlanmaları hem de ulaşım ve sağlık gibi halkı doğrudan ilgilendiren hizmetlerin uzun süre aksamasının sakıncaları gibi nedenlerle adlarının "olur olmaz eylem yapan sendikalar"a çıkması kaygıları taşımaktalar.

Belediye yönetimleri ile birlikte yüksek(!) ücretli sözleşmenin altına imza atanlar bu türden sorunların yaşanacağını çok iyi biliyorlardı. Toplu sözleşme döneminde ücretleri ön plana çıkartıp sosyal demokrasinin

nimetleri diyerek politika yapanlar yine çok iyi biliyorlardı ki sözleşmede asıl kazanım belediye çalışanlarının belediye yönetimlerinde söz,karar sahibi olması yani yönetime katılması olacaktı. Sonuçta işçinin toplu sözleşmeden doğan haklarını alamamalarının yarı sorumlusu sözde sosyal demokrat belediyeler ise yarısı da görevlerini yüksek ücretli sözleşme imzalamakla sınırlayan ve sözde sınıf çıkarlarını savunan Belediye-İş sendikasınındır.

Toplu sözleşmeden doğan alacaklarının mahkeme yoluyla tahsili için başvurularında ise Belediye Başkanının hakim huzuruna gelip "tamam borcum borç, ama ben bu paraları ödeyemem, taksitlere bölün" dediğinde ne yapacakları merak konusu. Bu noktada vurgulanması gereken ana konulardan biri de yerel yönetimlerde daha halka dayalı, halkla beraber yöneticilerin arayışına girmek. .

SHP'li Belediye Sözünde Durmuyor

SHP'li belediyeler iflas eden yerel yönetim politikalarının faturasını yine emekçi halka ödetmeye devam ediyor. Bunun en son örneklerinden biri de 8 Mayıs'ta Eminönü'nde yaşandı. SHP'li Eminönü Belediye'si Yeni camii çevresindeki 350 işportacının önüne dikildi. Daha önce de benzer sorunların yaşandığı yeni camii önündeki tezgahların kalabilmesi için işportacılar Belediyenin istegini yerine getirmiş, milyonlarca lira borçlanarak kapaklı tezgahlar yapturmışlardı. Daha önce söz vermesine rağmen Eminönü Belediyesi'ne alternatif bir çözüm öneriyor, ne de sözünde duruyor. Eminönü işportacılarının yorumu ise şu: "bizi buradan atıp buraları kendi adamlarına verecekler. Oylarımızı garantiye alacaklar". Eminönü Belediyesi'nin niyeti ne olursa olsun açık olan bir gerçek varsa o da SHP'li belediyelerin ANAP mantığı ile hareket ettiği üstelik bunu ikiyüzlülükle gerçekleştirdiğidir. Şimdilik, işportacıların kararlılığı karşısında polisi ve dozeri geri çeken Eminönü Belediyesi uygun zaman kolluyor...

Yüreğir işçilerinin oturma eylemi

(ADANA İŞÇİLERİN SESİ) YÜREĞİR Belediyesi'nde çalışan işçiler bir süre önce oturma eylemine başladılar. Toplam 670 belediye çalışanının toplu sözleşme ve dört aylık dahil toplam alacakları yaklaşık 5 Milyar tutarındadır. Bu durum karşısında sendika işçilerin tüm zorlamaları sonucu bir günlük oturma kararı almış; ancak buna rağmen işçiler ailelerin bir günlük desteğiyle devam etmektedirler. Kendiliğinden ekonomik talepli eylem bir kısım başkan yardımcısı ve bir kısım müdürlerin işten çıkarma ve sendikanın uzlaşmacı tavırları eylemin kırılmasına yönelik çabalardı. Belediye Başkanı Eşberk'in "İşçiler haklı ama onları kışkırtan üç -beş kışkırtıcı var " türlü basına açıklamaları ise işveren tavrının gösterilmesi açısından çarpıcı bir örnek olarak ele alınmalıdır. Sendikanın uzlaşmacı tavrı işçilerin sendikaya tepkisini açığa vurmuştur. İşçilerin kendi sorunlarına duyarlı davranıp bu doğrultuda mücadele vermeleri gerçeği kendini dayatmaktadır.

İzmir'de 1. "Tüm Çalışanlar Kurultayı" Yapıldı.

27.4.1991 tarihinde "Tüm çalışlanlar kurultayı" adı altında bir kurultay yapıldı. Öğleden önce saat 11'de devrim şehitleri için saygı duruşu ile başlayan kurultay öğleden sonra saat 16.00'da 1 Mayıs marşının söylenmesiyle son buldu . Belediye-İş, Demiryolu-İş, Eğitsen, Tüm Belsen gibi sendikaların organizasyonunu üstlendiği ve SHP'nin iznini aldığı kurultaya 1500 civarında çalışan ve SHP İzmir Milletvekilleri katıldı.

Divan başkanlığına Belediye-İş 4 No'lu şube Başkanı Hasan Kaplan'ın seçildiği kurultayda saygı duruşunu ve açılış konuşmasını başkan yaptı. Divan başkanı Hasan Kaplan konuşmasında "12 Eylül'le birlikte zoraki kabul ettirilmeş Anayasa ve çalışma yasalarının anti-demokratikliğini" dile getirdi. 82 Anayasasının tümüyle değişmesini ve demokratikleşmenin, çalışma yasalarının çalışanlar lehine düzenlenmesini, 1 Mayıs'ın yasallaşması gibi talepleri olduğunu söyleyen divan başkanı özellikle o günün koşullarında iyi sayılabilecek bir TİS bağıtladıklarını ama bugün bunun uygulanmasında SHP'li belediye başkanlarının yaklaşımlarını kınadığını belirtti ve kendilerini 12 Eylül'de olduğu gibi tekrar "düdük çalınmasıyla" tehdit ettiklerini ve yılmayacaklarını ifade etti. Daha sonra belirlenen gündeme göre çağrılan konuşmacılardan Belediye-İş adına Haşim Candan, Demiryolu-İş adına Hüseyin Eryüz, Eğit-Sen adına Mesut Çelebi, ve Haber-İş adına bir işçinin konuşmaları coşkuyu arturan ve konuşmaları çeşitli güncel sloganlarla desteklenen bir atmosferde geçti. Hava-İş konuşmacısının ise kendilerinin şu anda grevde olduklarını ve grev süresince özellikle Cumhurbaşkanının (gerekirse THY'nı kapatırız) gibi yaklaşımlarını eleştirdi. Yapacakları TİS'nin sadece onbinbeşyüz işçiyi değil, TİS görüşmeleri süren altıyüzbin kamu çalışanının da bir anlamda sorumluluklarını taşıdıklarını belirterek grevleriyle dayanışma içinde olunması çağrısı yaptı.

SHP'Lİ BELEDİYELERE BİR KAÇ SÖZ

12 Eylül uzantısı (sivil) ANAP iktidarına karşı halk kitlelerinde biriken kendiliğindenci tepkiler, yerel seçimlerde kendini SHP potasına yönelti.

Generallerden icazetli SHP, sosyal demokrat (!) görünüm altında demokratik görüşleri savunur görünerek kitlelerin sandıktan çıkardığı belediye yönetimleri oldu. Ön yıllardır halkımızın demokratik eğilimlerini kullanan sahte demokratlar, halk kitlelerinde düzene karşı oluşan tepkileri pasifize ederek, sistemin emniyet siboplarından biri olma görevini yerine getirmektedir. İşbaşına gelene kadar, demokratlık, katılımcılık, şeffaflık vs. söylemlerini dillerinden düşürmeyen bu sahtekarlar, bu güne kadarki icraatlarıyla ANAP'ı bile aratır hale geldiler.

Emekten ve emekçiden yana olduğunu söyleyen belediye yönetimleri, her yaşanılan somut gelişmede işçi ve emek düşmanı yüzlerini gözler önüne sermektedir.

Demokrasiyi dillerinden düşürmeyen bu sayın yöneticiler, ne menem bir şey olduğu bile belli olmayan sözde sosyal demokrat görüşlerinin dışındaki tüm demokratlara karşı tasfiyeci ve düşmanca davranmaktadırlar.

Yöre halkına karşı biraz sorumluluk duyan tüm demokratik kamuoyunu SHP'li belediyelerin sahte sosyal demokrat yüzlerini teşhir etmeye ve tavır almaya çağırıyoruz.

-Halkın yönetimlerinde söz, yetki ve karar sahibi olabildiği,
-Kendi kendini yönetme alışkanlığı edindiği,
-Demokrasi bilincinin geliştiği (OKUL)
-Yaşadığı yerin ve insanların sorunlarını kolektif bir biçimde çözdüğü,
-Halkın belediyeleri için ileri.

Zeytinburnu Yaşayanları

İşçilerinin üzerinde oynanan kirli oyunlar

ARUK BARUT'UN NIFA İHANETİ

enel merkezinin işçi sını- ğı devam ediyor. Türki- cilik tarihinde, kendine yerinin (TEK Anadolu tmelerinin) AKTAŞ şir- masına çanak tutan ve kete işçilerin aidatlarının alık kısmıyla ortak ola- r açan Tes-İş'in sabıka arıyor. Tes-İş genel mer- klenen ihanet şebekesi nyada eşi benzeri görül- i bir ihanet ekleştirdiler; ağlı AR İn- isi için baş- mahkeme- erin lehine ca davadan

enel başkanı un işçi sen- an çok işve- iliği yapma ardı arkası Tes-İş ge- yönetimi asına ortak almıyor - ızda geniş- gibi- özel- karşı çıkan No'lu şube de feshedip be açmaya Faruk Ba- a içi muha- alif şubele- mnülü yok. İstanbul 1 sonra baş- k kapattıktan k-İş'in bölge temsilcili- Samsun şubesini de ka- ezalandırıyor. Sınıfa irk-İş genel başkanlık sürdürme hesaplarında Barut kendi sendikasın- ler"i temizlemekle işe Barut'un yeni numarası für ki yine Aktaş işve- gerçekleşiyor. Olay o'lu şubenin AKTAŞ'a aat Merkezi Isıtma Sis- e örgütlenmesi ile baş- yetki için Bakanlığa ve yetki alıyor.Bu arada enlenen Başkanlar Ku- ısında Faruk Barut, 1 nin görevden alınması

İçin başkanları ikna etmeye uğraştırken , Ar İnşaat'ta yetki alındığını ve yakında toplu sözleşme görüşmelerine başlanacağını, yani özel sektörde iddiaların aksine hala mücadele edildiğini söyleyerek caka satıyor.

Ancak işveren Tes-İş'in yetkisine, işyerinin inşaat işkolunda olduğu iddiasıyla itiraz ediyor. Bakanlık işverenin talebini uygun buluyor. Başkan Faruk, barut gibi oluyor, Bakanlığı ve işvereni mahkemeye veriyor. Dava açılıyor; bilirkişi heyetleri kuruluyor, incelemeler yapılıyor, mahkemeye sunuluyor.

Bu incelemeler sonucunda İstanbul 3. İş mahkemesi Tes-İş'in "haklını" veriyor ve Ar İnşaat'ın enerji işkolunda olduğunu belirterek Tes-İş'in yetkisini ilan ediyor.Bu gerekçeli kararın tarihi 8 Mayıs...

9 Mayıs günü ne olduğu bilinmiyor. Ama 10 Mayıs günü Tes-İş genel başkanı ve genel sekreterinin imzasıyla mahkemeye yeni bir dilekçe veriliyor. Dilekçede;"Muhterem mahkemenizin 1990-917 Esas sayılı dosyası ile karara bağlanan davamızdan," davacı olarak feragat ettiğimizi arz ve beyan ederiz' deniyor.

Evet Tes-İş mahkeme kararıyla kazandığı yetkisinden feragat ediyor ve böylece sendikanın işyerindeki yetkisi düşüyor. Ar İnşaat işçileri sendikasız kalıyor. Bu durumun Ar İnşaat işçileri için iyi mi kötü mü olduğu bir yana, bu durum bizim merakımızı fazlası ile cezbediyor. Türk-İş genel başkanlık koltuğuna giden yolda ayrık otu görüp temizlemeye giriştiğiniz İstanbul 1 No'lu şube yönetimini ve Samsun şube başkanını Türk-İş Bölge Temsilciliği görevinden alınca ihanetinize karşı duracak kimse kalmadı diye mi düşünmektesiniz? Ki, AKTAŞ işverini ile fütursuz bir pazarlığa girişip Ar İnşaat işçilerini sattınız? Bu pazarlığın faturası kime çıkacak pek sayın Barut, inanın merak konusu.

Evet, Tes-İş genel merkez yöneticileri muhterem başkan Barut, 8 Mayıs ile 10 Mayıs arasında ne oldu.Mahkeme kararıyla kazandığınız, Kıbrıs'larda kasım kasım övündüğünüz yetkinizden Aktaş lehine niçin ve neyin karşılığı feragat ettiniz? Niçin?

Cevabınızı bekliyoruz...

Hava-İş Grevi Bitti !

Ekmeğinin kavgasını veren emekçilere, işçilerini satmayan sendikalara tahammülü olmayan bir iktidar. Bir grev ki direnmekten başka bir yolu olmayan emekçiler bir yanda, saldırmaktan başka bir yolu olmayan siyasi iktidar bir yanda.

"THY'yi kapatırız","Bunlar iktidarı istiyor","Grev bunlar için amaç","Özelleştiririz","İşçiler zaten grev istemiyor" bu sözler 6 ay süren toplu sözleşme görüşmelerinde ve grev sırasında "yetkililerin" basın ve TV ekranlarında yeralan açıklamaları. Bu sözler ekmeği ve onuru için direnen havacılara saldıran işverene,işveren sendikası TÜHİS'e, hükümete, Çankaya'ya ve basının kiralık kalemlerine ait. Dün Zonguldak'ta madencilere saldıran iktidar bugün havacılara saldırıyor. "İstedikleri parayı verirsek bu para halkın cebinden çıkacak" diye açıklamalar yapan Özal havacıların mücadelesini boğmak istiyor, halk arasında kin tohumları ekiyor, düşmanlık yaratmayı hedefliyor. Özal'ın esas korkusu ise THY-HAVAŞ grevinin sözleşmeleri süren 600 bin kamu işçisine örnek olması. THY'nin pastasından 51 milyar liralık bir pay alan first class biletleriyle her yere gidip, özel ağırlanan gazete yöneticileri ,köşe yazarları da bu saldırıdaki yerlerini aldılar. Elbetteki saldıracaklardı, işverenin, Çankaya'nın istediği gibi yazacaklardı. Londra bürosu müdürü imam-hatip lisesi mezunu,İngilizce bilmeyen THY biletini dahi tanımayan 33 milyon TL maaşlı Mehmet Kutlu'yu, onun bunun torpili ile THY'de çalışan hiç bir şey bilmeyen yöneticilerini yazmayacaklardı. Bürolar açıp kapatarak işletmeyi milyarlarca lira zarara sokan, tanıtma başkanlığı adı altında işlevsiz müdürlükler kurarak milyonlarca lirayı burada harcayan, Milletvekillerini Amerika'da özel otolarla oyun salonlarına götürüp çikolata ve viski ile ağırlıyarak milyonları ortalığa saçıp duran THY yönetimini yazmayacaklardı.

Bu saldırılar arasında grevin 38. gününde THY işçileri için auldı imzalar.THY işçileri sözleşmelerinin bağıtlanması ile beraber işbaşı yaparken, önemli bir güç kaybettiklerini düşünen HAVAŞ işçileri ise huzursuz.Çünkü işyerlerini, işlerini kaybetme korkusu başladı HAVAŞ'lı işçilerde. İktidarın kapatırız,özelleştiririz tehditleri karşısında işçilerde böylesi bir talana karşı direnme eğilimi yaratılamaması, grevin 39. günü HAVAŞ'lı işçiler için de imzaların atılmasını getirdi.Daha öncesinde yapılan görüşmelerde HAVAŞ'ta anlaşabilmek için THY'de anlaşmayı zorunlu sayan HAVAŞ işvereni ve TÜHİS'le THY'deki sözleşmeden farksız sayılabilinecek yeni sözleşme bağıtlandı.

Grev öncesi tüm gelişmeleri işçilere aktaran ve komitelerle işçileri sürekli bir hareketlilik içinde tutmayı başaran bir sendika vardı karşımızda. Ancak bu işleyişi tüm birimlerinde hayata geçiremeyen sendika bunu başaramadığı yerlerde "Cem Kozlu maskeli" kişilerle karşılaştı. Böylesi bir zemin de işletme yöneticiliği yapmaktan çok grev kırmada ihtisaslaşan Cem Kozlu'nun işini kolaylaşurdı. Önce sendikanın taleplerinin çok aşırı olduğu söylendi, sonrasında sendikanın siyasi amaçlı grev yaptığı söylenmeye başlandı. Sıra artık işçilerin greve karşı olduğunu göstermeye gelmişti. İmzalar toplanmaya başlandı. Çalışanlar işten atma tehditleri bazen de vaadlerle gazetelere açıklama yapmaya zorlandılar. İşçilerin iradesini temsil etmeyen dernek yönetimindeki işveren kuklaları greve karşı olduklarını anlatan ilanlar verdiler.Hükümet konuştu, Çankaya konuştu, basın çanak yalayıcılığı yaptı, bu grev bitmeden hiç birine rahat yok .

Elbetteki bu başarının kazanılmasında Hava-İş sendikasının başaramadığı işlerin önemi büyüktü. Herşeyden önce ücrete ilişkin temelsiz bir taslak, kötü bir pazarlık yapıldı. İşveren ve sendikası TÜHİS ücret konusunda hiç bir yeni teklif vermezken Hava-İş sendikası kendi teklifini 15 günde %50ye varan oranlarda iki kez düşürerek pazarlık gücünü yitirmeye başladı. Hazırlanan taslağa işçilerini inandırmaktan çok işvereni inandırmaya çalışan sendika kendişini yukarı çıkaracak olan merdivenin ilk basamağını kırıyordu. Grev boyunca sendikalarını terketmeyen işçilerle grevin başarıya ulaşabilmesi için neler yapılması greküğü konusunda tartışmalar yapıp, yöntemler bulması gerekirken, sendika haftada iki kez yapılan birer saatlik ajitasyon yüklü konuşmalarla yetindi. Basının saldırılarını yokedebilmek ve haklılıklarını kamuoyuna duyurabilmek için yürüyüşler yapan işçilerle omuz omuza olması gerekirken, yönetimin bir kısmı "Yürülmeyin"uyarısı yaparak işçilerin önüne polisin bile başaramayacağı engelleri dikti . Komiteler işçilerin üzerindeki polis, basın ve işverenlerin saldırısını yokedebilecek bir güce eriştirilip, temsil olunduğu birimlerde tartışılmaz inisiyatif haline getirilemedi. İşçilere "kararı siz alacaksınız, siz uygluyacaksınız" diyen sendika buradan hareketle üzerine sorumluluk almaktan kaçarak işçileri kendi haline (ya da siyasi iktidarın ellerine) bırakıyordu. Bazen ise bu mantık tam ters işleyebiliyordu, komitelerin aldığı bazı kararlara, işlere karşı çıkabiliyordu sendika. Tüm bunlarla beraber grevin böylesi olumsuz bir aşamada sonlanmasında gözden kaçırılmaması gereken önemli bir etken ise kendi çıkarlarını sınıfın çıkarlarına tercih eden işveren yanlısı grev kırıcı işçilerin çalışmalarıdır.

Ancak bunlar 8 aylık bir çalışmanın zaafları olarak görülmelidir. Havacıların grev boyunca gerçekleştirdiği güzelliklere sahip çıkılmalıdır. Herşeyden önce Hava-İş sendikası işçilerin susmasını engellemiş, haklarına sahip çıkmasını öğretmiştir. Grev boyunca sendikalarından hiç ayrılmayan işçilerin sayısı 3000in altına düşmemiş, "toplantı ve gösterilere " ilişkin yasayı yol koserek yaptığı yürüyüşlerle kağıt üstünde bırakmışlardı.

Bağıtlanan sözleşmelerde başka bir KİT'in sözleşmesinde bulunmayan idari maddeler şüphesiz sendikanın başarısı. Disiplin Kurulunda (3-2) işveren lehine olan dengenin (3-3) olarak değişürilmesi, "eşit işe eşit ücret" ilkesinin sözleşmede yeralması, ücretler arasındaki uçurumun giderilmesinde büyük adımlar atılması önemli kazanımlar. Grev boyunca sürekli canlı olan, tüm işlerde bulunan hatta çoğu zaman bu işleri "bir yerlere " rağmen kendisi örgüleyen HAVAŞ grev komitesi sınıfa, komite çalışmasının nasıl yapılacağını gösterdi.

Şimdi yapılacak olan yaşanan grevin bir değerlendirilmesi ve bu değerlendirmelerin sonuçlarının bugünkü işleyişlere, yapılara taşınması ve örgütlenmesi sorunudur. Havacılar değerlendirmelerini yaparken, grev boyunca basın, işveren ve Çankaya tarafından grevin sorumlusu olarak gösterilip yıpratılmaya çalışılan başkanlarının omuzlarındaki yükü de azalmalıdırlar.Siyasi iktidarın Hava-İş grevini başkanla aymlaştırarak yıpratmaya yönelik manevraları, yapılacak değerlendirmelerde bu grevin 10.500 emekçinin ekmek ve onur kavgası olduğu bilinciyle mahkum edilmelidir.

Evet, Havacılar bir grev yaşadılar ve bitti. Grevin bir okul olduğunun bilincinin yakalanması doğrultusunda işçi sınıfının mücadelesine - madenciler gibi- zengin bir perspektif sundu, havacılar. Bunun yanında grevin bir başka görüntüsünü de sınıfa ve sınıfın mücadelesine bakışlarının teslimiyet noktasında olduğunu gösteren sendikalar ve Türk-İş Konfederasyonu tarafından oluşturuluyordu. Grev öncesi ve grev sırasında Havacılara - bir kaç sendika yöneticisi ziyaret ve mesajı dışında - hiç bir biçimde destek vermeyen -bunda şüphesiz sendikanın çabaları da yetersiz- sendika yönetimleri ise kendi cephelerinde değişen bir şeyin olmadığını böylesi bir kavgada "doğal"ıyla işverenlerin yanında olacaklarını bir kez daha gösterdiler.

NOT: Hava-İş Grevi'nin geniş bir değerlendirmesi gelecek sayıda yayınlanacak..

İETT'deki Haykırıyor:

DEMO... TAKTİ... LIYIZ, GÜÇLÜYÜZ KAZANACAĞIZ"

İETT'de, Sosy... tumları işçiler... taktikleri kimlerle... sergiliyor. İETT... kum edildikleri... direndiler. İşçiler... çıkmama kimi... dürdükleri toplantı... belediye yöneticiler... rat maskesini yiyen...

İETT işçileri... sosyal demokrat... sürecinde maske... hak mücadelesine... Özal'ın ağzından... lar? En sonunda... manlar tekelci bu... kümetine karşı... gazete ilanları... hangi geleceğin... sergilediler. Tarafsız... için verdikleri... içinde işçilerin... meye çalışan... ne, Cem Kozlu... yürütükleri taktikler... göstermeye çalışan... kimseyi inandırmıyor...

SÖZLEŞME...

İETT sözleşme... mzaland... ren, bu sözleşme... ın açıklamasına... rbizsiz olduğum... li. Daha dün... ini yasa dışı ilan... eren Sözen, bu... lenbire işçilerin... n 700 İETT işçi... nahkum edilmesi... eli, eşit ve hakl... ulmuştur," diye... an bahşetmiş... aşladı.

Sözen'in bas... piler, gayrimen... e 106 bin lira... aklar. Bu ya... e 58-60 bin lira... hiç de "mü... lengeli, eşit ve... ğen sene bel... ikinci ve ... 10 düşük bu... Kendiniz ya... Ve sayın ... ler, Bu sayın ... mseyi kandırmak...

...lerinde aylardır gündem- ...ıkarmalara ilk aktif tepki ...ri'nden geldi. Erdemir iş- ...kolundaki kıyımlara ses- ...k Metale rağmen işyerin- ...çilerin katıldığı yaygın ...rçekleştiriyorlar. 8 Ni- ...k 600 kişinin işten atılma- ...h çelenk eylemiyle başla- kısa sürede işten atılan ... olmaktan çıktı. Tüm iş- ...ğı ve şehri bir baştan bir ...rdüyüşlere dönüştü. İşçile- ...gal ettikleri Türk Metal ... yürüyüşlere onay vermek ...or. Atılan işçilerin kendi ...uşturdukları komite üre- ...gücün kullanılması da da- ...ere Erdemir işçilerinin işçi ...rdurulması ve işten atılan- ...dönüşlerinin sağlanması ...icadele yöntemlerini dene- ...elirtiyorlar.

...ndan bu yana gündemde ...inlerde ise TEKEL karar- ...tağa geçen kapsamlı bir ...üzyüzedir kamu işçileri. ...tüm emekçilerini yakından ...bu saldırının adı "Özelleş- ...özü ise KİT'lerin yerli ve ...tekellere satılması, yüzbin- ...ı işten çıkarılmasıdır. Bu ...ktan aldığımız vergileri ka- ...e mi vereceğiz?" yollu açık- ...an Özal'ın sözlerinde, "Ka- ...ehditlerinde yatmaktadır. ...afasındaki çözüm ise ...etilen malların uluslararası ...satın alınması kamu işçileri- ...aların -yani halkın vergi- ...uluslu tekellere aktarılması-

...de meydana gelen işten ...yle geniş bir planın parçası- ...inin işten atılmasının ve bu ...ere ulaşacağının belirtilme- ...ve Japon firmalarının Erde- ...kcü" geldiği günlere denk ...adüf değildir. Bu olayların ...ıkarılan "TEKEL Kanunna- ...men ardından gelmesi tesa-

...987 yılından beri cebinde ta- ...leştirme planını parça parça ...ymaktadır. Bu planın ger- ...esi ise tek bir biçimde ya- ...dır. Kimi yerde -TEK'te ol- ...teşekkülün bir parçası yerli ...atılmakta; kimi yerde ise - ...olduğu gibi- çıkarılan bir ...le uluslararası tekeller o te- ...yasasına sokularak çökertil- ...şilmaktadır. ERDEMİR'de ...ve yarın Zonguldak maden- ...gündeme getirilecek olan taktik ise teşekkülün karlı hale getirilmesi adına yoğun işten çıkarmalara gidilip tamamen tekellere satılmasıdır. Karlılık adına işten çıkarmaların gündeme getirilmesi işçiler için daha çok sömürü ve baskı demektir. Bu uygulamanın diğer yönü ise işçilerin örgütlülüklerinin yok edilerek tekellere 'dikensiz gül bahçeleri' yaratmayı hedeflemektedir.

ERDEMİR'in sendikal örgütlülüğü de, geçmişten bu yana bakıldığında, birçok handikap taşımaktadır. 1980 öncesi Maden-İş'te örgütlü olan Erdemir işçilerinin mücadelesinden bugüne sağlıklı bir miras kaldığını söylemek mümkün değildir. 1983'ten sonra Türk Metal ve Otomobil-İş arasında yıllarca süren yetki mücadelesi ise, Otomobil-İş'in MESS'le anlaşıp NETAŞ grevini bitirme karşılığında Erdemir'den çekilmesi ve ortalığın Türk-Metal'e bırakılması ile sonuçlandı. MESS, sözleşmeden sonra NETAŞ'ın tüm işçilerini işten çıkarınca olan Erdemir işçilerine oldu.

Türk Metal sendikasının bu gelişmeler karşısında neler yapacağı nasıl bir tutum alacağı malumdur. Türk Metal'in geçmişi bir yana bırakılsa bile son aylarda yaptıklarına bakılarak bugün neler yapacağı açıkça görülebilir. Türk Metal, metal iş kolunda geçtiğimiz aylarda meydana gelen ve onbinlerce metal işçisinin işten çıkarılmasına kadar varan işçi kıyımına karşı sessiz kalarak bu uygulamaları fiilen onaylamıştır.

Hatta Türk Metal'in işverenlere listeler vererek, öncü-devrimci işçilerin belirlenmesine yardımcı olduğu söylenmektedir. Türk Metal'in övünerek beyan ettiği Erdemir sözleşmesinin arkasında, sendikanın sözleşme sonrası gündeme gelen bu işten atmalara kerhen destek verme sözünü aramak, Türk Metal'in tarihi düşünüldüğünde hiç de yabana atılır bir tahmin değildir. Bu bilgiler ışığında, işten atmalara karşı ille de sendikanın şemsiyesi altında bir direniş sağlamaya çalışan Erdemir işçilerinin geleceği tehlikededir. Türk Metal işçilerin beklediği desteği hiçbir zaman vermeyecektir. Eğer Erdemir işçileri, bu uygulamalara karşı kendi örgütlü güçlerine dayanan bir mücadele hattı yaratamazlarsa, sonları geçen aylarda işten atılan 200-250 bin işçiden farklı olmayacaktır.

Erdemir işçilerinin başlattıkları direniş aynı zamanda, özelleştirmeyle gelecek işçi kıyımları ve daha yoğun sömürüye karşı diğer KİT'lerde verilecek mücadeleye de örnek oluşturacaktır. Bu noktada direnişin başarısı tüm kamu işçilerinin hanesine yazılacaktır. Erdemir'de mücadelenin "Turhan Oğuz dışarı işçiler içeri" sloganıyla sınırlanması düşünülecek en büyük yanlışlardan biri olur. Kuşkusuz sarı faşist Türk-Metal'in bu mücadeleye önderlik etmesi beklenemez. İşten atılan işçiler tarafından oluşturulan komitenin, her birimde oluşturulacak işyeri komitelerine dönüştürülmesi, ve işçi kıyımına başlayan direnişin uzun soluklu bir mücadelenin ilk halkası haline getirilebilmesi ancak Erdemir işçilerinin kendi güçleri ile gerçekleşebilir.

Cam İşçisi Grevde

Geçen yıl hisse senetleri borsada işlem gören şirketler arasında satış üzerinden en karlı olan Şişe Cam Holding, Haftalık PARA dergisinin yapığı araştırmaya göre tekel durumundaki şirketler genellikle büyük kar oranlarıyla çalıştı. Şişe Cam Holding de her 100 liralık satışında 49 lira brüt kar sağladı. Bu rakamlara göre Şişe Cam satış karlılığında ilk sırada yer alıyor.

Borsanın en karlı holdinginin işyerlerinden biri olan Trakya Cam'da işçilik payıysa % 9. Bu gerçeklere rağmen cam işverenleri sendikası, Kristal-İş'e üye cam işçilerinin '91 yılı toplusözleşmelerinde talep ettikleri ortalama 18 bin 500 lira -ki görüşmeler sırasında bu rakam 15 bin 500 liraya düşmüştür- saat ücret zammını fazla buldu. Kristal-İş toplam yedi görüşmeden sonra sözleşmeden bir sonuç alamayınca 3 Mayıs'ta grev kararı aldı. Kararın ardından işverenden gelen teklif üzerine yapılan son iki görüşmede cam işverenleri 5 bin 300 lira saat ücret zammı ve sosyal yardımlar için (üçlü paket) 3,5 milyon önerdi. Ancak ücret taleplerinin yanıbaşında sürülen iş güvencesiyle ilgili hiç bir talebi kabul etmedi. 64 idari maddenin sadece onikisinde anlaşma sağlandı.

Sonuçta, 14 Mayıs'ta Cam Holding'e bağlı işyerleri; Paşabahçe, Çayırova, Trakya, Kırklareli, Sinop, Anadolu(Mersin), Topkapı, Şişe Cam fabrikaları ve Cam-İş Madencilik, Bursa Oto Cam, Teknik Cam, Cam Elyaf, İzocam(Gebze-Tarsus), işyerlerinde çalışan toplam 10.598 işçi greve çıktı.

İstanbul Cam Sanayi ile Birgi Sanayi'nin 403 işçisinin grev tarihi ise 17 Mayıs.

PAŞABAHÇE'DEN LÜLEBURGAZ'A DALGA DALGA GREV...

İstanbul'daki işyerlerinde grev dalga dalga yayıldı. Önce Paşabahçe, ardından Çayırova ve sonra Topkapı. Sabahın ilk saatlerinden itibaren sendikalarının önünde toplanan Paşabahçe Şişe Cam işçileri, kendilerine Genel Başkanları İbrahim Eren, Türk-İş Örgütlendirme Sekreteri Mehmet Bamyacı, Otomobil-İş,

Devamı 8. sayfada

MAGA İŞÇİLERİ KAZANDI

"İSTEDİK..VERMEDİLER..ALDIK"

Sınıflar mücadelesi, milyonlarca emekçinin canıyla kanıyla, alınteri ve emeği ile elde ettiği tarihsel kazanımlar üzerinde yükselir. İşçi Sınıfı bir yandan yeni kazanımlar elde etmenin kavgasını verirken, diğer yandan da mevcut kazanımlarını koruma savaşındadır.

İzmit- İşçilerin Sesi)

Deri-İş Sendikası üyesi 300 Maga Deri işçisi fabrikayı işgal ederek 75 gün sürecek bir direnişe başlıyordu.

"Üç gün sonra fabrikayı terkederler", "Bundan bir şey çıkmaz"diyenleri adeta utandırarak tam 75 gün kadın-erkek, genç-yaşlı aileleriyle birlikte bir direnişi sürdüren Maga işçileri, Türkiye işçi sınıfı mücadelesinde onurlu yerlerini aldılar. Artık Maga'lı işçiyi tüm ülkenin insanları tanıyordu.

Terörle Mücadele Yasası'yla işçi sınıfının en küçük hak arayışı dahi "teröristlik" suçuyla yargılanacak. Bu yasanın işlerlik kazanıp kazanmaması, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm muhalif güçlerin ortaya koyacağı tavra bağlı. Nasıl bir tavır konmasını, dün Yeniçeltek, Tariş işçileri, Bugün de Zonguldak ve Maga Deri işçileri gösterdi.

KARARLILIK, ÖFKE, HINÇ VE DİSİPLİN: İŞTE 75 GÜNÜN İFADESİ

Fenerbahçe Kulübü eski başkanı 'madalyalı' işadamı Ali Şen'in, İzmit Köseköy'de faaliyet gösteren Maga Deri fabrikasında 580 işçi asgari ücretle çalışmaktaydı. Deri-İş'in örgütü olduğu bu işyerinde 1.8.1990 tarihinde TİS görüşmeleri başladı.İşverenin hiçbir olumlu tavır göstermemesi üzerine 21.1.1991'de greve çıkıldı.Sözleşme sürecinde oluşturulan alt komite, Grev Komitesi'ne dönüştü. Greve çıkıldığı gün işçiler, fabrikadan başlayarak E-5 yolu üzerinden şehir merkezine kadar süren 5 km yolu"Savaşa Hayır", "İşçiler elele genel greve" vb. sloganları haykırarak yürüdüler.

27 Ocak'ta ertelenen grevler sonucu, fabrikaya dönen işçiler kendilerini kapı önünde buldular.İlk önce 15 günlük ücretli izin veren işveren, daha sonra İş Kanunu'nun 13. maddesi gereği işçilerin iş akitlerini fesh ettiğini açıkladı. Ali Şen tazminatların ödeneceği gün olarak belirttiği 25 Şubat günü fabrikaya gelen işçiler karşılarında jandarmaları buldular. Ancak Maga işçileri haklarını almaya kararlıydı. Jandarmanın dipçik ve saldırısına rağmen barikatı ve tel örgüleri aşıp fabrikaya girmeyi başardılar. 75 gün onurla, inançla sürdürülen direnişin başlangıcı böyle oldu. Grev komitesi eylem komitesine dönüştü. Deri-İş sendikası için tek yol vardı; bir işçi sendikası olarak işçilerin eyleminin yanında olmak. 75 gün süren direniş boyunca işçi-sendika bütünleşmesinin en güzel örneği yaşandı.

MAGA İŞÇİSİ ÖĞRETİYOR: SERMAYEDEN YANA TAVIR KOYANLARA, İŞÇİYİ SATANLARA , SUSKUN KALANLARA DERS VERİYOR.

Maga direnişini başlatan işçiler,mücadelenin içinde kendini yani işçi sınıfını tanımaya başlıyor. Fabrikayı işgal etmekle işin bitmediği, kavgayı kazanmanın tek yolunun örgütlü mücadeleden geçtiğini öğreniyor. Sınıf bilincinin çok düşük olduğu bu işyerinde, birlik ve dayanışma içinde kadın erkek omuz omuza komünal bir şekilde yaşamanın erdemini keşfediyorlar. Örgütülüklerini pekiştirmenin, seslerini duyurmanın yollarını arıyorlar.Basın-yayın, sendikalar, demokratik kitle örgüderiyle ilişkileri sürdürecek, işyerinde disiplini sağlayacak, belediyelerle ilgilenecek, halkla diyalog kuracak alt komiteleri ouşturdular. Diğer bir deyişle eylem komitesine işlerlik kazandırdılar.

Halkla ilişkileri sürdüren komiteler, mahallelerde köylerde kahve konuşmaları yaparak Kocaeli halkının maddi ve manevi desteğini kazandılar. İlk günler sessiz kalan sendikalar bu çalışmalar sonucunda eyleme destek vermeye başladılar. Kağıt, lastik, tersane ve metal işçileri, sendikalarıyla birlikte Maga işçilerini ziyaret ederek maddi desteğin ötesinde dayanışmanın güzel örneklerini sergilediler. İzmit'li devrimciler işçileri yalnız bırakmadılar. Bütün bu çalışmalar eylemin başarıya ulaşmasında belirleyici bir rol oynadı. İşçilerin bu faaliyetleri zaman zaman engellerle de karşılaştı. Bir kahvehanede konuşma yapan 3'ü kadın 11 işçi polis tarafından gözaltına alındı.

KADINLAR MAGA DERİ'DE BİR KEZ DAHA MÜCADELENİN ÖN SAFLARINDA

Fabrikanın konfeksiyon kısmında çalışan onlarca kadın işçi, mücadelenin ön saflarında yerlerini alarak direnişi daha da anlamlı kıldılar. Her türlü görevi büyük bir özveriyle yerine getirdiler. Zaman geldi erkeklerin doldurduğu kahvelerde konuşmalar yaptılar. Zaman geldi barikatın ön saflarında yerlerini aldılar, yılmadan büyük bir çoşku ile kavganın içinde bulundular.

İşte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü böyle bir direniş içinde kutladılar. O gün konuşmalar yaptılar, şiirler okudular, halaylar çektiler. "Artık susmayacağız, kadınların da söz hakkı var" diye haykırdılar.

İŞÇİLER BÜTÜN ÖFKELERİNİ 'MADALYALI' ALİ ŞEN'E VE ONA BU MADALYAYI VEREN HÜKÜMETE YÖNELTTİLER.

Maga'lı işçiler domuzdan kıl koparmaya çalışıyorlardı. Direniş onlara, domuzun derisinin yüzülmesi gerektiğini öğretti. Bu bilinçle, "Sadece ücret artışı değil, yarınların da garantisini istiyoruz" şiarını yükseltiler. Artık Maga'lı işçi dünkü işçi değildi. Susmuyorlardı. Gidebildikleri bütün toplantı ve panellere gidiyor, dirençlerini anlatıyorlardı.

Direnişin kararlılıkla sürdürülmesi Ali Şen'i çaresizliğe sürüklüyordu. Dün tazminatları gaspetmeye çalışan Ali Şen, direnişin belli bir aşamasında tazminatları bankaya yatırarak fabrikanın boşaltılmasını istiyordu. Ama işçiler artık toplu sözleşmenin imzalanmasını ve tazminatların yeni sözleşme üstünden ödenmesini istiyorlardı. Sendikalı işçiler bankadan parayı almadılar. Ali Şen, polisi, valiyi devreye sokarak işçileri fabrikadan zorla çıkarmaya uğraşıyordu. Jandarma, işçilere 15 Nisan'a kadar süre tanıdı. İşçiler gerekli tedbirleri almakta teredddüt etmediler. Barikatlar kurdular, sanayi tüplerini çeşitli yerlere yerleştirdiler, güvenlik birimleri oluşturdular. İki gün iki gece uyumadılar. TRT dahil tüm basın o gün Maga'daydı. Ama gelmediler, gelemediler.İki gün içinde 13.000 imza toplayıp Valiliğe sunarak doğacak olaylardan sorumlu olmayacaklarını belirttiler.Valilik, "mahkeme kararı olmadan zor kullanmam"derken, cevap işçilerden geldi"bizim ancak ölümüzü çıkartırsınız".

MAGA'DA 1 MAYIS

Ramazan ayını ve Ramazan Bayramını Maga'da geçiren işçiler, 1 Mayıs'ı da direnişin içinde karşıladılar.Ali Şen'in saldırılarına karşılık, bir otobüs işçi 29 Nisan günü Ali Şen'in İstanbul'daki iş merkezine giderek oturma eylemi yaptılar. Bu eyleme polisin müdahalesi sonuçsuz kaldı, işveren sendika ile görüşmeyi kabul etti. 3 saat süren görüşmeler 3 Mayıs Cuma gününe ertelendi.

Sonuca adım adım yaklaşan Maga işçileri, yaklaşan 1 Mayıs'ı büyük bir coşkuyla kutlamak için hazırlandılar.

> **İŞÇİLERİN SESİ OKURLARINA;**
>
> *(İzmit)*
>
> *Maga işçilerinin sözleşme hakkının gasp edilmesine, işten atılmalara ve grev ertelemesine karşı 75 gün süren, fabrikada oturma eyleminde bizleri bir an yalnız bırakmadan her türlü dayanışmanın en güzel örneğini verdiğinizden dolayı sizleri kutluyor, bundan sonraki işçi sınıfının ekonomik ve demokratik mücadelesinde yine dayanışma içerisinde olmak dileğiyle mücadelenizde başarılar diliyorum.*
>
> *MEHMET KILIÇARSLAN*
>
> *Deri-İş Sendikası Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreteri*

Bu arada İzmit'te 1 Mayıs'ın Maga işçileriyle dayanışma içinde kutlanması kararları alındı. Bu amaçla sendikalara ve tüm duyarlı kesimlere öneri götürüldüyse de yeterli desteği görmedi. Ancak, direnişçi işçiler yılmadılar 1 Mayıs'ı kendi güçleriyle de olsa Maga'da kutlama kararı aldılar.

1 Mayıs günü Maga Deri'de, yoğun güvenlik önlemlerine rağmen dışarıdan gelen bir grup işçi ve öğrenci Maga'lı işçilerle birlikte 1 Mayıs'ı kutladılar. Kutlamada, "Yaşasın 1. Mayıs", "1Mayıs Engellenemez","Yaşasın Maga Direnişimiz","Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız","İşçiyiz Hakkımızı Kazanacağız" sloganları büyük bir coşkuyla haykırıldı.Bu sırada sendika eğitim sekreteri Mehmet Kılıçarslan 1 Mayıs'ın anlamını belirten bir konuşma yaptı.

MAGA İŞÇİSİ NE İSTİYORDU?

Maga işçisinin 75 gün süren direnişinin bir bütün olarak değerlendirilmesi gerekir.Maga işçisinin yapısını ve işçi sınıfının genel durumunu gözönüne aldığımızda , bu direnişin büyük bir başarı olduğunu söyleyebiliriz. İşçiler;

1-İşten atılan işçilerin yasal olarak peşin ödenmesi gereken tazminatlarının hemen ödenmesini,

2-Görüşmeleri halen süren toplu iş sözleşmesinin imzalanmasını, diğer bir deyimle gaspedilen sözleşmenin elde edilmesini,

3-Ücretlerde istenilen artışın sağlanmasını talep ediyordu.

Ücretlerde yeterli artış sağlanamamasına rağmen, gaspedilen haklarını geri alan Maga işçilerinin mücadelesini sınıf mücadelesi açısından bir kazanç olarak görmek gerekir. Maga işçisi işçi sınıfının mücadele ivmesinin düştüğü, işçi kıyımlarının doruk noktasına ulaştığı, toplumun sessizliğe gömüldüğü bir noktada fabrika işgali ile bir kıvılcım oldu. İşçi sınıfının bu süreçte koyması gereken tavrı Maga işçisi gerçekleştirdi. Hukukçuların dahi imzalanamaz dediği toplu iş sözleşmesi imzalandı. Maga işçisi haklarını gaspettirmedi, tazminatlarını yeni toplu iş sözleşmesi üzerinden almayı başardı. Yeterli olmasa da ücret artışı elde etti, kısacası Maga işçisi direndi ve kazandı.

İmzalanan sözleşme ile %50'ye ran ücret artışının yetersizliğine men işçiler kazanımlarının bilin 75 gündür evleri haline getirdi fabrikadan büyük bir coşku ile ayr lar. 9 Mayıs fabrikayı terketme gü dü.İşçi sendika bütünleşmesinin güzel örneğinin yaşandığı bu sa duyguların coşkun bir sel gibi bo ğı anlar oldu. Kadın işçiler adına nuşma yapmak için mikrofona g Necmiye abla anlatmak istedik ancak gözyaşlarıyla anlatabildi.

Sendika genel başkanı Yener ya, konuşmasının bir veda konuş olmadığını, yaşam mücadelesinin alma mücadelesinin farklı alanlar olsa yine birlikte yürüyeceğini bel Genel Başkan Yardımcısı Mu Pekgüleç de konuşmasında ö halkın yenilmeyeceğini Maga işç bir kez daha ispatladığını vurgula

75 gündür işçilerle birlikte fa da yatıp kalkan onları bir an bile nız bırakmayan sendika Genel latlandırma ve Eğitim Sek Mehmet Kılıçarslan mikrofona ginde işçiler dakikalarca ayakta ladılar. Ortalığı "Yaşasın De "Yaşasın Maga Direnişi" slog çınlattı. Mehmet Kılıçarslan masında şunları söyledi; "Demo hakkınız gaspedildi.Ama siz sö ke hakkınızı aldınız.Ancak mü bitmiyor çünkü sömürü bitmiy zin mücadeleniz işverene tok destekleyenlere ise onur kayna du".

İşçiler adına konuşan İbrahi ban ve Hasan Zorlu duygularını dile getirdiler; "Maga direnişi nüne zor günler yaşayarak geld rikayı terkederken alnımız ak, b dik, gönlümüz rahat.Gaspedile leşme hakkımız işte böyle alın emekçilere Magalı işçilerden lar","Son söz yine komiten du.Şanlı ve şerefli direnişimizin rıya ulaşmasının mutluluğunu yorum. Bundan sonra da hakst ğil haklının, ezenin değil ezile nında yer almanızı diliyorum".

Maga işçileri büyük bir fabrikayı terkettiler.Fabrika E-5 karayoluna kadar ellerind lar, dövizlerle "Yaşasın Maga renişi", "Direndik Kazandık" rıyla 1 km yolu büyük bir yürüdüler.Buradan 4 otobüs kendilerini yalnız bırakmayan halkına sevgi gösterisinde bul Acısu'da otobüslerden ine sendika "yöneticileriyle birlik grevine başlayan Petkim destek ziyareti gerçekleştirdi rol-İş binası önünde toplanan işçi "Maga kazandı şimdi s kim'de","Vur vur inlesin Çank lesin", "İşçiler birleşin iktidar şın" sloganlarını haykırdılar. "İstedik Vermediler Aldık", Onurlu Maga Direnişimiz", Halk Yenilmez", "Yaşasın Mücadelemiz","Direnmek Y tır","Örgülü Güç Yenilmez" rini taşıyorlardı.

75 gün süren direniş böyle nuçlanıyordu.Şimdi görev; M sinin İzmit'teki fabrikadan yü "Sadece ücret değil yarınımızı tisini istiyoruz","İşten atılmala sesimizi yükseltelim" şiarlar Türkiye'ye yaygınlaştırmaktır.

Siyasal iktidar son yasal liklerle birlikte yürütmenin yasama ve yargının üstüne toplumu bir cendere içine tüm ülkeyi bir hapishaneye çev çalışıyor. En küçük bir de hak arayışı , sözleşme sürecind rin gündeme getireceği bir ey bile terör suçu olarak ilan ed çalışılıyor. Tüm toplumsal m tin başının üzerinde sallanan b lamaların işlerlik kazanıp kazması, başta işçi sınıfı olmak üz muhalif güçlerin ortaya koyac leşik mücadelenin yükselti bağlı. Bu uygulamalara karşı mücadelenin yükseltilmesi ger dün Yeni Çeltek,Tariş işçileri Zonguldak ve Maga Deri işçi retti. Şimdi acil ve yaşamsal öğretilerin tüm muhalif güçle nimsenip yükseltilmesidir.

İŞTEN ATILMALARA SON FABRİKALAR BİZİMDİR TERKETMEYELİM YAŞASIN MAGA DİRENİŞİ

MALAZLAR GREVİ'NİN ARDINDAN

Malazlar grevi zengin deneylerle yüklü, yüksek katılımcı ,öğretici bir okul oldu. Grevler ertelendiğinde ise üretimden gelen güçlerini kullanarak tepkilerini gösterdiler. Sözleşme imzalanıncaya kadar üretimi sürekli dü şük tuttular.

Şimdilerde Malazlar işçisi, tazminatsız işten atılma korkusu ve işveren baskısı nedeniyle suskun. Bu suskunluğu kırmak, kazanımları korumak ve yeni kazanımlar elde etmek ise örgülü olmaya bağlı. Grev komitesi deneyini işyeri komite ve konseylerinde kalıcılaştırmak gerekiyor.

Atalarımızın tesadüfen keşfettikleri ateşi yakmaları hayli zahmetli imiş. Öyle ki yeniden yakmak yerine günlerce söndürmemeyi tercih ederler imiş. Saatlerce odunları birbirine sürter , çıkan kıvılcımları üfleye üfleye yakarlar imiş ateşi. Ateş onlar için o kadar değerli imiş ki hatta bazıları ona tapınırlermiş. Binlerce yıl önce gücünden korktukları ateşin bir gün döngen bir kutuya hapsedileceğini duysalar herhalde söyleyeni şeytan sayıp Tanrı ilân etükleri ateşe atıverirlermiş. Bütün bunları hepimiz biliriz de, döngen kutudaki 40 çöpü kimlerin yaptığını, nasıl yaptıklarını bilmeyiz. 1 kutuya 40 çöp yapan 271 işçinin Malazlar'da 232 gün süren anlamlı bir grev yaşadıklarını, grevlerinin ertelendiğini, patronun kiraya ve bakkala yeteceek kadar ücreti çok gördüğünü, işçilerin de direndiklerini bilmez çoğumuz. Ve sonunda istediklerini aldıklarını...

12 Eylül 'den sonra greve çıkmak yürek isterdi. 9-10 aydır ise patronlar nerdeyse zorla greve çıkarır oldular işçiyi. Masaya oturmadılar, teklif vermediler, uzlaşmamak için ne gerekiyorsa yaptılar. Meğer Saddam'ın Kuveyt'e saldıracağını ve bu yüzden grevlerin ertelenecceğini biliyorlarmış.Böylece grev silahı elinden alınan işçiye kendi istediği gibi sözleşme yapıp, çoğunu da işten atıp daha az ücretle yeni işçi alma hesapları yapıyorlarmış.

İşte Malazlar Kibrit Fabrikası'nın işvereni de uzlaşmaz tutumlara girip işçiyi böyle greve zorladı. İşçiler, sözleşme imzalansın diye grev öncesi tam 2,5 ay boyunca sakal bırakma, siyah başörtü takma, servislere binmeme, alkışlı protesto, işyeri çıkışlarında 500 metrelik yürüyüş eylemleri gerçekleştirdiler. İşveren Nuh dedi Peygamber demedi ve işçilerin vardiyalarda hep birlikte hazırladıkları sözleşme komitesinin son şeklini verdiği sözleşme taslağını kabul etmedi. Bunun üzerine 12 Haziran 1990 günü işçiler fabrikaya "BU İŞYERİNDE GREV VAR" pankartları astılar. Davullar çaldırdılar, halaylar çektiler. 232 gün boyunca aynı coşkuyu, kararlılığı sürdürdüler. Bir grev komitesi oluşturdular. Nöbet çizelgeleri hazırladılar, görev bölüşümü yaptılar. Basına, çevre işyerlerine, demokratik kitle örgütlerine, mahallelere gittiler, grevlerini anlattılar. Zonguldak, Pendik, İzmit,Beykoz mitinglerinde pankartlarını açtılar. Çevre işyerlerindeki direnişleri desteklemeye gittiler. Canlı, katılımcı bir grev oldu. Sendika şubesi düzenli olarak grev aidatı ödedi, seminerler düzenledi,işçiyle bütünleşti. Grevde dayanışmayı öğrendiler. Hasta arkadaşlarını iki kere ameliyat ettirdiler, ailesini yalnız bırakmadılar. Ne var ki Malazlar işçilerinin kararlı ve duyarlı tavrına karşılık aynı dayanışma ruhu diğer fabrikalardaki işçilerden yükselmedi. Kibrit işverenlerinin birbirin koruyan dayanışmacı tavrını işçilerde görmek mümkün olmadı.Diğer kibrit çalışanları grev süresince üretimden gelen güçlerini kullanarak Malazlar işçisi ile dayanışma içine girmeli ve işverenlerin oyunlarını bozabilmeliydi oysa. Grev süresince Petrol-iş kendi üyelerini harekete geçirmeliydi.Grevi sahiplenmek aidat ödemekle sınırlı tutulmamalıydı.Bunlar Malazlar grevinde yaşanan eksikliklerdi.Sorun bu eksiklikleri görüp ders çıkarabilmekte.

Malazlar İşçisi, SHP'nin 13 Ocak (Pendik) "Savaşa Hayır" Mitingi"nde

232.gün Bakanlar Kurulu, Saddam Kuveyt'a saldırdı diye grevleri erteleyince fabrikaya girmek zorunda bırakılan işçiler o gün hiç üretim yapmadılar. Sözleşme imzalanıncaya kadar üretim %50 lere düşürüldü.İşverenin baskı ve tehditleri üzerine otomasyona rağmen üretim daha da düşürüldü. Danıştay'ın grev ertelemelerini durdurduğu gün fabrika işgali gündeme geldi. 1 saat kadar şarteller indirildi.Ancak üretim düşürmenin (şartel indirmekten daha zor da olsa) katılımlı ve sürekli olacağına karar verip üretimi düşürmeye yöneldiler. Patron sıkışınca "fabrikayı kapatacağım" demeye başladı. Bir kararsızlık yaşandı işçiler arasında. "Tazminatlarımızı ver çıkalım" dedi kimi. Ancak kimi işçiler de fabrikanın kapanmayacağını, bunun bir blöf olduğunu, hepsini çıkarıp asgari ücretten yeni işçi alacağını, hem de sendikadan kurtulmayı hesapladığını anlatmaya çalıştılar arkadaşlarına. Ancak bazı işçilerin ikircikli tavırları sözleşmenin tavizlerle imzalanmasına neden oldu. Sözleşmenin imzalandığı gün işçiler işyeri önünde duygusal bir tablo oluşturdular. Fabrika önünde bu üzücü tablo yaşanırken sendika sözleşmeyi imzalamıştı. İşçiler, eşeğini önce kaybedip sonra bulunca sevinen köylü misali sevinçle karşıladılar sözleşmeyi. Sözleşmeyle asgari ücretlerine 1. yıl 1 milyon, 2. yıl üzerine 1 milyon daha zam öngörülmüştü. Sözleşmenin en önemli kazanımı ise 45 saat olan haftalık çalışma süresinin 40 saate indirilmesiydi. Ancak taslaktaki bir çok madde tartışma konusu dahi edilmemişti.

Sözleşmenin hemen ardından ise işveren ihbar ve kıdem tazminatlarını ödemek koşuluyla işçi çıkaracağını duyurdu ve gönüllüler istedi. Bunun üzerine içlerinde grev sürecine aktif olarak katılan işçilerin de bulunduğu 80 kişi müracaat etti. Sözleşme nedeniyle tazminatlarında 10 milyon kar (!) elde etmiş oldular böylece.

Şimdilerde Malazlar'da işveren terörü yaşanıyor. Grevdeki direniş ruhu büyük darbeler almış durumda. Tazminatsız işten atılma korkusu , işverenin üretimi arturmaya yönelik psikolojik baskısıyla birleştiğinde Türkiye işçi sınıfının son dönemdeki panaromasının küçük bir örneği çıkıyor ortaya. Şimdilik Türkiye işçi sınıfı gibi Malazlar işçisi de suskun. İşveren, işçileri teslim almış görünüyor. Bu görüntüyü değiştirmek ise grevde kazanılan deneyimleri işyeri komite ve konseylerinde sürekli kılmaya bağlı. Grev komitesi, işyeri komite ve konseylerine dönüştürülebildiği sürece yeni kazanımlar elde etmek, kazanılanları korumak mümkün olacak.

İŞÇİLERİN SESİ 3. YILINDA

Yayın düzeyindeki mücadelemizin 2. yılını doldurduğunu ilan etmemize çeyrek kala, hapis ve para cezalarıyla yasak ve sınırlamalarla dolu Terörle Mücadele Yasası'yla yüzyüze geldik. İlanımızın metrini biraz daha genişleterek diyoruz ki;

Siyasi iktidarın, ekseninde işçi sınıfının bulunduğu toplumsal muhalefetin sesini boğmak için sahneye koyduğu SS karamamesi nasıl etkisizleştirilip yokedildiyse, bugün karşımıza dikilen Terörle Mücadele Yasası da toplumsal mücadeleyi bastırmaya yetmeyecek ve İşçilerin Sesi'ni boğamayacaktır.

"Tüm bilgi aktarımımızı İşyeri Komite ve Konseyleri etrafında oluşturulan örgütselliğin geliştirilmesi, kalıcılaştırılması, niteliksolleştirilmesi doğrultusunda kanalize edeceğiz"(1 Mayıs 1989. I. Sesi. sayı 1); biçiminde yayın çerçevesini çizen İşçilerin Sesi 2 yıl boyunca bu doğrultuda çaba gösterdi.

Siyasi iktidarın emekçi sınıflar mücadelesini etkisizleştirmeye yönelik politikalarını, düzenin yedeğine düşen sarı-uzlaşmacı-faşist sendikaların içyüzünü teşhir etmeye çalışı. İşyeri komiteleri ve konseylerinin çeşitli işkolları ve işyerlerindeki gelişimi, kazanımları ve hatalarını izlemeye; gelişen koşullar karşısında alması gereken yeni görev ve biçimleri tesbit etmeye uğraşı. Çeşitli işkolları ve işyerlerinin, sendika ve komite-konsey örgütlenmelerinin karşılaştığı koşulları, geçirdiği evreleri analiz etmeye çalışarak işçi sınıfının daha bütünsel bir bilgisinin oluşturulmasına hizmet etmeye çaba gösterdi.

Bunları ne kadar yerine getirebildiğimizin değerlendirmesini sizlere bırakıyoruz.

İki yıl boyunca ekonomik sorunlarla boğuşmaktan kurtulamadık. Bundan kaynaklanan periyodik çıkma sorununu çözümleyemedik. Uzun aralıklarla da olsa size daha iyi okunabilir bir gazete vermo konusunda çaba gösterdik. Sizin istek ve önerilerinizi doğrultusunda biz de yayın sorumluluğumuzu yerine getirmeye çalıştık.

Çıkışımızın gecikmesi nedeniyle acil sorunlar çerçevesinde çıkardığımız özel sayılarla önerilerimizi açıklamaya işçilerin sesini duyurmaya çalıştık. Özel sayıla kapsamının dar olmasına rağmen etkisinin geniş olduğunu gördük. Bir kaç özel sayımızın (Petkim, Belpa, Memur Sendikaları gibi) işyerlerinde çalışan işçi arkadaşlarımız tarafından kaleme alınması ve bürolarımızın bu yönde gösterdiği çabalar bizim önemli deneyim ve kazanımlarımız oldu.

Bugün 3 Ocak eyleminin evlere hapsedilmesi ve Zonguldak Madencilerinin barikattan dönmesiyle düşüş gösteren işçi sınıfının mücadelesi, grev ertelemeleri yoğun işten çıkarmaların etkisinde, düştüğü dip noktadan çıkmaya çalışmaktadır. Mayıs 1991'i sahiplenen işçi sınıfının bugünlerde uyuşmazlık aşamasındaki kamu sözleşmelerine karşı yükselteceği mücadeleyle tekrar doğrulması, yasal olarak açılması için hiç bir engel olmayan DİSK'i işyeri komite ve konsey örgütlülükler tartışıp yeniden varetmesi işçi sınıfının yakın gündem maddelerini oluşturmaktad En küçük bir hak isteminin bile terör suçu sayılabildiği bu dönemde kazanılan fi mevzilerden bir adım dahi geriye gidilmemesi, toplumsal muhalefetin diğer kesimleriyle birlikte ortak bir mücadele hattının yaratılması bugün hergünkünden daha acil ve yaşamsaldır. Ve bugün iyiden güzelden yana olan herkesin, en başta devrimcilerin daha atak ve kararlı olmaları gereken gündür.

Gün mücadele günüdür.

İŞÇİLERİN SESİ ÜRETEN

ISK ZERİNE

ının 141'inci maddeyi "kaldırmasıyla" gündeme giren konulardan ldu. 1477 kişinin yargılandığı DİSK'e bağlı 28 sendika yöneticisi- 41. maddesine göre cezalandırılması isteniyordu. Yöneticilerin ce- sendikaların kapatılması olarak İst. Sıkıyönetim Mahkemesinden ıya gelen karar ortadan kalkıyor, sendikal çalışma 141'in "kalkma- yordu. Konuşmalar, yazılar, çizgiler bu içerikte başladıysa da kısa ın yasanın Ek 9. maddesiyle DİSK'in mallarına el konulmasına dayanağı olmayan, "el koyma" niteliği taşıyan para ve mal varlığı- tartışmaları bir tehlikeyi gözardı etmeyi getiriyordu: Kapat- bağlı sendikaları için kapatma kararının yöneticilerin 141'den be- aberinde geleceği kulakları tırmalamaya başladı. Askeri Yargıtay da ve salonlarında tartışılmaya başlayan "kapatma" eğilimi, ve mal varlığı tartışmalarının ardında kaybedilemeyen bir nokta- ir söylenti çıktı: "Yeraltı Maden-İş Genel Başkanı Çetin Uygur'un ından vazgeçmemesi DİSK davasında kararın gecikmesine neden

den-İş Başkanı Çetin Uygur hakkında DİSK davasında 141 dışın- cezalandırılması istemi (syt. kararı) savunmanın yapılmasını zo- . Bu haktan vazgeçmenin DİSK'in açılması kararını hızlandıraca- l varlıklarına el koymayı engelemenin hızlandırılacağı yönünde PATMA eğilimini gizlemeye hizmet ediyordu. Gerek Çetin Uy- grup toplantılarında, gerekse dışında kalan tartışmalarda "engel- n ardındaki tehlikeyi görmek istememe, görememe sonucu Uy- ma hakkından vazgeçmem DİSK'i açacaksa, vazgeçiyorum" di. Ancak karar buna rağmen de çıkmıyor...

en önemli bir nokta da Yargıtay 3. daire üyesi Muhteşem Sava- ilk başlarında iddia makamında bulunmasıydı. İstanbul Sıkıyöne- ğı 2 No'lu Askeri Mahkeme'de yargılamanın başlarında iddia ma- an Muhteşem Savaşan'ın şimdi kesin yargı noktasında hakim üye uksal yönü önem taşımakta. özellikle 3. daire oda ve salonlarında yasasının kapatmayla ilgili 30. maddesi doğrultusunda koşuştur- yargıtay 9. dairesinin eski kapatma kararlarının olup olmadığını a dikkat çekici olmaktadır.

A KARARININ YASAL DAYANAĞI OLAMAZ

önlü tartışmalar söylentisindeki dayanaklar eski sendikalar yasası runu 30. maddesinin, kapatılma ile ilgili uygulama zorlamaya da- ka birşey olamaz. çünkü sendikalar yöneticilerinin 141 suçlaması na göre onun sonuçları olarak 274/30 ortadan kalkmaktadır. 4 sayılı yasa 1983 yılında kaldırılmıştır. Dolayısıyla kaldırılan bir arak verilen bir ceza, yasa değişiklik geçirerek devam etmiş olsa dayanak değil siyasi tercihe dayalı bir karar olacaktır. 74 sayılı yasanın 30. maddesinde kapatma kararını iş mahkemele- belirtilmektedir. 12 Eylül generallerinin 1980'de çıkardıkları ya- hakkemelerinde karar verebileceğine tam 11 yıl sonra dayanarak nı vermeyi düşünmek bile sınıfın önündeki engellerin neler oldu- si açısından da önem taşımaktadır.

SENDİKALARININ MAL VARLIKLARINA ELKOYMA

na gecenin bir vaktinde eklenen 9. madde, DİSK ve bağlı sendi- mal varlıklarının İş ve İşçi Bulma Kurumu'na devredilmesini ge- 9. maddede DİSK kelimesinin kullanılmaması da bunu göster- ki önergenin sahibi ANAP Milletvekili Gökhan Maraşlı vet...DİSK için getirdim...onlara verelim de..." türü açıklamaları, yon Başkanı A. Pehlivanlı'nın "yargı sonuçlanana kadar para ve İş ve İşçi Bulma Kurumu'na devri" biçimindeki farklı önergeyi geri alacaklardır; bizi mi kandırmaya çalışıyorsunuz" diyerek red- i siyasi olarak hedef aldıklarını gösteriyor.

sallaşan terör yasasındaki Ek 9. madde, meclis salonunda büyük AP'li hareketçi kanat milletvekillerince hazırlanarak yasallaştırıl- de ise "sendikalar yasasının 46. maddesine ve uluslararası anlaş- uk sağlanarak" kayyumların bulunduğu sendikaların mal ve para- çözüm getirdiklerini savunmuşlardır. Oysa DİSK ve bağlı ndikalar yasasında belirtilen kapatılmış olmak, yönetimlerince ka- ılmış veya yönetimleri kalmadığı için ortadan kalkmış örgütler hiçbir dayanğı olmayan bu uygulamanın dayanağı olarak KA- nı yaratılıyor sorusu akılara takılmaktadır.

SINIF SENDİKALARININ ÖRGÜTLENMESİ GÜNDEMDE

ının, söylentilerin sonrasında DİSK açılmış olsa da olmasa da dev- ının karşısında sınıf sendikalarının zorunluluğunu getirmektedir. de işçi sınıfının önünde daha doğuş aşamasında devrimci sendikal ma koşullarını da yakalamaktadırlar. İşyerlerinde yaratacakları ör- e sendikal demokrasinin egemen olduğu, sınıf mücadelesi temelin- sendikalarını kurabilecek, sahip çıkabileceklerdir.

büyük görev işçi önderlerine düşmektedir. Bağımsız, sınıf ideolo- BD'nin "yeni dünya düzeni" ile bütünleşmenin yansıması, devletin nizasyonunun yaratığı koşulları dikkate alan, en geniş kitleyi kav- ndikasının yaratılması görevinin işyeri örgütlenmelerindenh başlat- ecektir. İşyeri Komite ve Konseyleri, bir yandan işçileri sınıf bili- urken diğer yandan sendikalarını kendi elleriyle doğurmanın de önderlik görevini yerine getirmelidirler.

bağlı sendikalarının çalışma serbestliği yakalanırsa bir taraftan iş- meleri işçi önderleriyle DİSK'e sahip çıkılırken diğer yandan DİSK koşulların getirdiği merkezi bir örgütlenme politikasını hayata ge- ecektir. Eğitim, örgütlenme, bütçesi merkezi, işkollarına özgü kısa sıra merkezi bir yayın, Sınıf ve Kitle Sendikası ilkelerine bağlı, bir oturtulmalıdır. Bu merkezi düzenleme, işyeri komitelerinde örgütle- bütünleşip sendikal demokrasiyi işletecek devlet endikalarının kar- natif sendikal yapıyı varedecektir. Ya kendini aşan bir DİSK ya da nı devralan yapılar doğacaktır.

SEND. KONF.'NUN AÇIKLAMASI

URBAŞKANI VE ÇALIŞMA BAKANINA ASK (22 ÜLKEDEN EDERASYONUN ÜYESİ OLDUĞU, 45 MİLYON İŞÇİNİN ÖR- LDUĞU AVRUPA SENDİKALAR KONFEDERASYONU) TA- AN GÖNDERİLEN KARAR METNİNİN ÇEVİRİSİDİR

Mayıs 1991 tarihlerinde Lüksemburg'da toplanan Avrupa Sendika- derasyonu (ASK)'ın 7. Olağan Kongresi'nin Türkiye ile ilgili almış ncesi

R

a Sendikalar Konfederasyonu nisan ayında Türk Parlamentosunca a Yasası'nın kimi anti-demokratik maddelerinin yürürlükten kaldı- memnunlukla öğrenmişti.

n bir aydan fazla zaman geçmesine rağmen Türk Hükümeti'nin üye- e karşı baskıcı tavrında hiçbir değişiklik olmadığı görülmüştür. üzdeki günlerde askeri yargıtayın DİSK yöneticilerine karşı açılmış avayı bitirip bu yöneticiler hakkında beraat kararı vermesi beklen- Aynı zamanda askeri yargıtayın DİSK'in kapatılması eğiliminde sözkonusu edilmektedir.

a Sendikalar Konfederasyonu'nun 13-17 Mayıs 1991 tarihlerinde urg'da toplanan 7. Genel Kurulu Türk yetkililerine resmen çağrıda k: ASK üyesi bir örgütün askeri veya sivil hiçbir makam tarafından ası ve DİSK'in ve üyelerinin para ve mal varlıklarına el konulma- abul etmeyeceğini bildirir.

a Sendikalar Konfederasyonu, Avrupa kurum ve hükümetleri, ulus- urum ve örgüler nezdinde, Türkiye'deki sendikal açıdan olağanüstü ve uluslararası sözleşmeler özellikle Avrupa Sosyal Haklar Sözleş- rupa Konseyi İnsan Hakları Sözleşmesi ve Uluslararası Çalışma Ör- O) sözleşmeleriyle, derin çelişki içinde olan bu durumun bir an önce esi için girişimlerde bulunmaya angaje olur. DİSK'in yeniden öz- yasallığına kavuşması ve para ve mal varlığının kendisine geri ve- ereklidir. Ayrıca Uluslararası Çalışma Örgütü ILO'nun Yönetim Ku- u görüştedir.

bu temel sendikal özgürlük ihlalleri devam ederse ASK, bu ihlaller tığı sürece, Avrupa Topluluğu'nun Türkiye ile ekonomik işbirliğini ası için hareketo geçecektir.

Valiliğin yürütmeyi durdurma kararı

... Ve Temmuz'da Memurlara % 10 Zam!

Geçtiğimiz süreçte, memurlar sendikalarının mühürlenmesine yönelik eylemliliklerini yükseltti.

Öğretmenlere Oda..., Oda değil sendika..., Anti-Terör Yasası...,Ekonomik kriz..,İMF reçeteleri...,tüketim maddelerine zam sağanağı ve TEMMUZ'DA MEMURLARA ZAM...başlıkları günlük basının manşetlerini oluşturdu.Bu arada sessiz geçiştirilen İstanbul 6. İl İdare Mahkemesinin memur sendikalarına karşı valiliğin keyfi uygulamalarına karşı yürütmeyi durdurma kararı !

Evet! Memurların sendikalaşmasını hukuki boyutta engelleyemeyen siyasal iktidar, valiliklerce yapılan keyfi uygulamalarla sendikalaşmanın ve etkinliklerinin önüne geçeceğini düşünüyordu. Bu doğrultuda, kuruluş evraklarının iade edilmek istenmesi, çalışmalarının (gizli yazılarla, sürgünlerle, polis baskısı ve yayınlara el konulması gibi) engellenmesi ve kapılara mühür vurulması ile yeni bir döneme girmişti.

Bu uygulamalara karşın kamu çalışanları, gerek fiili gerekse hukuksal boyutta mücadeleyi içiçe yürüterek saldırıları boşa çıkartmıştır. Ve bu keyfi uygulamalara karşı EĞİT-SEN'in İstanbul 6. İl İdare mahkemesinde açtığı dava; EĞİT-SEN'in lehine sonuçlanmış Valiliğin kendi yetkisi içinde olmayan keyfi uygulamalarına karşı yürütmeyi durdurma kararı ile sonuçlanmıştır.

Bu karar birkaç yönden önem taşırken ortaya koyduğu gerçeklik, en başta kurulan sendikaların tüzel kişilik kazandığının resmi olarak ilan edilmesidir. Ve buna bağlı olarak kapılara vurulan mühürlerin hiçbir yasal dayanağının olmadığı/kalmadığıdır.

Varolan bir başka gerçeklik de , ekonomik krizin alabildiğine derinleşmiş olmasıdır. Derinleşen ekonomik krizin faturasının -her zamanki gibi- çalışan kesimlerin sırtına yüklenmesidir. Ve ekonomik krizin aşılması doğrultusunda yeni İMF reçetelerinin kapıda olduğudur. Bu reçetelerin neler getireceği açıktır. Yine çalışanlar kemer sıkmaya davet edilecek ve devletin memurlara layık gördüğü Temmuz'daki % 10 maaş zammına karşı; özgür sendikalaşma, özgür toplu sözleşme ve özgür grev hakkını talep etme ve tavır geliştirme; " devletin otoritesini zaafa uğratma.., kamu düzenini bozma" olarak değerlendiricek.Anti-Terör yasasına göre "terörist" damgasını getirecektir.

Tüm bu gelişmeler, kuruluş aşamasında olan ve kurulan memur sendikalarının önüne yeni görevler getirmektedir.

Birinci olarak; % 10 zamma karşı bugünden karşı çıkılmasıdır. Bu karşı çıkış zam oranının düşüklüğüne karşı değil, sendikalaşmanın keyfi olarak engellenmesine karşı yükseltilmelidir.Bir başka deyişle " zam değil özgür toplu sözleşme-grev" şiarı yükseltilmelidir. Buna yönelik çalışmalar derinlemesine yapılmalı, bildiri, toplantı, afiş, miting gibi sistemli bir şekilde yürütülmeli, kitlesel boyut alabildiğine genişletilmeli, son eylemliliklerde görülen daralma mutlaka ama mutlaka aşılmalıdır.

İkinci olarak; bu çalışmalarla içiçe İstanbul 6. İl İdare mahkkemesi kararıyla kitlesel olarak valiliğin kapısına dayanarak mühürlerin sökülmesi istenmeli ve bu doğrultuda mücadele yükseltilmelidir.

Üçüncü olarak; yürütülen sendikal mücadelenin demokrasi mücadelesiyle bütünlük taşıdığı , bu bağlamda anti-terör yasasına karşı mücadelenin sendikal mücadeleyi, sendikal mücadelenin de anti-terör yasasına karşı mücadeleyi kapsadığı, kapsamak zorunda olduğu unutulmadan insanca bir yaşam için mücadelenin devlet tarafından "terörist"lik olarak değerlendirildiği ve bugünün Türkiye'sinde "terörist" olmadan insanca bir yaşam istemenin olamayacağı beyinlere kazınarak

DEVLET SENDİKASI-ODASINA HAYIR!

ZAM DEĞİL, TOPLU SÖZLEŞME!

ANTİ-TERÖR YASASINA HAYIR!

şiarları yükseltilmelidir.

1991 Türkiye'sinde 1 Mayıs Gerçeği

Baştarafı sayfa 10'da

Emekçi sınıfların demokratik muhalefet eylemleri, '89 Bahar eylemlerinden başlayıp, 1Mayıs '90'la, memurların Temmuz eylemleriyle süren ve Zonguldak greviyle doruğuna ulaşan bir yükselme sürecine girmişti. Bu gelişme karşısında siyasi iktidar da boş durmadı. Yükselen toplumsal muhalefeti "kontrol altına almak" için elindeki tüm araçları seferber etti.

Siyasi iktidarın emekçi halkın tepkilerini denetim altına almak için mücadeleyi yasallık alanının dışına iterek geniş kitlelerden yalıtma takttiğine öncelikli bir yer verdiği biliniyor. **İktidar, demokratik hak ve özgürlükler için mücadeleyi yalnızca devrimci örgütler tarafından yürütülebilen bir mücadele haline getirmeyi hedefliyor ve bunu da iktidarla devrimciler arasında bir düelloya dönüştürmek istiyordu.** Böylece özellikle 12 Eylül yenilgisinden bu yana önemli ölçüde yıldırılmış bulunan ve mücadele edebilmek için yasallık şemsiyesi arayan geniş emekçi kitleleri bu düello karşısında seyirci durumuna getirilmeye zorlanıyordu.

1990 yılı boyunca, toplumsal muhalefet, ağırlıkla, çalışan kitlelerin eylemleri üzerinde yükseldi. Bu nedenle iktidarın, demokratik toplumsal muhalefeti bastırmaya yönelik girişimleri özel olarak, çalışan kitleleri hedefleyen girişimler oldu. Bu girişimlerin temel hedefi, ciddi bir muhalefet eğilimi gösteren emekçi kitlelerini çeşitli araçlarla yıldırma ve mevcut duruma karşı tepkilerini iktidarla işbirliği halindeki kurumların denetimine sokmaktı.

Siyasi iktidar bu yoldaki ilk ciddi başarısını 3 Ocak genel grevinde elde etti. 1990 yılı içindeki gelişmeler "genel grev" şiarını işçi sınıfı saflarında büyük bir kitleselliğe ulaştırmıştı. İşçilerin genel greve gitme istekleri ise (sendikalar platformunda ifadesini bulan) yerel ve kalıcılaşmamış sendikal örgütlenmeler ve Türk-İş'in geleneksel bürokratik sendikacılık anlayışına sahip sosyal-demokrat sendika genel merkezleri tarafından dile getiriliyordu. Şubeler platformu, "genel grev" eylemini işçi sınıfı kitlesinin içinden yönetebilecek yetenekte değildi. Şubeler platformu, reformist sendika genel merkezlerinin oluşturduğu sendikal muhalefet çevresinin, muhalif sendikaların genel merkezleri ise Türk-İş'in gerici önderlerinin bürokratik zorlamalarına karşı koyabilecek araçlardan ve bakış açısından yoksun bulunuyordu.

Öte yandan Körfez Krizi sırasında siyasi iktidarın, Türkiye'yi savaş tehlikesinin eşiğine getirmesi, geniş halk yığınlarının politik muhalefet eğilimlerinin bir ölçüde törpülenmesine, "ulusal çıkarlar" demagojisi aracılığıyla kitlelerde bir tereddüt ve bekleyiş halinin yaratılmasına neden oluyordu.

İşte bu koşullar altında en geniş işçi kesiminin yükselttiği genel grev şiarı Türk-İş üst yönetimi tarafından, işçiler üzerinde denetim kurmanın bir aracı haline getirilebildi. Türk-İş'in gerici önderliği tarihin belki de en etkisiz "genel grevini" gerçekleştirerek, işçi sınıfının mücadele şiarları haline gelmiş eylem biçimlerini yozlaşurabilmek açısından ne denli geniş bir manevra yeteneğine sahip olduğunu gösterdi. (3 Ocak "genel grevi", Türk-İş'in "muhalif" sendikalarının ne kadar "muhalif" olduklarını görmek açısından da son derece öğretici bir deney oldu.)

Zonguldak grevinin yenilgisi, Türk-İş üst yönetiminin, işçi muhalefetini denetim altına alma operasyonunda bir adım daha atmasını sağladı.

İşçi hareketindeki bu geri çekiliş, kısa bir süre öncesine kadar, şubeler üzerinde denetim kurmakta zorlanan sendika genel merkezlerine ve genel merkezler üzerinde denetim kurmakta bir o kadar zorlanan Türk-İş genel merkezine eski gücünü ve otoritesini iade etti ve böylece bürokratik sendikal hiyerarşi geleneksel fonksiyonunu yeniden kazandı.

Türk-İş üst yönetiminin işçi hareketi üzerindeki egemenliği 300 bine yakın işçinin işten çıkarılması ile daha da pekişti. Özellikle işçi hareketi açısından stratejik değer taşıyan iş kollarında öncü işçilerin önemli bir bölümü işten çıkarıldı. Öncü işçilerle geniş işçi kitlesi arasındaki ilişki kişisel güvenin ötesine geçememiş, öncü işçiler,işyerlerindeki işçi kitlesini kendi başına karar alarak uygulayabilen bağımsız işyeri örgütlenmelerinde birleştirememişlerdi. Birçok işyerinde işçiler, öncü arkadaşlarının işten atılması karşısında yılgınlığa düştü ve daha geri bir mücadele çizgisine çekildiler. Yılgınlık yalnızca eylem çizgisinde bir gerilemeye yol açmadı, aynı zamanda işçi hareketindeki siyasallaşma eğilimini de geriletti. İşçiler arasında, mücadeleyi ücret mücadelesine (hatta şu günlerde işlerini kaybetmeme) indirgeme eğilimi güçlenirken, demokratik hak ve özgürlükler için mücadelenin motifleri çekiciliğini yitirmeye başladı.

1 Mayıs taruşmalarının Nisan ayı içerisinde isteksizce başlatılması ve ne anlama geldiği belli olmayan, somut hiç bir eylemi hedeflemediği apaçık ortada olan bir kaç toplantıdan sonra kararın "genel merkezlerin miting başvurusunun sonuçlanmasından sonraya" (yani, 29 Nisan gününe) bırakılması, gerçekte, kavganın, işçilere savaş açan siyasi iktidarın insafına terkedildiği anlamına geliyordu. Bütün bu toplantılarda, işçilerin işyerlerinden yükselttikleri demokratik bir muhalefet insiyatifininin izine raslamak pek güçtü.

Evet, '90'da 1 Mayıs mücadelesinin insiyatifi emekçi kitlelerince iktidarın elinden alınmıştı ama aynı emekçi kitleleri kendi doğrudan çabalarıyla elde ettikleri bu insiyatifi kısa bir süre içinde sendika genel merkezlerine aktararak bayrağı hükümetin kayyumlarına devretmiş oldu.

İşçi sınıfı hareketindeki gerileme eğiliminin yalnızca sendikal ilişkileri etkilediği düşünülmemelidir. Bu gerileyiş, tüm demokratik toplumsal muhalefet üzerinde de geniş çaplı bir etkide bulunmaktadır.

Bilindiği gibi demokratik hak ve özgürlüklerin hemen tümüyle askıda olduğu ülkemizde, demokratik hak ve özgürlükler için mücadeleler, meşruiyetlerini kitleselliklerinden alarak gelişebilmektedir. Zira, geniş bir kitleselliğe ulaşabilen eylemler (89 Bahar eylemleri, Zonguldak grevi, memurların Temmuz eylemleri, K.....'daki kitlesel başkaldırılar vd...) demokratik muhalefeti terörize etmeyi hedefleyen yasaları (kısmen ve geçici bir süre için de olsa) devre dışı bırakabilmektedir. Böylece geniş yığınlar, devlet terörünün etkisinden bir ölçüde sıyrılabilmekte ve yasallık şemsiyesine sığınma ihtiyacını daha az hissetmektedirler. İşçi sınıfı hareketinin yükselişi, geniş halk kitlelerini demokratik hak ve özgürlükler mücadelesine etkin bir biçimde katılmaya yönelten en önemli dinamiklerden birini oluşturmaktadır. Ama aynı zamanda işçilerin korunma ve güvence gerekçesiyle sarıldıklarıkitlesellik meşruiyeti, devrimcilerin önderliği üstlenmemesi ve örgütsüzlükleri nedeniyle, düzen ışı önderlikleri pekiştirici bir rol oynamakta. Örneğin bu dalganın üstüne oturtulan Türk-İş yönetimi giderek dalganın geriletilmesinde etkili bir araç durumuna gelmiştir.

Özel olarak 1 Mayıs sürecinde sözkonusu olumsuz etkinin daha ciddi bir nitelik kazandığını söyleyebiliriz. 90 1 Mayıs'ındaki kutlamalarda işçi hareketinin oldukça etkili bir rol üslenmiş olmasına rağmen, yaşanan bir yıllık süreç içinde işçi hareketindeki gerileme, demokratik toplumsal muhalefet güçlerinin '91 1 Mayıs kutlamalarına dönük duyarlılığını azaltmakta oldukça etkili bir faktör olarak kendini gösterdi.

Siyasi iktidarın demokratik muhalefete uyguladığı terör politikasının etkili olmasında en önemli faktörlerden birini halk güçlerinin örgütsüzlüğü ve dağınıklığı oluşturuyordu. Yaşananlar; emekçi halkın kendiliğinden hareketleri içerisinde boy veren örgütlenmeler, bu örgütlenmeleri güçlü bir demokratik muhalefet mevzisi haline getirmeyi hedefleyen devrimci bir siyasal bakış açısıyla yönlendirilmediği sürece, düzenin kanalları içerisine akmaya ve buralarda yozlaştırılmaya ve eritilmeye mahkum olduğunu gösteriyor.

İşte bu noktada, devrimcilerin 1 Mayıs '90'ın gösterdikleri ışığında üzerlerine düşen görevleri yerine getirip getirmedikleri, sorgulanması gereken en temel unsurdur.

Emekçi kitlelerin demokratik hak ve özgürlük arayışlarını örgütlü bir güce dönüştürme görevini gerçekleştirebilecek tek siyasal insiyatifin devrimcilerden gelebileceği ortadadır. Bu noktada devrimciler, emekçi halkın demokratik tepkilerini ifade ettiği tüm kurum ve yapıları güçlendirmek ve devrimci-demokratik bir perspektif kazandırarak yetkinleştirmek zorundadırlar. Ancak bu görev yalnızca işyeri örgütlenmelerinde insiyatif almaktan ibaret bir konu olarak ele alınmamalıdır. Siyasi iktidarın terörist politikalarının işçi sınıfının geniş kitlesini bir yasallık arayışına itiğini söylemiştik. Sözkonusu arayış, sendikaların yetkili kurullarının işçi kitlesi üzerinde oldukça büyük bir otoriteye sahip olmasına, işçilerin bu otoriteyi zoraki de olsa kabullenmesine yol açmaktadır. İşçilerin sendikal hiyerarşiye boyun eğme eğiliminin kısa dönemde bertaraf edilmesinin mümkün olmadığı da ortadadır. Bu durumda işyerlerindeki işçilerin doğrudan iradelerini yansıtan işyeri komite ve konseylerinin yaygınlaştırılması ve kalıcılaştırılabilmesi için sendikal yönetim organlarını bir manivela olarak kullanmak gerekmektedir. Oysa, işçi muhalefeti içerisinde etkinlik gösteren devrimci işçiler, neredeyse tüm enerjilerini günlük gelişmeler karşısında tavır almaya harcamakta ve işyeri örgütlenmelerini geçici sorunlar etrafında oluşturarak, geleneksel bürokratik sendikal otoriteye karşı alternatif bir güç olamamaktadırlar.

Öte yandan, siyasi iktidar, emekçi kitlelerin tepkilerini dile getirmelerinin neredeyse bütün yasal araçlarını ortadan kaldırarak, demokrasi mücadelesini dar, militan grupların eylemlerine indirgemeye çalışmaktadır. İktidarın bu politikasının ardında, çalışan yığınların devrimci politikalar etrafında, geniş ölçekli bir muhalefet eylemi içinde örgütlenememesi amacı yatmaktadır. Kimi "sol" gruplar iktidarın açığı bu çuvala girmeyi bir erdem gibi göstermekte, kitlelere, günümüz koşullarında yalnızca dar devrimci grupların izleyebileceği bir "kitle mücadelesi çizgisi" önermektedirler. Elbette bu türden öneriler, yine yalnızca dar devrimci grup yapıları tarafından gündeme alınabilmekte, mevcut durumdan hoşnut olmayan geniş kitleler, böylece "devrimciler" tarafından da seyirci konumuna itilmektedirler. Söz konusu "sol" (daha doğrusu "aceleci") gruplar, geniş kitlenin tarafsızlaştırılmasına yardımcı olan politikalarının hareket noktalarını sorgulamaktan neredeyse korkmakta ve kaçınmaktadır. "Acelecilik", solu giderek, "kendi çalıp kendi oynayan" bir topluluğa dönüştürmekte, daha da kötüsü bu konumu, "olması gereken" bir şeymiş gibi ele alıp, yalıtımı pekiştirecek taktikler giderek daha büyük ölçüde ön plana çıkarılmaktadır.

Egemen sınıfların emekçi kitlelerin pasifikasyonunda sağladığı ilerlemeye karşın, madcli toplumsal çelişmeler keskinleşmekte ve emekçi kitlelerin yaşadığı sorunlar kendi işlerinde bir çözüm beklentisi yaratmaksızın birikmektedir. Bu nedenle, başlangıçta sözünü ettiğimiz eğilimi tersine çevirmek için ne vakit geçmiştir ve ne de araçlar ortadan kalkmıştır.

Siyasi iktidarın yaz aylarına ilişkin ekonomik-politik beklentilerinin tümü boşa çıkmış durumdadır. Süreç yine geçici bir iktidar boşluğuna doğru ilerlemektedir. Bu koşullar altında kamu işyerleri ve devlet dairelerinde, çalışanların ekonomik hak isteklerinin yeni bir kitle eylemi dalgasına yolaçması ciddi bir ihtimal olarak önümüzde durmaktadır. Devrimciler ellerindeki bütün araçlarla, emekçi kitleler arasında yaygınlaşan ve yoğunlaşan hoşnutsuzluğu demokratik hak ve özgürlük taleplerivle bütünleştirmeye girişukleri, emekçilerin bağımsız iradesini işyeri örgütlenmelerine ve sendikal örgütlülüklere yapacakları müdahalelerle öne çıkarabildikleri takdirde, siyasi iktidarın şu ana kadar belirli bir başarıyla yürütüğü pasifikasyon ve yalıtma politikasını başarısızlığa uğratabilirler.

Sorun, kitlelerin doğrudan eylemleri ve insiyatifleri aracılığıyla, düzenin emekçi kitleleri denetim altına almaya yönelik rüm tedbir ve kurumlarını aşan, bağımsız demokratik kitlesel bir direniş hattını örgütlemektir.

Devlet Terörü Yasalaştı

Baştarafı 1. S

icazetinden, yasallık mertebesine yükseltilmiştir.

Bundan böyle Türkiye'de başında komünist yazılı bir parti -ANAP'a en yakın olması koşuluyla- kurabilirsiniz ancak, düzene muhalefet edemezsiniz. Yani, yıllarca aynı yapı içinde mücadele eden namuslu insanları dahi "komünist"liklerinden utandırmayı umursamayarak, 141-142'siz "Yeni Türkiye" vitrinde yerinizi alabilirsiniz. T. Ö.'nün "işte, komünist partilerimiz bile var" isimli piyesinde "yasal sol" figüranlığı yapabilirsiniz. Fakat, 1 Mayıs günü Taksim anıtına çiçek dahi bırakamazsınız.

İçkili gazinolarda keyif için Kürtçe türkü söyletebilirsiniz, ama Kürtlere özgürlük isteyemezsiniz, gazetenizde K..... yazamaz, Kürtçe pankart taşıyanların resimlerini basamaz, Kürtlere "bok" yediren yüzbaşının adını yayınlayamazsınız.

DİSK'İN KAPISINA DAHA GÜÇLÜ BİR KİLİT

Yeni yasaya göre DİSK'in para ve malvarlığına el konuluyor. 141-142 eski halleriyle kalktığı için DİSK yöneticileri beraat edecekler ama sendika kapısına 1982 Anayasası hükümlerine de dayanılarak daha güçlü bir kilit vurulacak. Yine yeni yasa uyarınca daha terör tanımı maddesinden başlamak üzere işçilerin, memurların tüm çalışanların en basit bir hak arama mücadelesi dahi terörizm ile damgalanabilecektir.

İki kişiyi terör örgütü, örgüt üyesi olmasa dahi terör suçlusu sayan yasa ile sendikalar iyiden iyiye ipleri düzenin elinde, içi boşaltılmış yapılara dönüştürülüyor. Varolan çalışma yasalarını bahane edip zaten hareketsizliklerinin teorisini yapan sendikacılar bundan böyle işçi sınıfının mücadelesinin önüne açıktan set çekecekler.

ŞARTLI SALIVERMEYLE FAŞİSTLERE KARŞI VEFA BORCU ÖDENİYOR

Faşistleri salıveren ve devrimcilere katmerli cezalar getiren şartlı tahliye "af" gibi sunulmuştur. Toplumsal çevrelerin beklentisi durumundaki "genel af" yerine, çifte standartlı şartlı tahliyeyi ikame ederek faşistlere vefa borçlarını ödemişlerdir.

Bu yasa ile; Maraş, Çorum, Sivas katliamlarında yüzlerce insanı öldüren faşistler, Bulgat katliamını gerçekleştiren İsa Armağan, CHP milletvekili Abdurrahman Köksaloğlu'nu öldüren B. Tüfekçi, Ankara Bahçelievler'de yedi TİP'liyi katleden Haluk Kırcı ve Abdullah Çatlı, DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'i öldüren Aydın Erylmaz, toplam sekiz insanı katleden Ferhat Tüysüz, İTÜ otobüsünden iki devrimciyi indirerek öldüren Cengiz Aylan, Piyangotepe'de kahve tarayarak yedi kişiyi katleden Nurullah Doğan, Kayseri'de kahve tarayarak dokuz kişiyi öldüren Mustafa Gülnar ve daha 200'e yakın faşist katil şimdi serbest bırakıldı (Türkiye'de olsaydı Abdi İpekçi'nin katili Mehmet Ali Ağca da serbest bırakılacaktı.)

Ve bu faşistlerin saldırılarına karşı halk saflarında direnenler - devrimciler- bir kez daha cezalandırılarak, faşist saldırılara karşı direnmenin, devlete karşı suç işlemek anlamına geldiği ilan edildi, yasa ile de belgelendi.

DEVLET TERÖRÜ YASASI HAKETTİĞİ YERE,TARİHİN ÇÖP TENEKESİNE GÖNDERİLMELİDİR

Terörle MücadeleYasasıyla yürütmenin yargı üzerindeki fiili denetimi yasalaşmakta, hakimlere adeta tutuklama zorunluluğu getirilmekte,kanıtsız mahkum edilme, muhbirliği özendirme, basın ve haber alma özgürlüğünü yoketme,DİSK'in malvarlığına el koyma, korkmadan işkence yapma, polis, özel tim ve kontr-gerillanın adam öldürmesinin yolunu açma gibi pek çok hüküm yasalaşmıştır.

Devlet terörünü yasalaşturanlar, kendi varlıklarını, geleceklerini garanti altına alma kaygısındadırlar. kendi düzeninin çürük temellere oturduğunu bilen siyasi iktidar, devlet terörü yasasını, toplumsal muhalefetin halen örgütsüz ve dağınık olduğu bir dönemde uygulamaya koyarak güçlenmesi kaçınılmaz olan halk muhalefetini bugünden sindirmeyi hedeflemektedir. Bu yasanın diğer bir anlamı da korku yasasıdır,ne var ki korkunun ecele faydası yok. Benzer hedeflerle gündeme getirilen SS Kararnameleri nasıl ki güçlenmekte olan toplumsal muhalefet tarafından geçersiz kılınmışsa, yeni devlet terörü yasasını da fiili ol... lemez hale getirecek olan hal... güllü direnişi olacaktır. Toplum... kesiminin ekonomik, demokra... cadelesinin önüne bir set çekm... defleyen iktidar, halkın direniş... önünde dayanma gücü bulam... tır.

Devlet Terörü Yasasını... çöp tenekesine yollamak iç... başına.

OYUNUN ADI: NASIL TERÖRİST OLUNUR?

YAZANLAR: T.Ö, O.S, DGM
OYNAYANLAR: İŞÇİLER, MEMURLAR, ÖĞRENCİLER, SENDİKALAR, DKÖ'LER...TÜM EMEKÇİ KESİMLER
SAHNE: TÜRKİYE'NİN HER YERİ
SEYİRCİ: ?

1. PERDE

Diyelim ki, günlerden birgün, A şehrinde X fabrikasında çalışan işçiler, toplu sözleşmeden doğan haklarını alamadıkları için, tepkilerini dile getirmek istediler. Bu noktada neler yapabileceklerini değerlendirmek üzere de, sendikalarının lokalinde toplandılar. Ertesi gün de, biraraya gelerek toplu vizite eylemi gerçekleştirdiler.Tabii ki, hastaneye de toplu halde yürüyerek gidip, taleplerini dile getiren sloganlar attılar. Ancak, yolda önlerine dikilen güvenlik güçleri, "bu yaptığınız Terörle Mücadele Yasası'na aykırıdır" diyerek, içlerinden bir kısmını gözaltına aldı. Nasıl mı? Yasanın 1. maddesinde ifade edildiğine göre, "(...) devletin otoritesini zaafa uğratmak (...) kamu düzenini veya genel sağlığı bozmak (...)" terörist olarak suçlanmaya yeterli gerekçelerdir.

2. PERDE

Neden gözaltına alındıklarını soran işçilere cevap olarak polis, önce yumruk ve joplarını kullanabilecek, ardından da çeşitli işkenceler uygulayabilecektir. Yine yeni yasaya göre, gözaltı süresi keyfi bir biçimde uzatılabilecektir. Bu arada, dayak ve işkenceye dayanamayan bir işçi aniden ölebilir. Bu ölümden sorumlu polis memuru, yeni yasaya göre "terörle mücadelede görevlendirilmiş kamu personeli" sayıldığından ve de yasanın "korunması" altına alındığından, 15. maddeye göre tutuksuz olarak yargılanacak (tabii dava açabilmek için, uzun uğraşlar verip İçişleri Bakanlığı'ndan izin alınabilirse). Bu kadarla da kalmaz, bu "kamu görevlisinin" savunmasını yapan avukatın ücreti, ilgili kurum tarafından yani Emniyet Müdürlüğü, MİT veya doğrudan İçişleri Bakanlığı tarafından ödenecektir (15. maddenin 2. fıkrası).

3. PERDE

"Teröristlikle" suçlanan işçilerin (yasa gereği tutuklu olarak görülen mahkemelerinde) savunma hakları da sınırlanarak en fazla 3 avukat tutmalarına izin verilecek (madde 10). Aynı zamanda, vizite eylemine sendikadaki toplantıda karar verd... den dolayı, sendika, "(...) terörist gruplara yardım etmiş (...)" sayılabilecek... sanın 7. maddesine göre bu sendika kapatılıp tüm mal varlığına el konabilecek... ticileri de 3-5 yıl arası hapis ve 100-200 milyon para ceza... cezalandırılabilecektir.

Bu ana dek, "terörist" oldukları "hükmen sabit"lenmemiş olmasına rağmen... er, tek kişilik hücreler biçiminde inşaa edilmiş özel tip cezaevlerinde "muhafa... ebilecek" (16. madde), bu cezaevlerindeki diğer mahkumlarla en ufak bir irtibat... malarına ve de açık görüş yapmalarına izin verilmeyecektir (madde 16, 2. fıkr...

.. PERDE

İşçileri ve sendika yöneticilerini "terörist" ilan etmekle kalınmayabilecek... nuyu haber olarak yazan herhangi bir gazete ise "(...) terörist örgütün pro... dasını yapmak (...)" ve de "(...) devlet aleyhine propoganda yapmak (... kçesiyle (madde 6) cezalandırılabilecektir. Ceza ne mi? Gazetenin sahi... yüksek tirajlı gazetenin bir aylık satış tutarının %90'ı (yaklaşık 700 milyon) t... para cezası, sorumlu müdürüne de bu tutarın yarısı kadar para cezasıyla birlik... dan 2 yıla kadar hapis cezası... Eğer ki, bu gazetede, işkenceli ölüm olayı... rumlu tutularak, yargılanması istenen "kamu görevlisi"nin kimliğine ilişkin... de yayınlanmış ise, işte o zaman, yasanın 6. maddesine dayanılarak bir kez d... alandırılabilecektir. Neyse ki bu kez ceza biraz hafif (!): 5 milyon liradan 10... liraya kadar para cezası.

Evet! Hikaye bu kadar kısa değil elbette. Birkaç paragrafla özetleniveren... lar, hak alma mücadelesinde demokratik bir eylem gerçekleştirmiş olan iş... sendika ve basın...) için bir kaç yıl süren eziyet silsilesi demektir.

Bütün bunların anlamı şudur: İşçiler, memurlar, öğrenciler, basın, sendika... sacası toplumun tüm kesimleri, ufacık bir ekonomik-demokratik hedefli... dahi kolayca "terörist" ilan edilebilecek.

Gerçekten bu kadar kolay mı? Yoksa, üzerlerinde oyun oynanmaya çalı... bu oyunu tezgahlayanların başına mı geçirecekler? Oyunun sonunu hep birl... zırlayıp, hep birlikte göreceğiz.

Gecekonduda yıkım var, terör var..

Baştarafı 2'de

larıyla, ilgili(!) tüm çevrelere sorular yönelilir. Gecekonduların dramının anlatıldığı bu programlarda, sonuçta gecekondular tuşa getirilir. SHP'li belediyelerin ise, saydamlık, katılımcılık, konut projeleri vb. sözcüklerinin altında ise, kocaman bir dozer hazır beklemektedir gecekonduları.

GECEKONDULAR ÜZERİNDE TERÖR

Bütün bunların yanında, gecekonduları haraca bağlayan gecekondu mafyası ise, polisle işbirliği içinde çalışarak, buralarda terör estirmektedir. Polisin gecekondulara yönelttiği arama ve operasyonlar ise buralarda yaşanan terörün bir başka boyutudur. Bütün bunların üzerine ise, yıkım terörü oturmaktadır. Küçükarmutlu'da, Atışalanı'nda ve birçok gecekondu semtinde yaşanan durum da işte budur. Sağlıksız yaşam koşulları ve gecekondu mafyasının, polisin, yıkım ekiplerinin terörü karşısında gecekondu halkının tek seçeneği direnmektir. Böylesi bir konumda, gecekondular birleşik devrimci demokratik halk muhalefetinin önemli bir potansiyelidir.Devrimciler açısından, gecekondularda yaşayan her türlü sorun karşısında halkın örgütülülüğünü yaratmak, ve bu örgütlü gücü açığa çıkartarak sorunların üstesinden gelmek, buralarda yaşanan saldırı ve terör karşısında halkın direnişini örgütlemek şeklinde bir yaklaşım olmalıdır. Yoksa konut sorununun gerçek anlamda köklü bir çözüme kavuşturulması sistem sorunudur. Her insanın sağlıklı ve insanca yaşam koşullarına haiz bir konforda konuta sahip olması bu düzen açısından söz konusu olamaz. Çünkü, gecekondu olgusunu ortaya çıkaran yine bu düzenin kendisidir.

BİR BAŞKA ÖRNEK: TUZLUÇAYIR

İşte böylesi bir noktada, tapu tahsis belgeleriyle yıkım ekipleri arasında oluşan ve çok yönlü bir terör eşliğinde sürüp giden bir fasit daire konumundadır gecekondular. Bunun bir başka örneğini ise, Tuzluçayır mahallesi oluşturuyor. 1 - 1.5 milyon lira kamulaştırma bedelleriyle 68 gecekondu yıkılacak. Tuzluçayır'lılar bu 68 evin yıkımı sonrasında yeni yıkımların geleceğinin de bilincindeler. Bu yıkımı gerçekleştirecek SHP'li Mamak Belediye yönetimi ise, seçimlerde Tuzluçayır halkına türlü vaadlerde bulunmayı da ihmal etmemişti. Şimdi Tuzluçayır halkına "işte size belediye hizmeti" diyor. Tuzluçayırlılar ise, belediyenin bu hizmetini reddediyor.

TUZLUÇAYIR'LILAR ANLATIYOR:

Tuzluçayır'da gecekonduları ikiye bölen yolun sağında ve solundaki evler kırmızı boyayla işaretlenmişler. İşaretlere göre kimi evler yarım, kimi evler de tümden yıkılacak. Gecekondusu yıkılacak olanlara da belli bir ücret karşılığı arsa verileceği iddia ediliyor. Evinin yarısı yıkılacak olan bir kondu sahbi; "evimin yarısını yıkacaklar ve kalan yarısıyla idare etmek zorunda kalacağım. Yoksa bana da, gösterilen alanda yarım evlik bir arsa mı verilecek?" diye şaşkınlığını ifare ediyor. Bir başka gecekodu sahibi Sultan teyze ise, "Biz yıllardır bu evlerde otururuz. Şimdi gelip evlerimizi yıkacaklar. Belediye ile yapığımız görüşmede, 'siz kaygılanmayın, burnunuz bile kanamayacak sizlere arsa tahsis ediyoruz' dendi. Ancak biz onlara inanmıyoruz. Geçen yıl yıkılan gecekondu sahiplerine de aynı sözü vermelerine rağmen, hiç bir şey vermediler . Verecekleri arsayı istemiyoruz. Evlerimizi yıkurmayacağız."diyor.

İşte böylesi bir noktada Halkevcilere somut görevler düşüyor. Halkevciler kendilerini buralarda tanımladıklarına göre, Halkevlerinin gecekondulardaki bu direnişlerin ön saflarında örgütleyici ve önder konumunda olması gerektiği de açıktır. İşte Halkevcilere somut bir görev.

Sahibi: Çetin Uygur
Yazı İşl. Md.: Günnur İlhan
Üretenler: Çetin Uygur, Füsun Demiralp, Ali Ateşoğulları, Meral Aslankaya, İ. Hakkı Ortaköy, Nuci Alpkan, Hüsamettin Aytaç, Orhun Çoban, Yaşar Kanbur, Murat Doğan, Kader Gören ve işyerlerinden işçiler.

Adres: Prof. Kazım İsmail Gürkan Cad., Hüdaverdi Ap. No: 3/5, Cağaloğlu/İST.
Tel: 528 16 73
Basıldığı yer: Son Havadis

Cam İşçisi Grevde

Baştarafı sayfa 5'te

Deri-İş Genel Başkanlarıyla yöneticilerinin, katılmasıyla, sendikalarından fabrikaya kadar yürüdüler. Fabrika önünde Tekel Beykoz Şube yönetimiyle bir grup işçinin, Topkapı cam işçilerinin de katılımıyla grev pankartlarını asarak, Paşabahçe'yi bayram alanına döndürdüler. Daha sonra yeniden sendika binasına yürüyüşe geçen yaklaşık 4000 işçi, polis tarafından durdurulmaya çalışıldı. Polis engeli "İşçiler el ele mücadeleye" sloganlarıyla yarıldı ve işçiler sendika binalarına kadar " İşçiyiz güçlüyüz kazanacağız", "Açlıktan ölmeyiz biz bu yoldan dönmeyiz", "Hükümet istifa" sloganlarıyla yürüdüler.

Öğleden sonra Topkapı'da greve çıkan cam işçileri kendilerine diğer bölgelerden gelerek destek veren cam işçileriyle birlikte sendika şubesine doğru yürüyüşe geçtiler. Bu yürüyüş sırasında da polisin kendilerini engelleme çabasına rağmen yer yer trafiği keserek sendika şubelerine kadar yaklaşık 5 kilometre yürüdüler.

Grev öncesinde konuştuğumuz Kristal-İş Sendikası Genel Mali Sekreteri Cemal Simliova, "Cam Holding'in uzlaşmaz tutumunun, Türkiye'de işçilere dönük uygulanan politikanın bir parçası olduğunu belirtirken ekliyor; "Holding'in Genel Müdürü Adnan Çağlayan TÜSİAD'ın yönetim kurulu üyesi, Cam İşverenleri Sendikası'nın ise bağlı olduğu TİSK'den bağımsız politika üretmediği ortada".

CAM İŞÇİLERİNİN GREVİ İŞÇİ SINIFININ GENELİNDE YAŞANAN SESSİZLİĞİ AŞMADA VE SİYASİ İKTİDARCA ÖRÜLEN BASKI YAŞAK ZİNCİRİNİ KIRMA MÜCADELESİNDE BİR ADIM OLMALIDIR

Evet, bugün 11.001 cam işçisi hak mücadelesinde. İşkolunun kendi içinde yaşadığı rahatsızlıklar olumsuzluklar ise mücadele sürecinde aşılmak üzere greve taşınıyor.

İşkolundaki temel problemlerden birisi; Cam işverenlerinin fabrikaları çeşitli gruplara ayırması. Aynı işin yapıldığı, aynı malın üretildiği fabrikaların işveren tarafından gruplandırılması diğer deyişle bölünmesi işçinin mücadelesinde birlikte hareketinin önlenmesine yöneliktir. Bazı sendika şubelerinin tam da işverenin parçalama isteğine olur demek anlamına gelen, diğer fabrika ve şubelerden, nispeten fazla ücret için sözleşmeyi ayrı imzalama talebi aynı olumsuzluğun diğer ucudur. Bu noktada söylenmesi gereken, işyerlerinin özelliklerinden kaynaklanan farklılıkları gözardı etmeden (fabrikanın karlılık oranı ve bu orandan alınacak pay) ancak sınıf mücadelesinde birlik noktasını kaçırmadan davranmak gerektiğidir. Birlikte mücadelenin önüne dikilecek olan "bazı sınıf sendikacılarının" yükselme hırsları ve kişisel çıkarlarına karşı; cam işçilerinin, bu tavrı başından mahkum edip ortak tavır geliştirmeleri ilk elden yapılması gerekendir.

Paşabahçe Şişe Cam işçilerinin özelindeki olumsuzluk ise işverenin toplusözleşme görüşmeleri sırasında işten çıkarma tehditleri ve yaklaşık 700 işçinin çalışığı "goble bölümü"nün 'malın pazarlanamaması' gerekçesiyle kapatılması. Paşabahçe'de boşta kalan 700 işçinin işten çıkarılmasını engellemek için sendikanın önerdiği 4 vardiya, 6 saat çalışma önerisini işveren kabul etti. Ancak bu toplusözleşmeye konamadığı gibi işverenin bu anlaşmaya uymaması halinde yapırımı olan bir anlaşma değil. İşveren kendisi için uygun olan bir dönemde eski çalışma sistemine dönerek bu 700 kişiyi kapının önüne koyabilir.

Cam işçilerinin önünde aşılması gereken böylesine sorunlar varken, grevini başarıya götürecek -kendi gücü dışında- yan etkenler var. Genelde küçük yerleşim birimlerindeki, özelde ise Paşabahçe'deki fabrikanın üretimi yöre halkının yaşamını doğrudan etkiliyor. Paşabahçe Şişe Cam'da 2800 işçi çalışıyorsa, fabrikanın ürünleriyle beslenen onlarca küçük atölye ve atölye çalışanı, bir o kadar da esnafı var. Paşabahçe işçisi bu potansiyeli kendi safına çekebildiği ölçüde grevini başarıya götürebilecek.

Cam İşçileri;

Egemen sınıflar tüm ü... si iktidar eliyle baskı, yasa... ğına sokarken, işçi sınıfı... saldırılarını da yoğunlaştı... şadığı ekonomik krizin fat... işçilerin sırtına yükleme... sunda; özelleştirmelerle, ... mıyla, fabrika kapatma... bombardımanıyla, grev e... riyle... saldırıyor.

Hayallere sığmayan k... eden cam işvereninin, iş... sanca yaşamak için talep e... ti, sosyal hakları ve demo... lepleri reddetmesi, şim... çıkartma tehditlerinde b... da bu saldırılardan ve sert... fının genel politikalarında... şünülemez.

Gerek tüm işçi sınıfın... bu politikaları geçersiz k... rekse işçi sınıfı genelinde... sessizliği kırma noktasında... çilerinin grevi büyük öne... Çünkü yaşanan grev an... zammı mücadelesinden ... demokrasi mücadelesinin ... kılınabildiği ölçüde başarı... bilir. Bu noktada ... demokrat işçilere büyük ... sorumluluklar düşüyor. Gr... dığı gün yolları doldurar... rikatının karşısına "ölmek ... mek yok" sloganıyla dik... işçilerinin, yaşanan süreç... gücüyle müdahalede bulun... çalışmak bu görev ve soru... rın temel eksenini oluştur... da ancak, İşyeri Komite ve... lerinin yaratılması, başka ... le şu an varolan örgütlülük... nin doğru bir ... doldurulmasıyla mümkün... "danışma organı" işleyiş... nan İşyeri Komite ve Ko... karar alma, uygulama, d... organları haline getirmek, ... işçi kitlesini yaşanan sür... noktasında aktif kılacak bu... rı açmak başarının olmaz... koşulu.

Tekel İşçisi Sesini YÜKSELTTİ

...ul ve Trakya Şubesi'ne ...lam 20.000'e yakın TE...si, 16 Mayıs günü vizite ...erçekleştirdiler. Sözleşme ...erindeki uyuşmazlığı pro...n TEKEL işçilerinin ey...ürecek. Cevizli Tekel'de ...000 işçi 700 Karayolları ...de katılımıyla gerçekleş...eylemde "İşçiler el ele ge...", "İşçinin birliği bozul...", "İşçiyiz, güçlüyüz, ...ğız", "İşçiler birleşin", ...'nın yolları taştan Özal ...dın bizi baştan" sloganları ...vizli'den, Kartal SSK Dis...e kadar süren yürüyüş sı...evredeki evlerden işçile...ne çiçekler atıldı, işçilerin ...alkışlarla desteklendi.

...oz Tekel Rakı Fabrika...ışan 760 işçi de top...arak, Beyköz SSK Hasta...adar yürüdüler. "İşçiler el ...greve", "Şişe Cam işçisi ...gilsin", "Vur vur inlesin ...dinlesin" sloganlarıyla hastaneden işyerlerine döndüler.

Aynı saatlerde Cibali Tekel fabrikasından çıkan 1000'e yakın işçi de sloganlarla Cibali SSK dispanseri'ne kadar yürüyerek sözleşme görüşmelerindeki işverenin tavrını protesto ettiler.

Tekel işçilerinin bu sözleşme dönemi herhangi bir sözleşme döneminden çok farklı bir yere ve öneme sahip. Çünkü ANAP hükümeti tarafından bir oldu bittiyle yasalaştırılan "TEKEL Kararnamesi" tüm TEKEL işçilerinin başının üstünde keskin bir kılıç gibi sallanıyor.

Bu kararnameyle yabancı tekeller artık Türkiye piyasasında istedikleri gibi at koşturabilecekler. Bu durum kimi TEKEL işletmelerinin kapanmasını gündeme getirebileceği gibi yoğun işten çıkarmaların yaşanmasını da uzak olmayan bir gelişme haline getirmektedir.

Bu yüzden TEKEL işçilerinin sesi her geçen gün daha gür çıkmak ve diğer kamu işçilerinin sesiyle birleşmek zorundadır.

Geleceğinize Sahip Çıkın

Baştarafı sayfa 3'de

işçilerine ilk darbe 1980'e kadar elde ettikleri ekonomik ve demokratik toplu iş sözleşmesi kazanımlarının YHK kararlarıyla yokedilmesi oldu. 480 bin kamu işçisi grev yasağı kapsamına alınarak hareketsiz kılınmak istendi. 1977 sonrasında işçi sınıfının tümünün yaşadığı gerçek ücret düşüşü,1980'den sonra kamuda özel sektöre göre çok daha hızlı gerçekleşti. Kamu sektörü gerçek ücretleri 1979 yılı 100 olarak kabul edilirse 1988'de 50'ye indi. Gerçek işçilik maliyetlerinde önemli bir azalış oldu. 1989 sözleşmelerinin etkisiyle reel ücretlerde sadece nispi yükselme gerçekleşebildi.

Kamu işçileri böylesine hızlı bir mutlak sömürü ve yoksullaşma süreci yaşarken, bütün yönetim organları kuruluşundan beri kamu kökenli sendikacılardan oluşan Türk-İş, 12 Eylül hükümetlerine bakan vermeyi, mevcut yasalarla mücadele edilemeyeceği yolunda açıklamalar yapmayı sürdürüyordu. 1970'lerin ortalarına kadar süren kısmı ekonomik büyüme koşullarında, kamu işçilerinin madencilik ve büyük imalat sanayiindeki önemli ağırlığının üzerine oturarak, siyasi partilerle, siyasi iktidarla "partilerüstü sendikacılık" laflarıyla devletçi ilişkiler geliştiren Türk-İş sendikacıları bu yeni koşullarda da "uzlaşma"dan başka bir yol bulamadılar. Kamu sektörü Cumhuriyet'in kuruluşundan 1980'lere kadar siyasi iktidarların istihdam, sanayileşme ve siyasi güç edinme politikalarının da etkisiyle dev açıklar üretmeye başladılar. Bu açıklar yine halkın cebinden çıkan vergiler ya da enflasyonla finanse ediliyor; bir yandan işçilerin yarattığı değerler bu yöntemle sermayeye peşkeş çekilirken diğer yandan iç pazarda tüketicilik konumları güçlenen işçilere özel sektöre göre daha fazla ekonomik kazanımlar ve düzenli istihdam olanakları sağlanıyordu. İşçi sınıfının diğer kesimlerine göre daha avantajlı bir konumda olan kamu işçilerine diğer bir yoldan etkisizleştirmenin en önemli aracı ise sendikal yapılar oldu. Kamuda vasıflı işçiler ve ustabaşılara çeşitli ayrıcalıklar sağlama çabaları 1940'larda başladı. Türk-İş sendikacılığının belkemiğini bu ayrıcalıklı kesimler oluştururken, 1946-80 arası dönemde de sendikalaşma çabaları engellenmedi, sendikalar sınıfı denetlemenin birer aracı haline getirildiler. Böyle bir uzlaşmacı ilişki çerçevesinde başta vasıflı işçilere sağlanan avantajlı konumun 1963 TİS düzeniyle kamu işçileri geneline yayılması bir sorun oluşturmazken, işçilerin sendikayla çalışmasını engellemenin de önemli birer garantisi oldular. Üstelik kamu işçilerinin düzen içi siyasi partiler ve iktidarlara umut bağlamasının da mekanizmaları oluşturulmuş oldu. 1970'lerden sonra bazı kamu işyerlerinde işten çıkarmalar ve partizan uygulamalar sonucu yaşanan çalışmalar bu sürecin yer yer kırılması anlamına gelse de, bu eylemlerde Türk-İş'in bir etkisi olmadı.

1980'lerde ise sermayenin kâr çarkı bir başka biçimde dönmeye başladı. Artık ucuz girdi sağlayıp dev kamu açıkları üreten kamu kuruluşları sermaye ve onun siyasi temsilcileri için bir kârlılık sağlama mekanizması olmaktan çıkıp önemli bir sorun haline dönüşmüştü. 1980 sonrası koşullarda sermaye tüm dünyada ve Türkiye'de kaynakların doğrudan kendisine akıtmasını işçi ücretlerinin düşürülmesini, kârlı büyük yatırımların kendisine devredilerek diğerlerinin tasfiye edilmesini talep ediyordu. Bu genel taleplerin bir parçası olan özelleştirmeler Türkiye'de eperyalizmle bütünleşmenin de bir aracı haline geldiğinden, KİT'lerin yabancı sermayeye blok satışı gündeme getirildi. Zarar eden özel sektör kuruluşları Asil Çelik örneğinde olduğu gibi kamuya devredilirken, bir kısım KİT kâra geçirilip özelleştirme kapsamına alındı, yabancı ve özel sermayenin ilgisini çekmeyen KİT'ler kamu yatırımlarının azaltılması politikasıyla çökertildiler. Bugün PTT, TPAO, Etibank, Tekel, Hava ve Deniz Ulaşımı'yla ilgili kuruluşlar karda; Yem Sanayii, Seka, TCDD, TZDK gibi zaten iştah kabartmayan yatırım alanlarındaki KİT'ler zararda. Hangi KİT'in kapatılacağını, kârda ya da zararda olduğunu "ekonomi"nin ihtiyaçları değil, yerli ve yabancı sermayenin çıkarları belirliyor; sırf bu çıkarlar uğruna yüzbinlerce işçi ve ailesi düşük ücret ve işsizliğe mahkum ediliyor. İktidar, siyasi arpalık olmaktan hiç çıkarmadığı KİT'lerin içinde bulunduğu çıkmazı, yine sermayenin çıkarları doğrultusunda, işçilerin mücadelesini bastırmanın bir aracı haline getiriyor.

Kamu işçileri 1989'daki eylemlerinde, Türk-İş'in 1980 sonrasında tam bir komediye dönüşen kamu sendikacılığı anlayışını fiilen eliştirip,onu aşmanın potansiyelini yarattılar. Kamu işçileri bu kez,1989'da kendi yaptıklarını da eleştirip aşmak zorundalar. Türk-İş'in, sermayenin kamu işçileri özelinde tüm işçi sınıfına açtığı bu saldırı karşısında, kısmi çıkışlar dışında sermaye ve onun düzenini hedefleyen bir mücadele yaratması beklenmemeli. Böyle bir mücadele programı yaratmanın ilk adımlarını atmak bugün kamu işçilerinin omuzlarındadır. Bunun için her şeyden önce KİT'leri bir "devlet kapısı" olarak görmekten vazgeçilmesi gerekmektedir.

Sözleşme mücadelesindeki işçiler; topun ağzından kurtulmak istiyorsanız, tüm işçi sınıfı ve diğer çalışan kesimlerle birlikte uluslararası ve yerli tekellerin kâr çarkları arasında öğütülüp yıkıma uğramak istemiyorsanız, mücadelenizi bir kaç bin liralık ücret artışı ile sınırlamayıp emeğinizin ürünleri olan işyerlerinize sahip çıkın. Planlamasından yatırımına, üretiminden pazarlamasına kadar KİT'lerin, sermayenin değil halkın ve çalışanların yararına yeniden örgütlenmesi talebini yükseltin. Hem kendi hem de diğer emekçi kesimlerin geleceğinin karartulmasını engelleyin.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Camialtı Tersane işçileri uyuşmazlığa giren sözleşmeyi protesto etmek için, sendikaları Dok Gemi-İş'e eylem önerisi götürmüş, ancak önerileri sudan gerekçelerle kabul edilmemişti. Bunun üzerine sendikanın dışında eylem kararı alan tersane işçisi %90 katılımlı bir yemek boykotu gerçekleştirdi. Yemek boykotunun ardından bahçeye çıkan işçiler, "İşçiler elele genel greve" sloganıyla tepkilerini dile getirdiler.

...dikalar Ne Yapacak ?

Baştarafı sayfa 3'de

...maya itme pahasına gerçekleştirmeye çalışmaktadır. KİT'lerin özel...si demokratik ortam içinde gerçekleşme şansına sahip değildir. Çünkü ...a bağımlı sermayenin, holdinglerin, tekellerin, ülkemizde tam hakimi...rabilme, ekonomiyi istedikleri gibi yönlendirmeleri kapsamındadır. Bu ...demokrasi mücadelesi ile, KİT'lerin özelleştirilmesine karşı çıkma bir...ir." (age. S.8)

...Metal

...rolsüz büyüyecek olan KİT'lerin kârlarının kaynağı, payı küçülen ücret ...ürünlerini kullanan tüketicinin ödediği daha yüksek fiyat olacaktır. ...ce reel ücretler baskı altına alınacaktır. "Ayrıca, sendikalar işçi hak ve ...çısından hükümetler üzerindeki etkisini büyük oranda kaybedecekler...urum, sendikanın işçi üzerindeki prestij kaybıyla da noktalanacaktır. ...la, çalışanların iş güvencesi olumsuz yönde etkilenecektir." (age. S.18

...eler arası dengeyi sağlayan, istihdam yaratan KİT'ler asla satılamaz. ...uruluşları olarak KİT'lerin satılmasına dün de karşı çıktık, her dönemde ...çıkacağız. Ülkemizin geleceği için, insanlarımızın güvencesi için ...devrine karşıyız." (age. S.3 ve 4)

...e-İş

...sektör en az kişiyle en çok iş yapmayı ve sonuç olarak azami kâr etme...layan kuruluşlar olduğu için iş güvencesi de tehlikeye düşecektir. ...satılmasından hemen sonra, gündeme türlü bahanelerle toplu iş çıkar...kıyım hareketleri gelecektir." (age. S.23)

...lerin özelleştirilmesinin uzun vadede ülkemiz, ekonomimiz ve işçiler ...sonuçlar doğuracağı inancındayız." (age. S.22)

...Harb-İş

...stratejinin amacı, ucuz emeği istismar ederek, kamu sektöründe toplu ...leri sabote etmek ve siyasal iktidar olarak da halka karşı görev ve so...lardan kaçmaktadır. Ücret ve sosyal haklara karşı kampanya açmak, ...leri çıkmaza sokmak, tesis kapatmak, sağlık ve emniyet standartlarının ...düşürmek, işçiler arasında dayanışmayı bozarak işçilerin örgütlenmesi...lemek, kendi kontrollerinde örgüler kurmak, sendika liderlerini kamu ...asılsız itham ve tehditlere maruz bırakmak ve hatta bunlara suikastler ...mek veya olağanüstü mahkemelerde yargılayarak cezalandırmak bu yön...en bazılarıdır." (age. S.26 ve 27)

...İş

...lleştirme, Türkiye ekonomisinin uluslarası ekonomik ilişkilerde bağım...artması sonucunu doğuracaktır. Ekonomik alanda bağımlılık ise, siyasi ...ağımlılığı getirmektedir.

...sigara gibi ürünlerin üretimine özel sektörün ve özellikle yabancı ser...girmesine karşı çıkıyoruz; devletin emaneten yapuğı işlerin müteahhit...redilmesine karşı çıkıyoruz. Bağımsızlığa olan tutkumuz nedeniyle de ...rmeye karşı çıkıyoruz." (age. S.17)

...yarlak sözler 1 987 yılında çok tartışılan özelleştirmeler konusunra sen...el merkezlerinin ve Türk-İş'in görüşleridir. Dün TEK'de başlayan özel...., Tekel Kararnamesi ile kapsamlı bir programı gerçekleştirmeye yönel...

...Dİ SORUYORUZ

... Türk-İş ve sendika genel merkezleri, geçen 3 yıl boyunca ne yapmıştır. ...tif çözüm önerileri nelerdir. 3 yılı aşkın bu sürede KİT'lerle ilgili işçilerin ...çi halkın lehine bir program oluşturulmuş mudur. Bugün ve yarın neler ...n 600 bin işçinin iş güvencesini tehdit eden özelleştirme programı karşı...asil bir mücadele hattı izlemeyi düşünmektedirler. Bu soruların yanıtları ...dum. Ama 600 bin işçi ile birlikte, Türk-İş'in ve sendika genel merkezle...in Zonguldak'ta, SEKA'da, PETKİM'de, TEK'de; bugün TEKEL'de gün...elen ve yarın ilk KİT'lerde gündeme gelecek olan özelleştirmeler karşı...eler yapacaklarını hep beraber izliyoruz..

Ankara'da 1 Mayıs

Baştarafı 10'da

BELEDİYELERDE 1 MAYIS CEPHESİ

Ankara il merkez ve çevre belediyelerde 1 Mayıs'ta işçi ve memurlar çalışmadı.

1 Mayıs'a ilişkin ilk toplantı Çankaya Belediye yemekhanesinde yaklaşık 500 kişilik bir katılımla başlarken, 1 Mayıs'la ilgili konuşmalar yapıldı,şiirler okundu. Bu törene Erdal İnönü'de katıldı.

Sincan Belediyesi'ndeki törene tüm çalışanlar katıldı. Bir işçinin konuşmasının ardından yapılan tartışmada, komiteleşme ve örgütlenme sorunları gündeme getirildi.

Belediyelerde en geniş katılımlı gösteri Fen İşlerin'de yapıldı. Yaklaşık 2500 işçinin katıldığı gösteri 1 Mayıs ve Devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve bir şiirle başladı. Kamil Ateşoğulları, Belediye-İş genel başkanı Fuat Alan,Belediye-İş 1 No'lu şube başkanı Musa Toprak ve Erdal İnönü birer konuşma yaptılar. İşçiler sık sık attıkları "Yaşasın 1 Mayıs!","1 Mayıs Engellenemez!", "Söz,Yetki-Karar,İktidar Halka!","Tek Yol Devrim!", "1 Mayıs 77'yi unutmadık!", "Üreten Biziz Yöneten de Biz Olacağız!", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi!", "İşçi Memur Elele Genel Greve!" sloganlarıyla SHP tarafından içi boşaltılmaya çalışılan 1 Mayıs'a sahip çıkıyorlar, 1 Mayıs'ın birlik, dayanışma ve mücadeleci ruhunu alanlara taşıyorlardı.

Herşeyden kendisine parsa(oy) toplamaya çalışan SHP'nin 1 Mayıs duyurularını seçim propaganda arabalarıyla yapması ilginç bir görünüm yaratıyordu.

Bu arada şehir merkezinde "Devrimciler" tarafından İncesu'da yaklaşık 100 kişinin katıldığı bir gösteri gerçekleşti. "Yaşasın 1 Mayıs-Devrimciler" imzalı bir pankartın taşındığı gösteride molotof-kokteyllerle yol yakılarak trafiğe kapatıldı.

"Söz,Yetki, Karar-İktidar Halka!", "Tek Yol Devrim!" "Yaşasın 1 Mayıs!", "1 Mayıs'lar Engellenemez!" sloganlarının atıldığı bu gösteriyle ilgili olarak polisin iki kişiyi gözaltına aldığı öğrenildi.

Bu arada Ankara polisi her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Mayıs öncesi terör estirerek, çeşitli DKÖ'leri basarken çok sayıda gözaltılar yaşandı. 1 Mayıs günü ise belediye binalarını saran polis belediye işçilerinin gösterilerini dışarıya taşımalarını engelledi.

1 Mayıs 91'de işyerleri, sokaklar, alanlar, okullar..

Baştarafı 10'da

KRİSTAL-İŞ'in yayınladığı 1 Mayıs bildirisi işyerlerinde okundu.

Topkapı Şubesi'ne bağlı **TOPKAPI ŞİŞE CAM, TEKNİK CAM, FEGET**'de 11.00-13.00 arası bildiri okundu, konuşmalar yapıldı.

Paşabahçe Şubesi'ne bağlı **PAŞABAHÇE ŞİŞE CAM**'da öğle arası iki bildiri okundu.

BASIN-İŞ'e bağlı kimi işyerlerinde üretim durdurulduğu.

ATLAS OFSET'de 2 saat üretim durdurulduğu. **MİNTAX**'la birlikte yemekhanede toplanıldı.

TİFDRUK'da 2 saat üretim durdurulduğu. **GAMEDA** ziyareti yapıldı.

GAMEDA'da yemek saatinde Tifdruk işçilerinin ziyaretiyle birlikte konuşmalar yapıldı.

DARPHANE'de yarım saat üretim durdurulduğu.

MEB'de yemek paydosunda Türk-İş ve şube yönetiminin bildirisi okundu.

Ankara'daki işyerlerinde bildiriler okundu.

DERİ-İŞ

BEYKOZ DERİ'de çay molasında bildiri okundu. Saat 10.00'a dek üretim durduruldu. Kutlamaya genel merkez yöneticileri de katıldı.

KAZLIÇEŞME'de 20 işyerinin işçileri hiç işe gitmedi.

ÇORLU'DA HUMANİC AYAKKABI FABRİKASI'nda çalışan 400 bayan işçi 1.5 saat iş bıraktı.

MAGA DERİ işçileri 1 Mayıs'ı, direnişlerinin 67. gününde karşıladılar. İşçiler ve DKÖ'lerden destek ziyareti oldu. 1 Mayıs marşı söylendi. Sloganlar atıldı. Konuşmalar yapıldı.

HARB-İŞ

Harb-iş'e üye işçiler Haliç tersanesi önünde toplandı. Polisin müdahalesi sonucu dağılındı.

TEK GIDA-İŞ

Tek Gıda-iş'e bağlı Paşabahçe Tekel'de saat 10'da dağınık halde şubeye gidildi. Cevizli ve Cibali'de öğle tatilinde bilidiriler okundu, konuşmalar yapıldı.

LASPETKİM-İŞ

Laspetkim'iş'de genel merkezin hazırladığı bildirinin mümkün olduğunca üretimi durdurarak okunması kararı uygulandı.

BEYBİ'de 7.45-8.30 arası üretim durduruldu.

MİNTAX'da 9.00-11.00 arası üretim durduruldu.Atlas Ofset işçileriyle birlikte yemekhanede bir toplantı yapıldı. 500-600 metre sloganlarla yüründü.

TÜRK HOECHST'de 15.00-15.30 arası üretim durduruldu. Yemekhanede genel merkez bildirisi okundu.

İZMİT' teki üye işçilerden 200'ü Maga Deri'yi ziyaret etti. Lastik fabrikalarında yemek ve çay molasında bildiri okundu.

AKSA,AKKİM'DE bildiri okundu. KAV greveleri ziyaret edildi.

TÜMTİS

AMBARLAR'da 9.30'da toplanıldı. 500 işçi 1 saat iş bıraktı. Sendikacıların polisle 1,5 saatlik görüşmesinden sonra sloganlı yürüyüşten vazgeçildi. Türk-İş bildirisi okundu ve dağılındı.

TES-İŞ

İstanbul 5 No'lu şubeye bağlanan işyerlerinde İstanbul 1 No'lu şubenin hazırladığı bildiri okundu.

İSKİ -SUSER ÇALIŞANLARI sabah saatlerinde Kadıköy iskelesine kadar yürüdüler. Polis müdahalesi sonucu 30 kişi gözaltına alındı.

Diyarbakır'da **TEK** işyerlerinde 2 saat üretim durdu. Bildiriler okundu.

İGDA'ş ta sabah saatlerinde toplanan 40 - 50 işçi yönetim binasının bahçesinde, 1 Mayıs ve devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapıp.

Daha sonra işçilerin hazırladığı 1 Mayıs Bildirisi okundu ve "yaşasın 1 Mayıs", "söz yetki karar iktidar halka" ve "üreten biziz, yöneten de biz olacağız" sloganları atılarak işyeri terk edildi.

YOL-İŞ'e bağlı işyerlerinde 12-14.00 arası Türk-İş bildirisi okundu. Yol-İş genel merkezi ayrıca bir bildiri yayınladı. Kimi yerlerde davul-zurna ve halayla kutlandı.

Bakırköy Kulluuş işçileri tüm gün çalışmadılar.

Diyarbakır'daki işyerlerinde üretim durdu.

TOLEYİS'e bağlı işyerlerinde öğle tatilinde Türk-İş bildirisi okundu.

1 Mayıs 1991'de çeşitli kutlamalar

1 Mayıs'91, Anti-terörle yaratılan karanlığa ve devlet eliyle estirilen terör havasına rağmen işyerleri dışında da kutlandı.

* İstanbul Üniversitesi, Yıldız Üniversitesi ve ODTÜ'de forumlar ve yürüyüşler yapıldı. Yıldız Üniversitesi'nde üneversite dışına çıkarak Dikilitaş'a yönelen 200 öğrenci polis müdahalesi ile engellendi. Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde forum yapıldı. Sloganlar atıldı. Gaziantep'te bildiriler dağıtan 15 öğrenci gözaltına alındı.

* 10.30'da Taksim'de 2 kişi tarafından "Yaşasın 1 Mayıs-Devrimci Sol Güçler" imzalı pankart açıldı.

* 12.00 de Teşvikiye ve Pangaltı istikametinden Harbiye'ye doğru sloganlarla yürüyen 50 kişi "yeni Demokrasici Güçler" imzalı pankart açtılar.

* Cerrehpaşa'da "Devrimci Direnişçi İşçiler" adıyla 50-60 kişilik gösteri yapıldı.

*12.30 da Sultanhamam'da "Devrimci Sol Güçler" adıyla 200 kişilik yürüyüş yapıldı.

* Aksaray'da memur sendikalarına üye 50 kişi gösteri yaptı.

* Mersin'de mitinge izin verilmemesi üzerine sendikalar ve kitle örgütlerince Cumhuriyet meydanına siyah çelenk bırakıldı. 500 kişinin katıldığı gösteride "Yaşasın 1 Mayıs" "Kahrolsun faşizm" sloganları atıldı. Devrim şehitleri çin saygı duruşu yapıldı. Demirtaş ve Siteler Mahallesinde de halkın katılımıyla kitlesel gösteriler yapıldı.

*Tunceli'de, DSİ, Belediye, TEK, Karayolları, Köy Hizmetleri'nde çalışan işçiler sloganlarla işyerlerinden çıkarak çarşıya yürümek istediler. Yürüyüş polisce engellendi.

* Bursa'da işçi ve öğrencilerden oluşan 60 kişilik bir grup Ankara Karayolları üzerinde pankart açarak gösteri yapıp, "Biji Yek Gulan", "Biji PKK" sloganları atıldı. Başka bir grup da Bursa-İstanbul yolu üzerinde gösteri yaptı.

*Diyarbakır'da saat saat 13.00 de Melik Ahmet Postanesi önünde ve Bağlar semtlerinde gösteriler oldu.

* İzmir'de "Mayıs Çalığı'nda Buluşalım" adıyla 30 Nisan akşamı 1 Mayıs kutlamaları çerçevesinde bir şenlik düzenlendi.

1 Mayıs 91'de işyerleri, sokaklar, alanlar, okulla

OTOMOBİL-İŞ

Genel Merkezi bir bildiri yayınlayıp işyerlerine dağıtmakla yetindi.

Topkapı Şubesi'ne bağlı tüm işyerlerinde genel merkez bildirisi okundu.

PANCAR MOTOR'da fabrika bahçesine çıkıldı. Devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Sloganlar atıldı. Tüm gün üretim durduruldu.

ERKA BALATA'da 2 saat üretim durdurulduu. Saat 16.00'da Topkapı Şube'ye ve Petrol-İş şubeye bağlı işyerlerinden bir grup işçiyle birlikte grevdeki Erka Flex işçileri ziyaret edildi. Sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı.

GENERAL ELEKTRİK'te yemekhanede 1.5 saat süren bir toplantı yapıldı.

BİLGE METAL'de 1.5 saat iş bırakıldı. Fabrika bahçesinde toplantı oldu. Sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı.

MAKİNA KALIP'ta 1 saat üretim durdurulduu.

DERBY JİLET'de 1 saat üretim durdurulduu. Öğle tatilinde 500 metre ilerideki Dora fabrikasına gidilerek, Dora grevcileriyle buluşuldu. Sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı.

Sefaköy Şubesi'ne bağlı tüm işyerlerinde genel merkez bildirisi okundu.

TÜRKELİ ASANSÖR'de 1 saat iş bırakıldı.

KARTAL TENEKE'de 1 saat iş bırakıldı.

Kartal Şubesi'ne bağlı tüm işyerlerinde sabah işbaşı saatlerinde veya öğle arası genel merkez bildirisi okundu.

ITT META'da yarım saat üretim durdurulduu.

Mecidiyeköy Şubesi'ne bağlı tüm işyerlerinde sabah saatlerinde çeşitli sürelerle üretim durdurulduu. Genel merkezin bildirisi okundu.

PHİLİPS'de fabrika bahçesine çıkıldı, sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı. Yemekhanede 1 saat kadar süren bir toplantı yapıldı.

KAVEL'de fabrika bahçesinde toplanıldı. Sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı. Yemekhanede toplantı yapıldı.

Gebze Şubesi'ne bağlı işyerlerinde bildiri okundu.

PETROL-İŞ

Genel Merkezi 1 Mayıs'a ilişkin bir bildiri yayınladı.

Boğaziçi Şubesi'ne bağlı işyerlerinde genel merkez bildirileri okundu. Kimi işyerlerinde çeşitli sürelerle üretim durduruldu.

GRİPİN, ECZACIBAŞI İLAÇ, ECZACIBAŞI SERUM, SANDOZ İLAÇ, DEVA İLAÇ, DOĞU İLAÇ, SSK İLAÇ, ORGANİK KİMYA, YASAŞ BOYA DEPOSU, EGE KİMYA, EGE FERRO, PETAŞ, İDEAL LASTİK (grevde), SOLBENT, BİKSAN KABLO, İLERİ DAĞITIM (KALEM) işyerlerinde Türk-İş ve Petrol-İş bildirileri okundu. Yemekhanelerde toplanıldı, konuşmalar yapıldı.

KARTAL ŞUBESİ'NE BAĞLI ÇBS, MUTLU AKÜ (grevde), ÇELİK AKÜ, TEK PLASTİK, BÜROSAN'da (grevde) bildiriler okundu. Genel merkez ve şube yöneticilerinin ziyaretleri oldu.

İstanbul Şubeye bağlı işyerlerinde çeşitli sürelerle üretim durduruldu.

ELİDA KOZMETİK'de 9.30-11.30 arası üretim durduruldu. Bahçeye çıkıldı. Bildiriler okundu, konuşmalar yapıldı.

BİRLEŞİK ALMAN işyerinde 9.30-11.30 arası üretim durduruldu. Yemekhanede toplantı yapıldı. Bildiriler okundu, konuşmalar yapıldı.

WHYTE ilaç fabrikasında 10.00-12.00 arası üretim durduruldu. Bahçeye çıkıldı. 1 Mayıs marşı söylendi. Sloganlar atıldı, konuşmalar yapıldı.

PLASTİKAP'ta 8.00-10.00 arası yemekhanede toplanıldı. 2 saat üretim durduruldu. Genel merkez bildirileri okundu, konuşmalar yapıldı.

SURTEL KABLO'da 8,00-10.00 arası yemekhanede toplanıldı. Konuşmalar yapıldı.

GÜVEN PLASTİK'de 10.00-12.00 arası yemekhanede toplanıldı. Konuşmalar yapıldı.

PETROL OFİSİ'nin kimi işyerlerinde kutlamalar yapıldı.

SANTA FARMA'da (grevde) grevdeki işçiler işyerinde toplandılar.

Kırıkkale Şubesi'ne bağlı MAKİNA KİMYA'da 15 dakika üretim durduruldu.

Gebze Şubesi'ne bağlı MARSHALL, DYO, PİMAŞ, TEKLAS'da öğle arası bildiriler okundu.

İzmir ALİAĞA'da üretim durduruldu.

Diyarbakır Petrol-İş işyerlerinde devrim şehitleri için saygı duruşu oldu. Bildiriler okundu.

BELEDİYE-İŞ

Toplu iş sözleşmesinde 1 Mayıs ücretli tatil olarak kabul edildiğinden üretim yapılmadı.

1000 kadar belediye işçisi 10.30'da Saraçhane'den Unkapanı'na kadar yürüdü. Polis saldırdı. 50 kişi (aralarında 1 nolu şube başkanı Şükrü Kartal' da var) gözaltına alındı.

PENDİK BELEDİYESİ'nden 200 kadar işçi 9.30'da belediye önünde toplandı. "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açıldı. Polis yürüyüşü engelleyince "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs Engellenemez" sloganlarıyla işyerine dönüldü.

KARTAL HALK EKMEK VE KARTAL BELEDİYESİ işçileri saat 9,00'da Bakım Onarım Atelyesi önünde toplandı. "Yaşasın 1 Mayıs" s... mıyla 200 metre yüründü. Polis ... yüşü dağıtıu.

ÜMRANİYE BELEDİYESİ ... leri, sabah saatlerinde Bağlarba... toplanıp bir süre yürüyüp işyer... geri döndüler. İşyerinde halay çe... 1 Mayıs'ı kutladılar.

ESENYURT BELEDİYES... ÇİLERİ , sabah 9.00'da fabr... semtinde toplandılar. "1 Mayıs ... Emekçilerin Bayramı-DEVRİM... ÇİLER" pankartı açıldı. Sloga... bir süre yüründü. Pankart asıl... sonra işçiler dağıldılar.

ZEYTİNBURNU BELED... işçileri 9,30'da belediye önünd...

1991'DE 1 MAYIS'A SADECE İZMİR'DE İZİN VERİLDİ: Çeşitli sendika, demokratik kitle örgütü üyesi 8-10 bin arası işçi memur ve öğrencinin katıldığı miting büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi.

İSTANBUL'DA EN COŞKULU KUTLAMA SARAÇHANE'DE: Sendikalar ve Dergiler Platformunun önderliğini yaptığı 1500 civarında işçi, öğrenci ve memurun katıldığı Saraçhane gösterisi İstanbul'daki en kitlesel gösteriydi.

1991 Türkiye'sinde 1 Mayıs Gerçeği

● 1 Mayıs'ın kutlanması yaygınlık açısından, özellikle işçiler arasında, geçmiş yıllara oranla ciddi bir ilerleme ya da gerileme göstermemiş olmakla birlikte siyasal içeriğinin bir gerileme gösterdiği de ortada. İşyerlerinde yapılan kutlamalarla devrimcilerin gerçekleştirdiği siyasal protesto eylemleri arasında önceki yıllara oranla daha büyük bir mesafenin oluştuğu daha ilk bakışta görülüyor.

● Ortada büyük bir terslik varmış gibi görünüyor. **Bir yandan devrimci-demokratik güçlerin öne çıkardıkları demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin istemler daha geniş bir kitle tarafından benimsenirken diğer yandan düzenin güçleri, her geçen gün toplumsal muhalefeti biraz daha uysallaştırıyor ve etkisizleştiriyor.** Demokratik hak ve özgürlüklere ilişkin talepleri günlük yaşamının somut bir gereksinimi haline gelmiş olan Türkiye insanı, tek tek demokratik talepleri ne kadar yaygın bir biçimde benimsemişse, bu taleplerin demokratik içeriğini daraltmaya, yozlaştırmaya yönelik girişimler karşısında bir o kadar tavizkar bir tutum benimsiyor. Böylece ülkemiz, bağımsızlık ve demokrasiden gün geçtikçe daha fazla uzaklaşıyor...

Yazısı 7. Sayfada

MAGA DİRENİŞİ 1 MAYIS KUTLAMASIYLA TAÇLANDI: 75 günlük direnişlerini başarıyla tamamlayan Maga İşçilerinin İzmit'teki işçilerle beraber gerçekleştirdikleri kutlama görkemli ve anlamlıydı..

TÜM BEL SEN'LI MEMURLAR DA 1 MAYIS'I SAHİPLENDİLER: İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin önünde buluşan memurların gösterileri polisin toplu saldırısına uğradı.

TÜM TİS ÜYESİ AMBARLAR İŞÇİLERİ 1 MAYIS'I İŞYERLERİNDE KUTLADI: 1 saat iş bırakan 500 işçi polisin müdahalesi üzerine yürüyüşten vaz geçip bildiri okudular ve dağıldılar.

1 MAYIS TA ÖĞRENCİLERDEN İŞÇİLERE DESTEK: Yoğun polis işgali altındaki üniversitelerde öğrenciler çeşitli etkinliklerle 1 Mayıs kutlamalarına katıldılar

AKDENİZ CADDESİNDE 1 MAYIS ATEŞLERİ: 200 - 250 kişini... dığı Akdeniz Caddesi'ndeki gösteride "Anti-Terör Yasası"na rağmen ... yıs'ın engellenemeyeceği haykırıldı."Söz, Yetki, Karar, İktidar Halka"... nı ile yürüyen göstericiler kendilerini engellemek isteyen polise molotof kokteylleri attılar .

TOPKAPI BÖLGESİNDE OTOMOBİL-İŞ VE PETROL - İŞÇİLİ... ANLAMLI ZİYARETİ: 1 Mayıs günü Erka Balata'nın önünde bir ... len işçiler grevci Erka Fleks işçilerini ziyaret edip 1 Mayıs'ı kutladılc...

Ankara'da 1 May...

(İşçilerin Sesi - ANKARA)

Türk-İş konferans salonunda 1 Mayıs'ı geçiştirme "kutlaması" ... sendika yöneticilerinin katılımıyla yapıldı. Türk-İş yönetim ve baş... kurulu adına okunan bildirinin ardından, Şevket Yılmaz bir konuşma... Yılmaz; 1 Mayıs'ın anlamını daraltarak, yalnızca birlik ve dayanışma... olarak ilan ederken, en önemli yanını, mücadeleyi ise geçiştirmeye... mıştı. Demokrasiden bahseden Yılmaz; sendika yasalarına, KİT'leri... leştirilmesine, işten atılmalara ssesiz kalmayacaklarını söylerken bir y... da;"... mücadelemiz eksiksiz sürecektir. Bunun, yöntem ve uygular... yönetim ve başkanlar kurulu olarak biz karar veririz." diyor, sınıf... yetki, karar hakkını hiçe sayarak, Türk-İş'in sendikal "demokrasisini"... ediyordu.

Şevket Yılmaz "1 Mayıs'ın salonlarda ya da sokaklarda kutlanma... sında fark yoktur" diyor. Geçen yıl olduğu gibi bu yıl da Türk-İş te... salonlarda "kutlamak" doğrultusunda yapıyordu.

Kendisine "sol" ve "mücadeleci" diyen bazı sendikacılar da salo... lantılarına katılarak 1 Mayıs'ı "kutladılar". Salonda, eğitim emekçile... bağımsız, ve sokağa çıkmaktan çekinen Eğitim-İş'in ve SBP'nin "1 ... Yasallaşsın" yazılı çelengi ilgi çekiciydi.

Devamı 9. s...

POLİS TERÖRÜ: Bir gece öncesinden itibaren terör estirmeye başlayan polis binlerce insanı keyfi olarak gözaltına alırken gerekçesini bu keyfiliğe karşı çıkanlara "Bu gün 1 Mayıs lan" diye açıklıyordu.

ESENYURTTA "DEVRİMCİ İŞÇİLER"İN GÖSTERİSİ: Esenyurt'ta sabahın erken saatlerinde bir araya g... devrimci işçiler fabrikaların yoğun olduğu bölgede bir gösteri yaptılar. Sloganların atıldığı, konuşmaların yap... bu gösteri "Devrimci İşçiler" imzalı bir pankartın asılmasıyla son buldu.